

Beleidswijzer Participatiewet

Handboek Grip op Participatiewet
Kluwer Schulink
Deel 2: Hoofdstuk 1.2 tot en met 1.7

Roelie Lammers-Zandberg
Gemeente Woudenberg
2020

Beleidswijzer Participatiewet

**Handboek Grip op Participatiewet
Kluwer Schulink**

Deel 2: Hoofdstuk 1.2 tot en met 1.7

Woudenberg, 2020

Roelie Lammers-Zandberg, beleidsadviseur Sociaal domein

Inhoudsopgave

Inleiding	4
1. Bijstand	5
1.1 Aanvraag.....	5
1.2 Recht op bijstand.....	5
1.3 Middelenoets	12
1.4 Verplichtingen en sancties	25
1.5 Algemene bijstand.....	40
1.6 Bijzondere bijstand.....	46
1.7 Inkomens- en studietoelag	109
Bijlage uitgebreide inhoudsopgave	112

Inleiding

In de uitvoeringspraktijk van Werk en Inkomen maken we veel gebruik van de online kennisbank van Schulinck, module Grip op Participatiewet. Deze kennisbank bevat wetteksten, toelichting, uitleg, verdieping, jurisprudentie en biedt ook ruimte om gemeentelijk beleid toe te voegen.

Een onderdeel van dit gemeentelijk beleid is de Beleidswijzer: na een algemeen geldend tekstgedeelte is er ruimte om in een kader specifiek gemeentelijk beleid toe te voegen.

Deze Beleidswijzer is aan herziening toe. Veel teksten uit de Beleidswijzer zijn sterk gedateerd, en soms betreffen ze heel specifiek Barneveld. Dat komt doordat we tot 1 januari 2012 de beleidsvorming Werk en Inkomen hadden uitbesteed aan gemeente Barneveld. Al het beleid op het gebied van Werk en Inkomen van Barneveld werd (in principe) door Woudenberg overgenomen. Dit gemeentelijk beleid stond in een gezamenlijke Beleidswijzer omdat we het abonnement op Grip op Schulinck voor wat betreft Werk en Inkomen met elkaar deelden.

Dit gezamenlijke abonnement op Grip op Schulinck hebben we per 1 januari 2020 losgelaten. Het streven is dan om bij het invullen van het gemeentelijk beleid in ons eigen abonnement, dit zoveel mogelijk te hebben herzien zodat er actueel beleid in staat.

Bij het herzien van de Beleidswijzer hebben we de volgende uitgangspunten gehanteerd:

1. We formuleren alleen beleid als dat voorziet in een behoefte (bijvoorbeeld als er vaak dezelfde vragen over komen). Hoe meer zaken vastgetimmerd worden in beleid, hoe moeilijker het wordt om maatwerk te leveren. Aan de andere kant willen we willekeur en verschillen natuurlijk voorkomen, en de Beleidswijzer helpt daarbij;
2. Is een onderwerp in een apart document uitgewerkt, bijvoorbeeld een verordening of protocol, dan verwijzen we daar naar. We nemen geen samenvatting op. Hiermee houden we het beheersbaar;
3. Werkprocessen en werkafspraken nemen we in principe niet tot beperkt in de Beleidswijzer op.

De complete Beleidswijzer is erg groot. Het herzien van al dit beleid is dan ook een grote opgave, en daarom pakken we dit in delen aan. In november 2019 is deel 1 afgerond. Voor u ligt deel 2, en hierna volgt nog een laatste deel 3. Voor het totaaloverzicht is een overzicht met daarin alle onderwerpen als bijlage opgenomen bij deel 2.

	Hoofdstuknummers	Status
Deel 1	h. 1.1, 2, 3, 4, 5 en 6	Vastgesteld november 2019
Deel 2	h. 1.2 tot en met 1.7	In concept klaar september 2020
Deel 3	h. 1.8 tot en met 1.13	Nog herzien

1. Bijstand

1.1 Aanvraag

Zie deel 1 van de herziene Beleidswijzer.

1.2 Recht op bijstand

1.2.1 Bijzondere bijstand voor legeskosten verblijfsvergunningen en naturalisatie

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Aanvragen voor bijzondere bijstand voor de legeskosten in het kader van een eerste aanvraag voor een verblijfsvergunning (bijvoorbeeld gezinsvorming of gezinshereniging) komen niet in aanmerking voor bijstandsverlening, omdat de belanghebbenden ten behoeve van wie de aanvraag is gedaan niet tot de kring van de rechthebbenden van de WWB behoort. Ten tijde van het opkomen van deze kosten moet de aanvrager namelijk een met een Nederlander gelijkgestelde vreemdeling zijn (artikel 11, tweede en derde lid WWB).

Aanvragen voor bijzondere bijstand voor de legeskosten in het kader van een aanvraag tot verlenging of wijziging van een verblijfsvergunning komen ook niet in aanmerking voor bijstandsverlening, omdat deze kosten niet behoren tot de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan maar behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, welke kosten de belanghebbende uit de bijstandsnorm dient te voldoen (CrvB 08-11-2005, nr. 04/3055 NABW en CRvB 16-05-2006, nr. 05/945 NABW).

De ingrijpende verhoging van de legeskosten en het feit dat de kosten jaarlijks terugkeren zijn geen bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 35, eerste lid WWB.

Als de aanvraag betrekking heeft op kosten van een (eerste) verblijfsvergunning voor kinderen in het kader van gezinshereniging en de aanvraag is ingediend door de legaal in Nederland verblijvende ouder kan de aanvraag worden afgewezen op de grond dat er geen bijzondere omstandigheden zijn en niet op basis van artikel 11, tweede en derde lid WWB (CRvB 31-08-2004, nr. 02/4112 NABW).

De (leges)kosten van naturalisatie worden niet als noodzakelijke kosten aangemerkt zodat reeds om die reden verlening van bijzondere bijstand voor die kosten onmogelijk is. Een (legale) vreemdeling heeft ten aanzien van zijn recht op inkomensvoorzieningen dezelfde rechten als een Nederlander. Om die reden is het niet noodzakelijk voor vreemdelingen om zich te laten naturaliseren.

Voorliggende voorziening

Voor de legeskosten van verblijfsvergunningen en naturalisatie is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijstand verblijfsvergunning

De kosten van verlenging of wijziging van een verblijfsvergunning worden aangemerkt als algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die uit een inkomen op bijstandsniveau kunnen worden voldaan door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen

bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Dit is anders indien er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden in het individuele geval.

Bijzondere omstandigheden

Een bijzondere omstandigheid is aanwezig indien de belanghebbende niet heeft kunnen reserveren voor de kosten en het onmogelijk is om een lening af te sluiten voor de kosten.

Tekortschietend besef

Indien belanghebbende door een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid toch een beroep moet doen op bijstand, kan bijstand in de vorm van een geldlening of borgtocht worden verleend (artikel 48 lid 2 onderdeel b Participatiewet). Van tekortschietend besef is sprake indien belanghebbende niet (tijdig) voor de kosten heeft gereserveerd dan wel de onmogelijkheid van een lening door zijn uitgavenpatroon heeft veroorzaakt. Bij de bepaling van de voor de bijstandverlening in aanmerking komende kosten worden de legeskosten die een Nederlander voor een identiteitsbewijs verschuldigd is in mindering gebracht.

Naturalisatie

De kosten van naturalisatie worden niet als noodzakelijke kosten aangemerkt zodat reeds om die reden verlening van bijzondere bijstand voor die kosten onmogelijk is.

Beleidsvoorstel 2020:

Kosten eerste verblijfsvergunning

Aanvragen voor bijzondere bijstand voor de legeskosten in het kader van een eerste aanvraag voor een verblijfsvergunning (bijvoorbeeld gezinsvorming of gezinshereniging) komen niet in aanmerking voor bijstandsverlening, omdat de belanghebbenden ten behoeve van wie de aanvraag is gedaan niet tot de kring van de rechthebbenden van de WWB behoort. Ten tijde van het opkomen van deze kosten moet de aanvrager namelijk een met een Nederlander gelijkgestelde vreemdeling zijn (artikel 11, tweede en derde lid Participatiewet).

Als de aanvraag betrekking heeft op kosten van een (eerste) verblijfsvergunning voor kinderen in het kader van gezinshereniging en de aanvraag is ingediend door de legaal in Nederland verblijvende ouder kan de aanvraag worden afgewezen op de grond dat er geen bijzondere omstandigheden zijn en niet op basis van artikel 11, tweede en derde lid WWB (CRvB 31-08-2004, nr. 02/4112 NABW).

Kosten verlenging of wijziging verblijfsvergunning

Aanvragen voor bijzondere bijstand voor de legeskosten in het kader van een aanvraag tot verlenging of wijziging van een verblijfsvergunning komen ook niet in aanmerking voor bijstandsverlening, omdat deze kosten niet behoren tot de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan maar behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, welke kosten de belanghebbende uit de bijstandsnorm dient te voldoen (CrvB 08-11-2005, nr. 04/3055 NABW en CRvB 16-05-2006, nr. 05/945 NABW).

De ingrijpende verhoging van de legeskosten en het feit dat de kosten jaarlijks terugkeren zijn geen bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 35, eerste lid Participatiewet.

De kosten van verlenging of wijziging van een verblijfsvergunning worden aangemerkt als algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die uit een inkomen op bijstandsniveau kunnen worden voldaan door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen

bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten (evenals ook geen bijzondere bijstand voor een paspoort of identiteitsbewijs wordt verstrekt). Dit is anders indien er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden in het individuele geval.

Kosten naturalisatie

De (leges)kosten van naturalisatie worden niet als noodzakelijke kosten aangemerkt zodat reeds om die reden verlening van bijzondere bijstand voor die kosten onmogelijk is. Een (legale) vreemdeling heeft ten aanzien van zijn recht op inkomensvoorzieningen dezelfde rechten als een Nederlander. Om die reden is het niet noodzakelijk voor vreemdelingen om zich te laten naturaliseren.

Naturalisatie

De kosten van naturalisatie worden niet als noodzakelijke kosten aangemerkt zodat reeds om die reden verlening van bijzondere bijstand voor die kosten onmogelijk is.

Motivatie:

Tekstuele verheldering door de drie soorten kosten (eerste verblijfsvergunning, verlenging/wijziging verblijfsvergunning en naturalisatie) in aparte alinea's te beschrijven.

1.2.2 Bijstand voor vaste lasten woning gedetineerde

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor het aanhouden van de woning tijdens detentie. Eventueel met hulp van de reclassering, zal de gedetineerde zelf zorg moeten dragen voor het (kunnen) aanhouden van de woning door tijdige reservering voor deze kosten, het afsluiten van een lening of het tijdelijk (onder)verhuren van de woning.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.2.3 Bijstand voor reiskosten bezoek gedetineerde

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Omschrijving van de kosten

De kosten voor het vervoer van het woonadres van de bezoeker (=belanghebbende) naar inrichting waar de gedetineerde verblijft.

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening [artikel 15 Participatiewet](#); zie ook [B3.2](#)). Voor de reiskosten voor het bezoek aan een gedetineerde is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijzondere bijstand

De noodzaak voor het bezoeken van een gedetineerde wordt aanwezig geacht indien:

- de gedetineerde behoort tot het gezin (zie [B1.7](#)) van belanghebbende, en;
- de gedetineerde verblijft in een gesloten inrichting (= geen recht op verlof), en;

- de inrichting buiten de gemeente is gelegen (maar binnen Nederland; zie ook), en;
- de bezoeksfrequentie maximaal éénmaal per twee weken per gezinslid bedraagt.

Hoogte van de bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand is gelijk aan de goedkoopste vorm van reizen per openbaar vervoer voor het betreffende traject. Om die reden worden kinderen jonger dan 12 jaar in voorkomende gevallen geacht mee te reizen met de ouder.

Indien het niet mogelijk is om met het openbaar vervoer te reizen geldt een kilometervergoeding. De hoogte van die kilometervergoeding is gelijk aan de vergoeding voor ziekenvervoer van zorgverzekeraars. Zie richtlijn B091 voor meer informatie.

Op deze voor bijstand in aanmerking komende kosten worden het in aanmerking te nemen inkomen en vermogen (artikel 35 lid 1 Participatiewet) en het (eventueel van toepassing zijnde) drempelbedrag (artikel 35 lid 2 Participatiewet) in mindering gebracht. Zie voor de gemeentelijke beleidsregels inzake het in aanmerking te nemen inkomen en vermogen en het al dan niet toepassen van het drempelbedrag B7.2.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt verleend om niet.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Naast de algemene verplichtingen (zie hoofdstuk B5) wordt op grond van artikel 55 Participatiewet een bestedingsverplichting opgelegd. Tevens moeten vervoers- of bezoekbewijzen worden overgelegd binnen 5 werkdagen na de aangevraagde bezoeksdatum, ter controle van de bestedingsverplichting.

Zie B5.10 voor de gevolgen van het niet voldoen aan deze verplichting.

Beleidsvoorstel 2020:

Omschrijving van de kosten

De kosten voor het vervoer van het woonadres van de bezoeker (=belanghebbende) naar inrichting waar de gedetineerde verblijft.

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening zoals bedoeld in artikel 15 Participatiewet. Voor de reiskosten voor het bezoek aan een gedetineerde is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijzondere bijstand

De noodzaak voor het bezoeken van een gedetineerde wordt aanwezig geacht indien:

- de gedetineerde behoort tot het gezin van belanghebbende, en
- de gedetineerde verblijft in een gesloten inrichting (= geen recht op verlof), en
- de inrichting buiten de gemeente is gelegen, maar binnen Nederland, en
- de bezoeksfrequentie maximaal éénmaal per twee weken per gezinslid bedraagt.

Hoogte van de bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand is gelijk aan de goedkoopste vorm van reizen per openbaar vervoer voor het betreffende traject. Om die reden worden

kinderen jonger dan 12 jaar in voorkomende gevallen geacht mee te reizen met de ouder.

Indien het niet mogelijk is om met het openbaar vervoer te reizen geldt een kilometervergoeding van € 0,19 per kilometer.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt verleend om niet.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Naast de algemene verplichtingen wordt op grond van artikel 55 Participatiewet een bestedingsverplichting opgelegd. Tevens moeten vervoers- of bezoekbewijzen worden overgelegd binnen 5 werkdagen na de aangevraagde bezoeksdatum, ter controle van de bestedingsverplichting.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot inhoudelijke wijzigingen. Alleen de verwijzingen naar hoofdstukken in het Handboek of wetteksten zijn verwijderd als het geen meerwaarde had of aangepast zodat het weer in overeenstemming is met het Handboek Schulinc.

1.2.4 Bijstand en het vervullen van alternatieve straffen

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

In het algemeen kan gesteld worden dat een veroordeelde reëel beschikbaar is voor arbeid indien hij zijn alternatieve straf in de weekends, avonduren en vakantie vervult en wanneer hij zijn alternatieve straf door de week overdag vervult omdat hij niet in staat wordt gesteld tot vervulling ervan op andere tijdstippen. Er is geen sprake van een reële beschikbaarheid voor arbeid wanneer de alternatieve straf door de week overdag wordt vervuld, terwijl de mogelijkheid bestaat om dit ook op andere tijdstippen te doen. In dat geval zal een aanvraag om (algemene) bijstand geweigerd moeten worden.

Om te controleren op welke momenten de belanghebbende zijn alternatieve straf kan vervullen wordt een verklaring van het bureau alternatieve straffen verlangd, alvorens tot verlening van bijstand wordt overgegaan.

Beleidsvoorstel 2020:

Wel rechthebbend

Bij personen die een alternatieve straf vervullen is geen sprake van het ontnemen van vrijheid in de zin van artikel 13 lid 1 onder a PW. Bijstandsverlening blijft dus mogelijk.

Voldoen aan arbeidsverplichtingen

De vraag doet zich echter voor in hoeverre belanghebbende zijn arbeidsverplichtingen kan nakomen bij de vervulling van de taakstraf. Dit is mede afhankelijk van het vonnis van de rechter. Daarin staat welke taakstraf de belanghebbende heeft gekregen, hoe lang die taakstraf duurt en binnen welke tijd de straf uitgevoerd moet worden.

Dit kan leiden tot de volgende drie situaties:

1. De alternatieve straf kan op basis van het vonnis en praktisch gezien in de weekenden, avonduren en/of vakantie worden vervuld. Dan kan belanghebbende nog steeds tijdens de reguliere werkuren aan de arbeidsverplichtingen voldoen.
2. Belanghebbende moet de alternatieve straf door de week overdag vervullen omdat hij niet in staat wordt gesteld tot vervulling ervan op

- andere tijdstippen of vanwege het aantal uren van de alternatieve straf in combinatie met de periode waarbinnen die moet zijn vervuld. Dan is hij niet in staat om aan de arbeidsverplichtingen te voldoen maar dat is belanghebbende niet verwijtbaar. In dit geval dient met de Reclassering overlegt te worden om te bezien of toch zoveel mogelijk uren van de taakstraf in de avond en/of het weekend kunnen worden vervuld waardoor belanghebbende nog wel deels aan zijn arbeidsverplichtingen kan voldoen.
3. Wordt de alternatieve straf door de week overdag vervuld, terwijl de mogelijkheid bestaat of de mogelijkheid is geboden om dit op andere tijdstippen te doen? Dan kan onder omstandigheden wel sprake zijn van een verwijtbare schending van de arbeidsverplichtingen wat mogelijk kan leiden tot het opleggen van een maatregel.

Motivatie:

Tekstuele verduidelijking

1.2.5 Meldingsplicht studie

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Belanghebbende dient minimaal vier weken voor aanvang van een studie schriftelijk toestemming te vragen indien de studie met behoud van uitkering moet plaatsvinden. De beoordeling van de noodzakelijkheid ligt bij BWA.

Melding kan via het Rechtmatigheidsonderzoeksformulier (Rof). Wanneer de belanghebbende te laat melding maakt van studie (met behoud van recht op uitkering) wordt de uitkering opgeschort voor nader onderzoek voor de duur van maximaal twee maanden (artikel 54 WWB). In die periode moet alsnog onderzocht worden of deze studie voldoet aan de criteria om met behoud van recht op uitkering te volgen. Als dat het geval is wordt de uitkering voortgezet al dan niet met een verlaging van de uitkering voor het te laat verstrekken van informatie die van belang is voor het recht op uitkering.

Beleidsvoorstel 2020:

Belanghebbende is verplicht vooraf te melden dat hij een studie wil gaan volgen. Naar aanleiding van de melding beoordeelt de klantmanager of er toestemming verleend kan worden voor het volgen van die studie met behoud van uitkering. Belanghebbende moet op de hoogte gesteld worden met een besluit en er moet omschreven staan waarvoor toestemming is verleend en onder welke voorwaarden. Belanghebbende moet binnen een maand na aanvang van de studie een bewijs van inschrijving van het opleidingsinstituut overleggen.

Motivatie:

Actualiseren en verduidelijken van beleid.

1.2.6 Meldingsplicht vakantie/verblijf in het buitenland

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Belanghebbende verstrekt hierover informatie door middel van een vakantieverklaring. Op dit formulier moet de vakantieperiode vooraf worden gemeld bij de gemeente en het CWI.

Er dient minimaal twee weken voor vertrek een vakantieverklaring ingevuld te worden.

Beleidsvoorstel 2020:

Belanghebbende verstrekt vooraf informatie over de geplande vakantieperiode. Bij het vaststellen van de vakantieperiode wordt de dag van vertrek niet meegerekend en de dag van aankomst wel.

Motivatie:

Actualiseren

1.2.7 Het kunnen volgen van onderwijs

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Uitgangspunt is dat jongeren tot 27 jaar werken (en daarmee in de noodzakelijke kosten van het bestaan voorzien) of een opleiding volgen.

Als een jongere:

- niet werkt
- of onvoldoende werkt om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te kunnen voorzien
- maar wel uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kan volgen waarmee aanspraak bestaat op studiefinanciering

dan kan er aanleiding zijn om geen bijstand toe te kennen onder toepassing van artikel 13 lid 2 onder c PW.

De wetgever heeft echter niet toegelicht wat precies wordt bedoeld met het "kunnen" volgen van door het Rijk bekostigd onderwijs. Dat "kunnen" heeft enerzijds een technisch aspect: het daadwerkelijk volgens van onderwijs moet feitelijk mogelijk zijn. Anderzijds heeft het een "redelijkheidsaspect": kan het volgen van het onderwijs in redelijkheid van de belanghebbende worden gevergd en biedt het meerwaarde?

Om te beoordelen of een jongere geacht wordt uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs te "kunnen" volgen en daarmee is uitgesloten van het recht op bijstand, biedt onderstaande vragenlijst een (niet uitputtend) kader.

- Welke opleiding heeft betrokkene gevolgd?
- Wat is het resultaat (één of meer certificaten en/of een diploma behaald)?
- Is daarmee sprake van een zogenaamde startkwalificatie (= een diploma op HAVO-, VWO- of MBO2-niveau)?
- Is het behaalde resultaat voldoende om aan het werk te komen?
- Is sprake van een niet afgeronde opleiding naar aanleiding van een negatief bindend studieadvies?
- Is sprake van een verklaring van de functionaris van de regionale meld- en coördinatiefunctie voortijdig schoolverlaten?
- Welke relevante mogelijkheden zijn er op het gebied van vervolgopleidingen?
- In hoeverre draagt een eventuele vervolgopleiding bij aan betere kansen op de arbeidsmarkt?
- Per wanneer kan aan een relevante / noodzakelijke vervolgopleiding worden deelgenomen?
- Is sprake van in de persoon gelegen beperkingen van medische, psychische of sociale aard die belemmerend zijn voor het volgen van onderwijs?
- Is sprake van financiële belemmeringen om onderwijs te gaan volgen (denk aan WSNP-bewindvoering: aangaan van nieuwe schulden, zoals ook die van studieleningen, kan dan niet zijn toegestaan)?

Op basis van de aldus verkregen gegevens is het aan de klantmanager om vast te stellen of daadwerkelijk sprake is van het "kunnen" volgen van uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs in de zin van artikel 13 lid 2 onder c PW. Als dat het geval is dan is de jongere uitgesloten van het recht op bijstand.

Motivatie:

Met het voorgestelde beleid geven we richting aan de beoordeling van het criterium 'kunnen volgen van onderwijs' dat op grond van artikel 13 lid 2 onderdeel c Participatiewet geldt voor personen tot 27 jaar.

1.3 Middelentoets

1.3.1 Wijze van korten inkomsten i.v.m. kamerhuurders/kostgangers

Huidig beleid vastgesteld 31-3-2008:

Op grond van de verordening werk en bijstand, hoofdstuk toeslagen en verlagingen bedoeld in artikel 30 WWB leidt het delen van een woning met anderen tot een lagere toeslag voor een alleenstaande (ouder) of tot een verlaging voor gehuwden. De werkelijke inkomsten worden niet (meer) gekort.

Zijn er echter in totaal drie of meer kostgangers en/of kamerhuurders dan kan waarschijnlijk worden aangenomen dat er sprake is van bedrijfsmatige activiteiten en dat er geen recht op reguliere bijstand bestaat. Mogelijk komt de betrokkene dan wel in aanmerking voor uitkering op grond van het Bbz 2004.

NB: ondanks het feit dat er bij drie of meer kamerhuurders of kostgangers in de praktijk van kan worden uit gegaan dat er geen recht op bijstand bestaat wegens bedrijfsmatige activiteiten, moet een en ander wel onderzocht worden. Zie ook paragraaf A4.4 onderdeel 3. Volgt hieruit dat er toch recht op bijstand bestaat dan kan er bijvoorbeeld voor gekozen worden om de belanghebbende bij wijze van individualisering de maximale toeslag toe te kennen en vervolgens (een deel van) de inkomsten uit het verhuren van kamers en/of het hebben van kostgangers te korten op de bijstand.

Beleidsvoorstel 2020:

Ontvangers van inkomsten uit kamerhuur en kostgangers zijn vanaf 1 januari 2015 kostendelers (artikel 22a Participatiewet).

De middelen ontvangen vanwege huur, onderhuur of het hebben van kostgangers gelden op grond van artikel 33 lid 4 Participatiewet als inkomen. Per maand wordt een bedrag vrijgelaten omdat in de huur een bepaalde vergoeding is begrepen voor energie- en internetgebruik. Een commercieel huurder zal moeten kunnen aangeven welk deel van de huuropbrengst de kale huur is en welk deel van de huuropbrengst betrekking heeft op een kostenvergoeding. Een bedrag van circa € 60 kan daarbij als redelijk worden gezien. De kale huur moet dan in mindering worden gebracht op de bijstand.

Motivatie:

Actualiseren van beleid omdat de systematiek van toeslagen en verlagingen op de norm niet meer bestaan sinds de komst van de Participatiewet in januari 2015.

1.3.2 Saldo lopende rekening bij vermogensvaststelling

Huidig beleid vastgesteld 20-4-2009:

B&W past geen vaste vrijstelling toe; er kan wel rekening gehouden worden met direct opeisbare en aantoonbare betalingsverplichtingen. Deze moeten betrekking hebben op een periode tot maximaal één maand na de datum van ingang van de uitkering. Denk hierbij bijvoorbeeld aan huurbetaling of energielasten.

Een negatief saldo op de lopende rekening moet als schuld worden aangemerkt en telt dus wel mee bij de vaststelling van het vermogen.

Let op: de saldi op spaarrekeningen tellen wel volledig mee als vermogen.

Beleidsvoorstel 2020:

Er is geen sprake van een vaste vrijlating in verband met lopende betalingsverplichtingen. Alleen als daartoe aanleiding is (per situatie te beoordelen) kunnen op dat positieve saldo direct opeisbare en aantoonbare betalingsverplichtingen in mindering worden gebracht. Die moeten dan wel betrekking hebben op een periode tot maximaal één maand na de datum van ingang van de uitkering (denk hierbij bijvoorbeeld aan huurbetaling of energielasten).

Een negatief saldo op de betaalrekening(en) wordt altijd als schuld aangemerkt en telt dus in negatieve zin mee bij de vaststelling van het vermogen.

Let op: de saldi op de spaarrekening(en) tellen altijd volledig mee bij de vaststelling van het vermogen.

Motivatie:

Tekstuele wijziging om de leesbaarheid te vergroten.

1.3.3 Moment vermogensvaststelling bij echtscheiding/verlating

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Uitgangspunt is dat het vermogen wordt vastgesteld bij de aanvraag (en later bij ieder heronderzoek). In één situatie kan van deze hoofdregel worden afgeweken door het vermogen pas op een later tijdstip vast te stellen. Dit doet zich voor wanneer de aanvrager verwickeld is in een echtscheidingsprocedure of indien er sprake is van een verlating. In dat geval kan gewacht worden met de vermogensvaststelling totdat de boedelscheiding een feit is. In de toekenningsbeschikking moet dan de mededeling worden opgenomen dat het vermogen na afwikkeling van de echtscheiding wordt vastgesteld en dat bij overschrijding van de toepasselijke vermogensgrens de teveel betaalde bijstand zal worden teruggevorderd. Natuurlijk geldt dat de bijstand moet worden geweigerd indien bij de aanvraag duidelijk is dat het vermogen ruimschoots meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens en de aanvrager daar op dat moment al over kan beschikken. Als alternatief kan dan leenbijstand worden overwogen.

Voorbeeld

Annelies vraagt bijstand aan. Tijdens het intakegesprek blijkt dat Annelies gaat scheiden van haar man Kees. Annelies en Kees beschikken over een huis met een waarde van € 140.000,-- waarop een hypotheek rust van € 120.000,--.

Daarnaast is er een spaarrekening met een saldo van € 11.000,--. Afsproken is dat Kees in het huis blijft wonen. Annelies kan over het volledige spaartegoed beschikken. De aanvraag om bijstand moet worden afgewezen. Nu Annelies kan beschikken over een vermogen dat ruim boven de voor haar geldende vermogensgrens ligt, is het niet nodig om de vermogenstoets uit te stellen tot na

de afwikkeling van de echtscheiding. Indien er geen spaarrekening was geweest kon de aanvraag worden toegewezen met uitstel van de vermogenstoets.

Beleidsvoorstel 2020:

Bij de aanvraag wordt het vermogen vastgesteld. Vaststelling op een later tijdstip is slechts mogelijk als de aanvrager ten tijde van de aanvraag is verwickeld in een echtscheidingsprocedure of als er sprake is van verlating. Daardoor is de vermogenssituatie van de aanvrager soms nog onduidelijk. Er is dan aanleiding om het vermogen *voorlopig* vast te stellen en te wachten op de verdeling van de boedel. Daarna kan per de ingangsdatum van de bijstandsverlening het vermogen alsnog *definitief* worden vastgesteld. In afwachting daarvan kan de bijstand op twee manieren worden toegekend:

- in de vorm van een geldlening als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de verdeling van de boedel en het feitelijk beschikbaar komen van de middelen op korte termijn een feit zal zijn (artikel 48 lid 2 onder a PW);
- 'om niet': in de toekenningsbeschikking dan wel opnemen dat het vermogen na verdeling van de boedel definitief wordt vastgesteld en dat bij overschrijding van de toepasselijke vermogensgrens de verstrekte bijstand geheel of gedeeltelijk zal worden teruggevorderd nu belanghebbende naderhand met betrekking tot de periode waarover bijstand is verleend over in aanmerking te nemen middelen beschikt en daarmee geacht wordt te hebben kunnen voorzien in de noodzakelijke kosten van het bestaan waardoor geen recht op bijstand bestond (artikelen 11 lid 1 PW en 58 lid 2 onder f sub 1 PW).

Let op: de situatie ten tijde van de aanvraag kan ook zijn dat:

- 'op papier' de boedel al is verdeeld waardoor het vermogen wel al definitief kan worden vastgesteld;
- het vermogen meer dan de toepasselijke vermogensgrens bedraagt;
- de aanvrager daarover echter feitelijk nog niet kan beschikken.

In die gevallen moet, afhankelijk van de termijn waarop het vermogen alsnog feitelijk beschikbaar komt, gekozen worden uit de twee eerdergenoemde opties van bijstandsverlening (geldlening of 'om niet'). Het is niet onredelijk om die termijn op maximaal zes maanden te stellen en de bijstand niet langer dan zes maanden te verstrekken in de vorm van een geldlening (na zes maanden kan zo nodig worden overgegaan tot verstrekking 'om niet'). Langdurige verstrekking van de bijstand in de vorm van een geldlening kan, zeker bij een eventuele latere omzetting in 'om niet' als de vermogensgrens niet is overschreden, tot ingrijpende fiscale gevolgen leiden voor belanghebbende en de gemeente.

Motivatie:

Tekstuele verheldering

1.3.4 Vaststellen vermogen bij overname cliënt uit andere gemeente

Huidig beleid vastgesteld 20-4-2009:

Bij overname van een belanghebbende uit een andere gemeente dienen het vermogen en de toepasselijke vermogensgrens opnieuw te worden vastgesteld. De reden hiervoor is dat iedere gemeente een eigen verantwoordelijkheid heeft voor de bijstandsverlening en dat het eigen beleid inzake de vaststelling van het vermogen per gemeente kan verschillen. Verder kan er op grond van de domiciliebepalingen van artikel 40 WWB gesteld worden dat er feitelijk sprake is van een nieuwe aanvraag.

Er zijn omstandigheden denkbaar op grond waarvan in een individueel geval kan worden afgeweken van bovenstaande beleidslijn. Dit is bijvoorbeeld aan de orde indien de belanghebbende beschikt over een vermogen groter dan het van

toepassing zijnde bescheiden vermogen en deze "vermogensoverschrijding" is ontstaan door besparingen tijdens de bijstandsperiode in de vorige gemeente. Het is dan onbillijk en wellicht zelfs in strijd met het recht om geen rekening te houden met de wijze waarop het vermogen is ontstaan. Geadviseerd wordt om in dat geval af te zien van het (opnieuw) vaststellen van het vermogen en de vermogensvaststelling van de vorige gemeente over te nemen, inclusief de hoogte van de toepasselijke vermogensgrens. Zie over overname van belanghebbenden uit andere gemeenten ook paragraaf 8.1.

Beleidsvoorstel 2020:

Bij overname van een belanghebbende uit een andere gemeente dienen het vermogen en de toepasselijke vermogensgrens opnieuw te worden vastgesteld. De reden hiervoor is dat iedere gemeente een eigen verantwoordelijkheid heeft voor de bijstandsverlening en dat het eigen beleid inzake de vaststelling van het vermogen per gemeente kan verschillen. Verder kan er op grond van de domiciliebepalingen van artikel 40 WWB gesteld worden dat er feitelijk sprake is van een nieuwe aanvraag.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Centrale Raad van beroep d.d. 20-02-2018, (ECLI:NL:CRVB:2018:792) is bij de vermogensvaststelling wel van belang of sprake is van een onderbreking van de bijstandsverlening en de duur daarvan. Is sprake van een onderbreking van de bijstandsverlening van langer dan 30 dagen dan wordt het vermogen opnieuw vastgesteld (dit volgt uit artikel 40 lid 3 onder a PW) zonder rekening te houden met onderstaande.

Is sprake van aansluitende bijstandsverlening of een onderbreking van korter dan 30 dagen dan moet bij de vermogensvaststelling onderstaande in acht worden genomen

- spaargelden opgebouwd gedurende de periode van bijstandsverlening door de 'vertrek gemeente' worden niet in aanmerking genomen (artikel 34 lid 2 onderdeel c PW);
- ontvangen rente over het bij aanvang van de bijstandsverlening door de 'vertrek gemeente' vastgestelde aanwezige vrij te laten vermogen en de rente over de gedurende die bijstandsverlening opgebouwde spaargelden worden niet in aanmerking genomen (artikel 31 lid 2 onderdeel i PW).

Het is aan belanghebbende om, indien hij stelt dat het college één of meer van zijn vermogensbestanddelen op grond van bovenstaande buiten beschouwing dient te laten, aan het college zodanige inlichtingen te verstrekken dat het college de herkomst van bedoelde vermogensbestanddelen kan beoordelen.

Motivatie:

De formulering van het tweede deel is stelliger en daarmee duidelijker.

1.3.5 Vaststelling vermogen bij wijziging leefvorm

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

1. De hoogte van de vermogensgrens is gelijk aan de actuele vermogensgrens die geldt voor de nieuwe leefvorm van de belanghebbende (alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwden).
2. Stel het vermogen opnieuw vast (bezittingen minus schulden) onder gebruikmaking van de reguliere aanvraag/inlichtingenformulieren en bewijsvoering. Voorkom daarbij onbillijkheden en houd daarom in ieder geval rekening met het volgende:

- Het deel van het vermogen dat is ontstaan tijdens de bijstandsperiode door ontvangen rente en besparingen dient gelet op de vrijlatingsbepalingen buiten beschouwing te blijven.
- Bij alleenstaande ouders die alleenstaanden worden is onder omstandigheden het aanvaardbaar dat een deel van het vermogen wordt overgedragen aan de (niet meer ten laste komende) kinderen waardoor het vermogen van de bijstandsgerechtigde alleenstaande lager wordt. Maak van deze mogelijkheid gebruik indien bij de oorspronkelijke vermogensvaststelling rekening is gehouden met vermogensbestanddelen van ten laste komende kinderen. De systematiek van de WWB schrijft dit immers voor als de kinderen tot het gezin behoren. Een redelijke wetstoepassing brengt echter met zich mee dat zodra de betreffende kinderen de leeftijd van 18 jaar bereiken (en dus niet langer tot het gezin in de zin van de WWB behoren) bij de vermogensvaststelling van de ouder niet langer rekening wordt gehouden met de vermogensbestanddelen van die kinderen. Dit is slechts dan anders indien er voorafgaande aan de bijstandsverlening een vermogensoverheveling heeft plaatsgevonden van de ouder naar de kinderen met als kennelijk doel om het recht op bijstand (langer) te waarborgen.
- Bij de overgang van eenoudergezin naar alleenstaande vindt – bij wijze van uitzondering – geen beëindiging plaats. Het vermogen wordt opnieuw vastgesteld zoals hierboven omschreven, maar leidt niet tot einde uitkering.

Voorbeeld:

Mevr. Peters vraagt op 1 januari 1999 bijstand aan. Op die dag wordt haar zoon Kees 12 jaar. Mevr. Peters heeft een spaarrekening met € 3.630,24. Het saldo van de spaarrekening van zoon Kees bedraagt € 2.268,90.

Mevr. Peters krijgt een bijstandsuitkering naar de norm van een alleenstaande ouder. Haar vermogen wordt vastgesteld op € 5.899,14 (de som van de saldi op de beide spaarrekeningen).

Op 1 januari 2005 wordt Kees 18 jaar. Mevr. Peters wordt vanaf die datum aangemerkt als alleenstaande. Op grond van bovenstaande regels geldt dat de toepasselijke vermogensgrens wijzigt in de actuele vermogensgrens voor een alleenstaande: € 5.105,-- (bedrag geldt per 1 april 2005). De banksaldi zijn nog steeds aanwezig dus de hoogte van vermogen blijft in beginsel gelijk, namelijk € 5.899,14.

Gevolg is dat er sprake is van een vermogensoverschot dat mevrouw Peters zou moeten interen. Echter, het is redelijk om het vermogen van mevr. Peters te verlagen met € 2.268,90. Dit bedrag komt immers toe aan zoon Kees, want het stond bij aanvang van de bijstandsverlening op zijn spaarrekening. Het vermogen van mevr. Peters bedraagt daarom € 3.630,24 en blijft onder de (nieuwe) van toepassing zijnde vermogensgrens. Interen is nu niet nodig.

De motivatie voor bovenstaande regels luidt als volgt:

- De wetgever heeft bewust geen regels vastgesteld inzake de vaststelling van het vermogen bij wijziging van de leefvorm. In de Memorie van Antwoord geeft de minister aan dat B&W een billijke oplossing moeten vinden. Ook indien er geen sprake is van een wijziging van de leefvorm gelden de actuele vermogensgrenzen.
- Bij wijziging van de leefvorm vindt tevens aanpassing van de norm algemene bijstand plaats.
- Het bij wijziging van de leefvorm opnieuw vaststellen van het beginvermogen zorgt voor duidelijke en eenvoudige regelgeving.

Beleidsvoorstel 2020:

De Centrale Raad van Beroep heeft bepaald dat bij een voor de toepassing van de oude ABW relevante wijziging in de omstandigheden het vrij te laten vermogen opnieuw moet worden vastgesteld (CRvB 25-09-1998, JABW 1998, 160). Nu de vermogensbepalingen op dit punt niet fundamenteel gewijzigd zijn, is het aannemelijk dat deze jurisprudentie ook geldt voor de Participatiewet.

De wetgever heeft echter geen nadere regels gesteld inzake de wijze van vaststelling van het vermogen en de vermogensgrens bij wijziging van de leefvorm.

Het is derhalve aan het college om tot billijke oplossingen te komen. Dat leidt tot de volgende werkwijze.

1. De hoogte van de vermogensgrens is gelijk aan de actuele vermogensgrens die geldt voor de nieuwe leefvorm van belanghebbende (alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwd).
2. Het vermogen moet opnieuw worden vastgesteld waarbij onderstaande in acht moet worden genomen.
 - Spaargelden opgebouwd gedurende de periode van bijstandsverlening worden niet in aanmerking genomen (artikel 34 lid 2 onderdeel c PW);
 - Ontvangen rente over het bij aanvang van de bijstandsverlening vastgestelde aanwezige vrij te laten vermogen en de rente over de gedurende die bijstandsverlening opgebouwde spaargelden worden niet in aanmerking genomen (artikel 31 lid 2 onderdeel i PW);
 - Bij een alleenstaande ouder die alleenstaande wordt is het onder omstandigheden aanvaardbaar dat een deel van het vermogen wordt overgedragen aan de (niet meer ten laste komende) kinderen. Dit is alleen mogelijk als bij de oorspronkelijke vermogensvaststelling rekening is gehouden met vermogensbestanddelen van de ten laste komende kinderen. Een redelijke wetstoepassing brengt met zich mee dat zodra de betreffende kinderen de leeftijd van 18 jaar bereiken (en dus niet langer tot het gezin in de zin van de PW behoren) bij de vermogensvaststelling van de (nu alleenstaande) ouder niet langer rekening wordt gehouden met de vermogensbestanddelen van die kinderen.
 - Met de inwerkingtreding van de PW is de algemene bijstandsnorm voor een alleenstaande en een alleenstaande ouder gelijk getrokken en gebaseerd op hetzelfde artikel 21 onder b PW. In verband daarmee vindt bij de overgang tussen deze twee leefvormen – bij wijze van uitzondering – geen beëindiging plaats van de algemene bijstandsuitkering maar wordt wel het vermogen opnieuw vastgesteld rekening houdend met bovenstaande.

Voorbeeld:

Mevrouw Peters vraagt op 1 juni 2016 bijstand aan. Op die dag is haar inwonende zoon Olaf 16 jaar. Mevrouw Peters heeft geen andere vermogensbestanddelen dan een spaarrekening met een saldo van € 3.500,00. Het saldo van de spaarrekening die op naam van zoon Olaf staat bedraagt € 3.800,00. Het vermogen van mevrouw Peters wordt vastgesteld op € 7.300,00 (de som van de saldi op de beide spaarrekeningen). Omdat dit lager is dan de voor haar geldende vermogensgrens voor een alleenstaande ouder heeft zij recht op bijstand naar de norm voor een alleenstaande ouder.

Op 1 september 2019 wordt Olaf 18 jaar, mevrouw Peters wordt vanaf die datum aangemerkt als alleenstaande. Op grond van bovenstaande regels geldt dat de toepasselijke vermogensgrens wijzigt in de (lagere) vermogensgrens voor een alleenstaande van (€ 6.120,00 per 01-07-2019). De banksaldi bedragen bij elkaar nog steeds € 7.300 waardoor in beginsel sprake is van teveel vermogen en daardoor geen recht op algemene bijstand voor mevrouw Peters.

In deze situatie is het echter redelijk om het saldo van de spaarrekening van zoon Olaf niet meer mee te tellen. Dit bedrag komt immers toe aan zoon Olaf, want het stond bij aanvang van de bijstandsverlening op zijn spaarrekening. Het nieuw vastgestelde vermogen van mevr. Peters bedraagt daarom € 3.500,00 en blijft daarmee onder de (nieuwe) van toepassing zijnde vermogensgrens waardoor zij recht op algemene bijstand heeft.

Let op: Dit is slechts anders als zou blijken dat vóór aanvang of ten tijde van de bijstandsverlening (een deel van) het vermogen van mevrouw Peters bewust naar de rekening van zoon Olaf is overgeheveld om daarmee te voorkomen dat zij na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar van Olaf een te hoog vermogen zou hebben om voor algemene bijstand in aanmerking te komen.

Motivatie:
Actualiseren

1.3.6 Beleid inzake korten voorlopige teruggave

Huidig beleid vastgesteld 29-4-2010:

Ontvangen bedragen aan teruggave en voorlopige teruggave worden gekort, voor zover deze betrekking hebben op een periode waarin bijstand wordt verleend. Indien het aannemelijk is dat belanghebbende in aanmerking komt voor een voorlopige teruggave in verband met de heffingskorting wordt hem op grond van artikel 55 WWB de verplichting opgelegd deze bij de belastingdienst aan te vragen. Laat hij dit na, dan wordt het bedrag waarop hij recht heeft gekort. Tevens wordt dan een verlaging van de bijstand toegepast op grond artikel 18 lid 2 WWB.

Na beëindiging van de bijstandsverlening wordt er geen bijstand teruggevorderd als de gekorte voorlopige teruggave in verband met de heffingskorting(en) naderhand hoger wordt vastgesteld.

Ook als er na de beëindiging van de bijstandsuitkering recht ontstaat op andere heffingskortingen, die betrekking hebben op het gehele jaar en dus ook de periode waarin de belanghebbende bijstand heeft ontvangen, worden niet teruggevorderd.

NB: teruggave in verband met de kinderkorting, de aanvullende kinderkorting en de jonggehandicaptenkorting alsmede, voor alleenstaande ouders van wie het jongste kind jonger dan vijf jaar is, de aanvullende alleenstaande ouderkorting, de combinatiekorting en de aanvullende combinatiekorting worden niet tot de middelen gerekend en zijn mitsdien ook geen in aanmerking te nemen inkomen.

Beleidsvoorstel 2020:

Ontvangen bedragen aan voorlopige teruggave die tot de middelen moeten worden gerekend worden gekort, voor zover deze betrekking hebben op een periode waarin bijstand wordt verleend.

De voorlopige teruggave die tot de middelen moet worden gerekend wordt ook gekort als belanghebbende de (voorlopige) teruggave niet aanvraagt. Het is tenslotte een middel waarover hij kan beschikken (artikel 31 lid 1 Participatiewet)

Na beëindiging van de bijstandsverlening wordt er geen bijstand teruggevorderd als de gekorte voorlopige teruggave in verband met de heffingskorting(en) naderhand hoger wordt vastgesteld.

Ook als er na de beëindiging van de bijstandsuitkering recht ontstaat op andere heffingskortingen, die betrekking hebben op het gehele jaar en dus ook de periode waarin de belanghebbende bijstand heeft ontvangen, worden niet teruggevorderd.

Motivatie:
Actualiseren

1.3.7 Vrijlaten giften

Huidig beleid vastgesteld 26-7-2011:

Giften:

- Als richtlijn aanhouden: de helft van de hoogte van het bedrag van de individuele inkomensvoet per bijstandsgerechtigde eenheid (dat wil zeggen: alleenstaande, alleenstaande ouder of gezin) jaarlijks vrijlaten, zonder dat hiernaar nader onderzoek hoeft te worden gedaan.
- Alle giften die boven dit jaarlijks bedrag uitkomen individueel beoordelen.
- Naast bovenstaande vrijlating kan een gift die bestemd is voor een specifiek doel (en dus niet vrij besteedbaar) volledig worden vrijgelaten.
- Giften ontvangen uit het noodfonds worden volledig vrijgelaten.
- Giften ontvangen van de Stichting Jeugdfonds De Boom volledig vrijlaten.
- Ontvangen pakketten van de Voedselbank volledig vrijlaten (niet omrekenen naar de geldelijke waarde).

Smartengeld

In artikel 31 lid 2 onderdeel I WWB (zie onderdeel 3.13 van deze paragraaf) is vastgesteld welke uitkeringen en vergoedingen worden vrijgelaten.

In alle andere gevallen zal individueel beoordeeld moeten worden of er een bedrag van het smartengeld/de vergoeding kan worden vrijgelaten: "voor zover dat naar het oordeel van het college redelijk en verantwoord is". Daarbij zou gedacht kunnen worden aan een vrijlating van € 15.000,-.

Het komt voor dat in een dergelijke vergoeding een component is opgenomen voor loonderving. Het loondervingsdeel wordt wel bij de middelentoets betrokken. Periodieke vergoedingen worden als inkomen gezien en een eenmalige vergoeding geldt als vermogen.

Beleidsvoorstel 2020:

Giften

- Als richtlijn aanhouden: de helft van de hoogte van het bedrag van de individuele inkomensvoet per bijstandsgerechtigde eenheid (dat wil zeggen: alleenstaande, alleenstaande ouder of gezin) jaarlijks vrijlaten, zonder dat hiernaar nader onderzoek hoeft te worden gedaan.
- Alle giften die boven dit jaarlijks bedrag uitkomen individueel beoordelen.
- Naast bovenstaande vrijlating kan een gift die bestemd is voor een specifiek doel (en dus niet vrij besteedbaar) volledig worden vrijgelaten.
- Incidenteel ontvangen giften in natura vrijlaten.
- Giften ontvangen uit het noodfonds worden volledig vrijgelaten.
- Giften ontvangen van Stichting Burgerinitiatief worden volledig vrijgelaten.
- Giften ontvangen van de Stichting Jeugdfonds De Boom volledig vrijlaten.
- Ontvangen pakketten van de Voedselbank (of vergelijkbare initiatieven) volledig vrijlaten (niet omrekenen naar de geldelijke waarde).

Smartengeld

In artikel 31 lid 2 onderdeel I Participatiewet is vastgesteld welke uitkeringen en vergoedingen worden vrijgelaten.

In alle andere gevallen zal individueel beoordeeld moeten worden of er een bedrag van het smartengeld/de vergoeding kan worden vrijgelaten: "voor zover dat naar het oordeel van het college redelijk en verantwoord is". Daarbij zou gedacht kunnen worden aan een vrijlating van € 15.000,-.

Het komt voor dat in een dergelijke vergoeding een component is opgenomen

voor loonderving. Het loondervingsdeel wordt wel bij de middelentoets betrokken. Periodieke vergoedingen worden als inkomen gezien en een eenmalige vergoeding geldt als vermogen.

Motivatie:

Actualiseren (WWB vervangen door Participatiewet).

Het vrijlaten van giften in natura, giften van stichting Burgerinitiatief of vergelijkbare initiatieven als de Voedselbank zijn toegevoegd aan de lijst omdat dit in lijn is met de overige vrijlatingen.

1.3.8 Spaarloon (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Ga, in het kader van de bijstandsverlening, als volgt om met de verschillende bedrijfsspaarregelingen (onder andere spaarloon en premiesparen):

- Bij de vermogensvaststelling bij aanvang van de bijstand wordt 60% van het gespaarde bedrag als vermogen aangemerkt waarover de belanghebbende redelijkerwijs kan beschikken.
- Spaargelden die tijdens de bijstandsverlening vrijkomen worden volledig vrijgelaten bij de inkomens- en vermogenstoets.
- Indien de belanghebbende algemene bijstand ontvangt ter aanvulling op zijn loon dan moet voor wat betreft de inkomstenkorting uitgegaan worden van het loon dat de belanghebbende zou ontvangen indien hij niet aan de bedrijfsspaarregeling zou deelnemen. Hiertoe wordt aan de hand van de salarisstrook het nettoloon met 60% van het maandelijks spaarbedrag verhoogd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

De spaarloonregeling bestaat niet meer.

1.3.9 Woonkosten worden door een ander voldaan

Huidig beleid vastgesteld 2-12-2010:

Indien een ander dan belanghebbende de woonkosten betaalt, wordt hiermee op grond van artikel 33 lid 1 WWB bij de inkomstentoets geen rekening meer mee gehouden. In voorkomende gevallen is namelijk reeds op grond van artikel 27 WWB de bijstand lager vastgesteld (zie hiervoor paragraaf B6.7 en artikel 44 en 46 van de).

Beleidsvoorstel 2020:

Als de woonkosten van een belanghebbende door een ander worden voldaan dan heeft belanghebbende lagere bestaanskosten. Uit de parlementaire geschiedenis volgt dat in dat geval het college kan kiezen tussen:

- het toepassen van een verlaging op grond van artikel 27 PW of
- het in aanmerking nemen van het verschafte woongenot als inkomen in natura op grond van artikel 33 lid 1 PW.

Het college van de gemeente Woudenberg heeft ervoor gekozen om in deze situatie de norm te verlagen op grond van artikel 27 PW. De verlaging bedraagt 20% van de gehuwdennorm. Door die verlaging is er geen ruimte meer om het aldus verschafte woongenot op grond van artikel 33 lid 1 PW als inkomen in natura aan te merken.

Let op: het verlagen van de norm wegens de woonsituatie zoals bedoeld in artikel 27 Participatiewet is niet mogelijk als op belanghebbende de kostendelersnorm van toepassing is (zie ook Verlaging algemene bijstand wegens ontbreken woonkosten).

Naast de mogelijkheid dat iemand anders de woonlasten voor belanghebbende voldoet kunnen woonlasten ook om andere redenen ontbreken (bijvoorbeeld in het geval van krakers of in het geval waarin de belanghebbende geen huurder of eigenaar van de woning is). Ook in die gevallen kan de norm op dezelfde wijze worden verlaagd. Vergelijk in dit kader de richtlijn Verlaging algemene bijstand wegens ontbreken woonkosten.

Motivatie:

Actualiseren en verduidelijken

1.3.10 Waarde auto bij vermogensvaststelling

Huidig beleid vastgesteld 16-2-2018:

Van dit uitgangspunt dat auto's (en alle andere vervoersmiddelen met een kenteken!) meetellen voor de vermogensvaststelling kan worden afgeweken indien:

- a. de auto, gelet op de omstandigheden van persoon en gezin, noodzakelijk is (bijvoorbeeld wanneer een van de gezinsleden ernstig lichamelijk gehandicapt is; van de waarde van een dergelijke auto wordt maximaal € 6.807,00 vrijgelaten;
- b. de waarde van de auto maximaal € 2.269,00 bedraagt; is de waarde van de auto hoger dan telt alleen het meerdere boven € 2.269,00 mee voor de vermogensvaststelling.

Voor de vaststelling van de waarde van de auto (inclusief btw) kan bijvoorbeeld gebruik gemaakt worden van de koerslijst van de ANWB (<https://www.anwb.nl/auto/koerslijst>) of het Carbase-programma van uitgeverij Uilenstein. Voor oudere auto's kan bijvoorbeeld gebruik gemaakt worden van internetsites als <http://www.gaspedaal.nl/>. Om een veiligheidsmarge in te bouwen kan op de op basis van deze site vastgestelde waarde een vermindering met 10% worden toegepast.

Dikwijls kan de waarde van auto's worden opgevraagd bij de sociale recherche. Daar kan ook worden nagegaan of een belanghebbende een kenteken (lees: auto) op zijn naam heeft staan.

Over de waardebepaling van auto's ontstaan nogal eens geschillen. Oorzaak hiervan kan zijn dat de belanghebbende zelf bij een garage de waarde van zijn auto heeft laten vaststellen. Garages hanteren namelijk twee soorten prijzen: inkoop en verkoop. Het spreekt voor zich dat de inkoopprijs een stuk lager ligt dan de verkoopprijs. Geen van beide prijzen is echter reëel voor de vermogensvaststelling in het kader van de WWB. Het is daarom raadzaam om bij geschillen de auto te waarderen op een bedrag dat ligt midden tussen de in- en verkoopprijs van een garagehouder. Een dergelijke prijs zal in de praktijk vrijwel overeenkomen met de prijs zoals die wordt vermeld in de hierboven bedoelde uitgaven. Als er voor de aanschaf van een auto een lening is afgesloten wordt het verschil tussen waarde auto en hoogte schuld in aanmerking genomen als positief/negatief vermogensbestanddeel.

<i>Voorbeeld</i>	<i>1.</i>	<i>2.</i>
Banksaldi	€ 1.500,00	€ 1.500,00
Waarde auto	€ 2.000,00	€ 4.000,00
Lening auto	€ 2.500,00	€ 1.000,00

In voorbeeld 1 wordt het verschil (2000 minus 2500) als negatief vermogensbestanddeel in aanmerking genomen terwijl in voorbeeld 2 een bedrag van € 731,- als positief vermogensbestanddeel (4000 minus vrijlating ad 2269 minus 1000).

Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat het (positieve) verschil tussen de waarde van de auto en de schuld pas als vermogensbestanddeel in aanmerking wordt genomen als een bedrag van € 2.269,00 wordt overschreden.

Ten aanzien van overige (luze) bezittingen, zoals boten, caravans, kunst, antiek, sieraden e.d. worden deze, voor zover deze een waarde van € 2.269,00 niet te boven gaan, buiten beschouwing gelaten. Het meerdere wordt in principe bij de vermogensvaststelling betrokken. Als er sprake is van emotionele waarde wordt eenmalig een maximum van € 6.807,00 vrijgelaten; het meerdere wordt in aanmerking genomen.

LET OP! voor alle vervoermiddelen in een gezin (met een kenteken) gezamenlijk geldt de vrijlating van € 2269,-

Beleidsvoorstel 2020:

Van dit uitgangspunt dat auto's (en alle andere vervoersmiddelen met een kenteken!) meetellen voor de vermogensvaststelling kan worden afgeweken indien:

- a. de auto, gelet op de omstandigheden van persoon en gezin, noodzakelijk is (bijvoorbeeld wanneer een van de gezinsleden ernstig lichamelijk gehandicapt is; van de waarde van een dergelijke auto wordt maximaal € 6.807,00 vrijgelaten;
- b. de waarde van de auto maximaal € 2.269,00 bedraagt; is de waarde van de auto hoger dan telt alleen het meerdere boven € 2.269,00 mee voor de vermogensvaststelling.

Voor de vaststelling van de waarde van de auto (inclusief btw) kan bijvoorbeeld gebruik gemaakt worden van de koerslijst van de ANWB (<https://www.anwb.nl/auto/koerslijst>) of het Carbase-programma van uitgeverij Uilenstein. Voor oudere auto's kan bijvoorbeeld gebruik gemaakt worden van internetsites als <http://www.gaspedaal.nl/>. Om een veiligheidsmarge in te bouwen kan op de op basis van deze site vastgestelde waarde een vermindering met 10% worden toegepast.

Dikwijls kan de waarde van auto's worden opgevraagd bij de sociale recherche. Daar kan ook worden nagegaan of een belanghebbende een kenteken (lees: auto) op zijn naam heeft staan.

Over de waardebepaling van auto's ontstaan nogal eens geschillen. Oorzaak hiervan kan zijn dat de belanghebbende zelf bij een garage de waarde van zijn auto heeft laten vaststellen. Garages hanteren namelijk twee soorten prijzen: inkoop en verkoop. Het spreekt voor zich dat de inkoopprijs een stuk lager ligt dan de verkoopprijs. Geen van beide prijzen is echter reëel voor de vermogensvaststelling in het kader van de Participatiewet. Het is daarom raadzaam om bij geschillen de auto te waarderen op een bedrag dat ligt midden tussen de in- en verkoopprijs van een garagehouder. Een dergelijke prijs zal in de praktijk vrijwel overeenkomen met de prijs zoals die wordt vermeld in de hierboven bedoelde uitgaven.

Als er voor de aanschaf van een auto een lening is afgesloten wordt het verschil tussen waarde auto en hoogte schuld in aanmerking genomen als positief/negatief vermogensbestanddeel.

<i>Voorbeeld</i>	<i>1.</i>	<i>2.</i>
Banksaldi	€ 1.500,00	€ 1.500,00
Waarde auto	€ 2.000,00	€ 4.000,00
Lening auto	€ 2.500,00	€ 1.000,00

In voorbeeld 1 wordt het verschil (2000 minus 2500) als negatief vermogensbestanddeel in aanmerking genomen terwijl in voorbeeld 2 een bedrag van € 731,- als positief vermogensbestanddeel (4000 minus vrijlating ad 2269 minus 1000).

Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat het (positieve) verschil tussen de waarde van de auto en de schuld pas als vermogensbestanddeel in aanmerking wordt genomen als een bedrag van € 2.269,00 wordt overschreden.

Ten aanzien van overige (luxueuze) bezittingen, zoals boten, caravans, kunst, antiek, sieraden e.d. worden deze, voor zover deze een waarde van € 2.269,00 niet te boven gaan, buiten beschouwing gelaten. Het meerdere wordt in principe bij de vermogensvaststelling betrokken. Als er sprake is van emotionele waarde wordt eenmalig een maximum van € 6.807,00 vrijgelaten; het meerdere wordt in aanmerking genomen.

Voor alle vervoermiddelen in een gezin (met een kenteken) gezamenlijk geldt de vrijlating van € 2269,-

In de praktijk komt het geregeld voor dat een belanghebbende niet meldt dat hij een auto op naam heeft. Meestal gaat dit om een auto waarvan de waarde lager dan de grens van € 2269,- ligt, wat dan dus ook de reden is dat belanghebbende het bezit niet gemeld had. Er zijn dus geen gevolgen voor het vaststellen van het vrij te laten vermogen. Formeel is het echter wel een schending van de inlichtingenplicht. Als bij controle blijkt dat het om een auto gaat die de grens van € 2269,- niet te boven gaat, wordt uit praktische overwegingen geen beoordelingsproces schending inlichtingenplicht gestart.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven maar actualiseren en tekstueel aanpassen. Tevens is de bepaling opgenomen dat geen onderzoek schending inlichtingenplicht wordt gedaan als een belanghebbende een auto zonder waarde niet heeft doorgegeven.

1.3.11 Reservering uitvaartkosten bij vermogensvaststelling

Huidig beleid vastgesteld 17-12-2007:

Een verzekering voor de kosten van begravenis of crematie wordt geacht algemeen gebruikelijk te zijn. Dit kan zowel een verzekering in natura zijn, een verzekering die in contanten uitkeert of een eigen reservering voor die kosten. De reserveringen, verzekering of anderszins, voor begravenis of crematie worden in beginsel vrijgelaten. Indien zij niet voldoen aan onderstaande bepalingen worden zij, voor zover als zij te gelde gemaakt kunnen worden, op grond van artikel 31 lid 1 WWB als middel in aanmerking te worden genomen.

- Uitvaartverzekering welke in natura uitkeert, wordt altijd vrijgelaten
- Uitvaartverzekering welke contanten uitkeert kan worden vrijgelaten indien:
 - de waarde mag niet bovenmatig hoog zijn (richtbedrag per persoon = totaal aan begraveniskosten tot een maximum van €7000,-;
 - het tegoed wordt bij overlijden uitgekeerd en anderszins niet tussentijds opvraagbaar of afkoopbaar dan wel slechts opvraagbaar of afkoopbaar tegen zeer ongunstige voorwaarden.
- Eigen reservering in contanten voor begraveniskosten wordt alleen onder de volgende voorwaarden niet als vermogen aangemerkt:
 - het geld is uitsluitend bestemd voor de kosten van een uitvaart en mag niet tussentijds opvraagbaar zijn (staat op een aparte rekening);

- het tegoed kan alleen bij overlijden worden opgenomen (er zal dus een gemachtigde zijn aangewezen die het geld kan opnemen), en;
- de waarde is niet bovenmatig hoog (richtbedrag per persoon = totaal aan begrafeniskosten tot een maximumbedrag van € 7000,-).

Beleidsvoorstel 2020:

Uitvaartkosten behoren niet tot de noodzakelijke kosten van het bestaan (CRvB 28-01-2003, nr. 01/4196 NABW). Voor die kosten hoeft dus ook niet gereserveerd te worden, maar dat is uiteraard wel mogelijk.

Ook kan een uitvaartverzekering worden afgesloten. Het kan daarbij gaan om een verzekering in natura of een verzekering die in contanten uitkeert. Een dergelijke verzekering wordt algemeen gebruikelijk geacht.

De reserveringen en/of de waarde in de betreffende uitvaartverzekering worden in beginsel vrijgelaten voor zover wordt voldaan aan de onderstaande voorwaarden. Als daar niet aan wordt voldaan en als redelijkerwijs kan worden beschikt over de middelen/verzekeringswaarde dan moet dat als middel in aanmerking worden genomen op grond van artikel 31 lid 1 PW.

Voorwaarden:

- Eigen reservering in contanten:
 - het geld is uitsluitend bestemd voor de kosten van een uitvaart en mag niet tussentijds opvraagbaar zijn (staat op een aparte rekening);
 - het tegoed kan alleen bij overlijden worden opgenomen (er zal dus een gemachtigde moeten zijn aangewezen die het geld kan opnemen), en;
 - het gereserveerde bedrag is niet bovenmatig hoog (tot maximaal € 5.000,- per persoon).
- Uitvaartverzekering die in natura uitkeert:
 - wordt volledig vrijgelaten.
- Uitvaartverzekering die in contanten uitkeert:
 - de waarde mag niet bovenmatig hoog zijn (tot maximaal € 5.000,- per verzekerde);
 - het tegoed wordt bij overlijden uitgekeerd en is niet tussentijds opvraagbaar of afkoopbaar dan wel slechts opvraagbaar of afkoopbaar tegen zeer ongunstige voorwaarden.

Motivatie:

De tekst is verduidelijkt. Daarnaast is het vrij te laten bedrag voor een uitvaart verlaagd naar € 5.000. Hiermee is het bedrag in overeenstemming gebracht met het bedrag wat maximaal aan bijzondere bijstand kan worden verstrekt voor een uitvaart.

1.3.12 Wanneer wordt toepassing gegeven aan de inkomstenvrijlating

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

In beginsel komt elk vorm van betaald werk in aanmerking voor de inkomstenvrijlating van artikel 31 lid 2 onderdeel o WWB.

Inkomsten uit illegale activiteiten zijn niet vrijgelaten, omdat van illegale activiteiten niet gezegd kan worden dat ze de re-integratie bevorderen.

Verzwegen inkomsten kunnen (als zij achteraf geconstateerd worden) niet in aanmerking komen voor de vrijlating, daar het achteraf vrijlaten niet meer bijdraagt aan de arbeidsinschakeling.

Beleidsvoorstel 2020:

In beginsel komt elke vorm van algemeen geaccepteerd en betaald werk in aanmerking voor de inkomstenvrijlating van artikel 31 lid 2 onderdeel o WWB. Inkomsten uit illegale activiteiten zijn niet vrijgelaten, omdat van illegale activiteiten niet gezegd kan worden dat ze de re-integratie bevorderen. Dit geldt eveneens voor activiteiten die niet als algemeen geaccepteerde arbeid kunnen worden beschouwd (bijvoorbeeld inkomsten uit prostitutie). Verzwegen inkomsten kunnen (als zij achteraf geconstateerd worden) niet in aanmerking komen voor de vrijlating, daar het achteraf vrijlaten niet meer bijdraagt aan de arbeidsinschakeling.

Motivatie:

Aan de huidige tekst is toegevoegd dat alleen inkomsten uit algemeen geaccepteerde arbeid vrijgelaten kunnen worden.

1.3.13 Vermogensvaststelling gedurende de periode van bijstandsverlening (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld:

N.v.t.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Dit beleid is komen te vervallen omdat het vermogen nu bij aanvang van de uitkering wordt vastgesteld en niet meer opnieuw bij elke hercontrole.

1.4 Verplichtingen en sancties

1.4.1 Inschrijving bij uitzendbureaus

Huidig beleid vastgesteld 6-12-2010:

Het college legt aan iedere belanghebbende de plicht op om zich bij 5 uitzendbureaus in te schrijven.

In individuele gevallen kan het college belanghebbenden hiervan ontheffen op grond van artikel 9 lid 2 WWB.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

De verplichting om zich bij een uitzendbureau in te schrijven is opgenomen in artikel 18 lid 4b van de Participatiewet.

1.4.2 Beleidsregels ontheffing arbeidsplicht

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Het ontheffen van de arbeidsverplichtingen betreft in alle situaties maatwerk, uitgezonderd alleenstaande ouders. Omdat het maatwerk is, zijn geen algemene richtlijnen geformuleerd. Voor de groep alleenstaande ouders zijn in artikel 9a van de Participatiewet de voorwaarden opgenomen.

1.4.3 Betekenis "onverwijld uit eigen beweging" in artikel 17 lid 1 Participatiewet

Huidig beleid vastgesteld 17-12-2008:

Het college verstaat onder 'onverwijld uit eigen beweging', dat belanghebbende de bedoelde inlichtingen binnen zeven dagen vermeldt op het mutatieformulier, gerekend vanaf het moment waarop het te melden feit:

- zich heeft voorgedaan, dan wel;
- kenbaar werd voor belanghebbende.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.4.4 Belanghebbende beschikt niet meer over bewijsstukken

Huidig beleid vastgesteld 20-4-2009:

De verwijtbaarheid ten aanzien van het niet, niet tijdig of onvolledig verstrekken van de gevorderde bewijsstukken wordt altijd individueel beoordeeld. Daarbij wordt er vanuit gegaan dat belanghebbende in beginsel over alle te vorderen bewijsstukken dient te beschikken dan wel hierover (als nog) kan beschikken door deze, op eigen initiatief en voor eigen rekening, op te vragen.

Het niet, niet tijdig of onvolledig verstrekken van gevorderde bewijsstukken leidt in beginsel dan ook tot:

- het buiten behandeling stellen van de aanvraag met in achtneming van [artikel 4:5 Awb](#) (zie) of,
- het opschorten van de bijstand op grond van [artikel 54 WWB](#) (zie [Gevallen waarin herziening/intrekking aan de orde is](#)).

Beleidsvoorstel 2020:

Het uitgangspunt is dat een belanghebbende over alle te vorderen bewijsstukken geacht wordt te beschikken dan wel hierover (alsnog) kan beschikken door deze, op eigen initiatief en voor eigen rekening, op te vragen.

Is dat niet het geval dan moet de verwijtbaarheid ten aanzien van het niet, niet tijdig of onvolledig verstrekken van de gevorderde bewijsstukken altijd individueel worden beoordeeld.

Belangrijke beoordelingsaspecten zijn:

- kan belanghebbende redelijkerwijs wel beschikken over de gevraagde bewijsstukken?
- zijn de gevraagde bewijsstukken relevant en noodzakelijk voor beoordeling van de aanvraag om bijstand / vaststelling van de rechtmatigheid van de lopende uitkering ofwel: dient het opvragen ervan een reëel doel?
- kan op een andere wijze de informatie worden verkregen dan door middel van de gevraagde bewijsstukken?
- hoe lang is er verstreken sinds het ontstaan van het bewijsstuk?

- wat zijn de kosten die gepaard gaan met het (alsnog) verkrijgen van de bewijsstukken?
- heeft belanghebbende zich aantoonbaar ingespannen om de gevraagde bewijsstukken (alsnog) te verkrijgen?

Wordt geconcludeerd dat belanghebbende verwijtbaar de gevorderde bewijsstukken niet, niet tijdig of onvolledig inlevert, dan kan dat leiden tot:

- bij een aanvraag: het buiten behandeling stellen van die aanvraag met in achtneming van artikel 4:5 Awb (er moet dan wel eerst een termijn zijn geboden om het verzuim te herstellen);
- bij een lopende uitkering: het opschorten van het recht op bijstand op grond van artikel 54 lid 1 PW (inclusief een geboden termijn om het verzuim te herstellen) en in het uiterste geval tot het intrekken van het toekenningsbesluit op grond van artikel 54 lid 4 PW.

Motivatie:

Actualisatie en tekstuele verheldering.

1.4.5 Periode over te leggen bankafschriften

Huidig beleid vastgesteld 6-12-2010:

Bij aanvraag en heronderzoek is de belanghebbende verplicht van alle bank-, giro-, spaar- en effectenrekeningen (van alle gezinsleden) alle afschriften te overleggen die betrekking hebben op de periode van *drie maanden* voorafgaande aan de datum van de aanvraag of het heronderzoek (de lengte van deze periode is in overeenstemming met constante jurisprudentie van de CRvB). Bij gerichte individuele fraudeonderzoeken kan deze periode worden verlengd. Bij heronderzoeken worden in het dossier kopieën opgenomen van het eerste en het laatste afschrift.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.4.6 Procedure inleveren maandelijks ROF/inkomstenverklaring

Huidig beleid vastgesteld 17-12-2008:

Om het aantal op te leggen maatregelen en de daarmee gepaard gaande extra werkzaamheden te beperken, geldt voor het inleveren van de maandelijks in te leveren mutatieformulieren voorafgaand aan de fatale inleverdatum, waarna de hersteltermijn van artikel 54 WvB gaat lopen, een termijn van orde.

De procedure is als volgt:

1. De belanghebbende wordt standaard verzocht om zijn mutatieformulier gedurende de orde *termijn van orde* (= uiterlijk op de inleverdatum) in te leveren. De (eerste) inleverdata staan vermeld op de lijst van inleverdata, die jaarlijks aan de belanghebbende wordt uitgereikt
2. Belanghebbenden die hun mutatieformulier niet voor het verstrijken van de termijn van orde hebben ingeleverd, worden schriftelijk verzocht om dit alsnog te doen binnen één week, de *fatale termijn* (= uiterlijk op de fatale inleverdatum). In de daartoe strekkende brief, die op de laatste dag van de correctierun wordt verzonden, wordt er reeds op gewezen dat het niet binnen deze fatale termijn inleveren van het mutatieformulier gevolgen

- kan hebben in de vorm van een maatregel. Verder wordt in de brief vermeld dat bij inlevering binnen de fatale termijn de betaling van de uitkering geen vertraging oploopt. De fatale termijn is de periode van de (eerste) inleverdatum tot de fatale inleverdatum, zijnde 5de werkdag van de maand volgend op de maand waar het ROF betrekking op heeft.
3. Belanghebbenden die hun mutatieformulier ook niet binnen de fatale termijn inleveren, worden schriftelijk uitgenodigd dit alsnog te doen binnen één week, de *hersteltermijn*. Deze brief wordt op de laatste dag van de 2e correctierun verzonden. Daarbij wordt vermeld dat het recht op uitkering wordt opgeschort en er een maatregel van 5% zal worden opgelegd of een waarschuwing wordt gegeven (zie paragraaf 7.12). Ook wordt er gewezen op het feit dat indien ook nu niet aan het verzoek tot inlevering van het mutatieformulier wordt voldaan de uitkering wordt beëindigd per de eerste dag van de maand waarop het mutatieformulier betrekking heeft en er dan mogelijk een maatregel zal volgen. De hersteltermijn bedraagt 5 werkdagen.
 4. Indien de belanghebbende ook binnen de hersteltermijn niet overgaat tot het inleveren van zijn mutatieformulier volgt beëindiging van de uitkering en een maatregel of een waarschuwing (zie paragraaf 7.13). De beëindiging gaat in op de eerste dag van de maand waar het mutatieformulier betrekking op heeft. Aan belanghebbenden die alsnog binnen de hersteltermijn hun mutatieformulier inleveren wordt in beginsel een maatregel van 5% opgelegd. Over dit voornemen dienen zij door middel van een brief te worden geïnformeerd waarbij zij binnen een te stellen termijn in de gelegenheid worden gesteld de omstandigheden toe te lichten die hebben geleid tot het te laat inleveren van het mutatieformulier.

Anti-misbruikbepaling

Er zijn een aantal belanghebbenden die voortdurend het mutatieformulier te laat inleveren, zonder dat daarvoor een geldige reden is. Ten aanzien van deze groep zal het te late inleveren niet langer dan tweemaal schriftelijk achtereenvolgend worden gepardonneerd.

Als het mutatieformulier voor de derde achtereenvolgende maal te laat wordt ingeleverd, wordt geen termijn-van-orde brief meer verzonden, doch wordt een herstelbrief verstuurd. Dit betekent dat een maatregel moet worden overwogen.

Let op:

Als een belanghebbende toestemming krijgt om zijn mutatieformulier op een later tijdstip in te leveren moet FZO ook geïnformeerd worden!

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen beleid formuleren omdat het werkprocesafspraken betreft en geen beleidskeuzes zijn.

1.4.7 Categorieën die zijn vrijgesteld inleveren maandelijks ROF/inkomstenverklaring

Huidig beleid vastgesteld 6-12-2010:

Belanghebbenden die periodieke bijzondere bijstand ontvangen voor kosten van medische en maatschappelijke voorzieningen zijn vrijgesteld van het maandelijks inleveren van het mutatieformulier.

Deze vrijstelling geldt niet voor periodieke bijzondere bijstand, zoals woonkostentoeslagen en toeslagen voor jongeren.

De vrijstelling van het inleveren van het mutatieformulier ontslaat de belanghebbende niet van de algemene verplichting om de afdeling Werk, Zorg en Inkomen in te lichten over wijzigingen in zijn persoonlijke of financiële omstandigheden die van invloed kunnen zijn op zijn recht op bijstand. De inlichtingenplicht van [artikel 17 lid 1 WWB](#) blijft dus gewoon gelden.

Een eenmalige 'vrijstelling' bestaat in die gevallen dat een belanghebbende gedetineerd wordt en er recht op uitkering bestaat tot aan datum detentie: de uitkering kan dan zonder mutatieformulier worden uitbetaald.

Beleidsvoorstel 2020:

Inkomsten maandelijks opgeven

Wanneer uitkeringsgerechtigden (wisselende) inkomsten hebben uit arbeid, WW- of ZW uitkering, moeten zij die inkomsten maandelijks opgeven via het mutatieformulier. Ook als aannemelijk is dat een belanghebbende op korte termijn zal uitstromen naar werk, moet maandelijks een mutatieformulier worden ingeleverd.

Vrijstelling verplichting maandelijks inleveren

1. Geen inkomsten

In de overige gevallen (dus als er in het geheel geen sprake is van inkomsten) hoeven uitkeringsgerechtigden alleen nog maar een mutatieformulier in te vullen en op te sturen wanneer zich wijzigingen hebben voorgedaan die van invloed kunnen zijn op het recht op of de hoogte van de uitkering.

2. Periodieke bijzondere bijstand

Belanghebbenden die periodieke bijzondere bijstand ontvangen voor kosten van medische en maatschappelijke voorzieningen zijn vrijgesteld van het maandelijks inleveren van het mutatieformulier. Let op: Deze vrijstelling geldt niet bij periodieke bijzondere bijstand voor de woonkostentoeslag en bij een toeslag voor jongeren op grond van artikel 12 PW.

3. Detentie

Als een belanghebbende gedetineerd wordt en er recht op uitkering bestaat tot aan datum detentie dan kan de uitkering in beginsel ook zonder mutatieformulier worden uitbetaald tot aan de datum van aanvang van detentie. Let op: is sprake van gehuwden dan dient de niet gedetineerde partner toch zorg te dragen voor het tijdig melden van de detentie van de partner respectievelijk het tijdig insturen van het mutatieformulier.

4. Tot slot

Een vrijstelling van het maandelijks inleveren van het mutatieformulier ontslaat de belanghebbende niet van de algemene verplichting om de afdeling Werk en Inkomen in te lichten over wijzigingen in de persoonlijke of financiële omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het recht op bijstand. De inlichtingenplicht van artikel 17 lid 1 PW blijft dus gewoon gelden.

Motivatie:

Actualiseren en tekstuele verheldering

1.4.8 Meldingsplicht vrijwilligerswerk

Huidig beleid vastgesteld 6-12-2010:

De belanghebbende is verplicht om aanvaard vrijwilligerswerk te melden via het wijzigingsformulier direct na aanvaarding van het vrijwilligerswerk.

Onbetaalde werkzaamheden:

- die de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt belemmeren, en/of;
- waarvoor belanghebbende redelijkerwijs een beloning, anders dan een kostenvergoeding als bedoeld in [artikel 31 lid 2 onder k WWB](#), kan bedingen;

worden niet aangemerkt als vrijwilligerswerk.

Werkzaamheden worden geacht de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt te belemmeren voor zover het een volledige arbeidsweek onmogelijk maakt of indien het niet gebruikelijk is het te verrichten naast een volledige baan. BWA beoordeelt of voor dit vrijwilligerswerk toestemming kan worden verleend. Zie voor het verrichten van werkzaamheden waarvoor belanghebbende een beloning had kunnen bedingen [Inkomen](#).

Beleidsvoorstel 2020:

Een belanghebbende is op grond van de inlichtingenplicht (artikel 17 lid 1 PW) verplicht om aanvaard / te aanvaarden vrijwilligerswerk onverwijld te melden door middel van het mutatieformulier. De reden daarvan is dat het vrijwilligerswerk van invloed kan zijn op de arbeidsinschakeling.

De klantmanager Werk en inkomen beoordeelt vervolgens of toestemming wordt verleend tot het verrichten van het gemelde vrijwilligerswerk. Toestemming wordt geweigerd als het vrijwilligerswerk:

- gezien het aantal uren de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt of eventuele deelname aan re-integratievoorzieningen belemmert doordat het aantal uren een volledige (betaalde) arbeidsweek onmogelijk maakt en / of het aantal uren evenmin gebruikelijk is naast een volledige baan;
- belanghebbende daarvoor redelijkerwijs een beloning kan bedingen, anders dan de vrijwilligersvergoeding als bedoeld in artikel 31 lid 2 onder k PW .

Motivatie:

Actualiseren en tekstuele verheldering

1.4.9 Duur aanvultermijn bij aanvraag op grond van artikel 4:5 lid 1 Awb

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

De aanvultermijn bij de aanvraag bedraagt in beginsel 10 werkdagen.

Beleidsvoorstel 2020:

De aanvultermijn (ook wel genoemd hersteltermijn) om ontbrekende gegevens bij een aanvraag aan te vullen bedraagt in beginsel 14 dagen.

Dit is geen 'vaste' noch wettelijk bepaalde termijn (in de Participatiewet en de Awb is hierover niets vastgelegd). Afhankelijk van de omstandigheden en van wat er aangevuld moet worden, kan van deze termijn worden afgeweken.

De geboden aanvultermijn om de gegevens aan te vullen schort de beslistermijn op.

Relatie tussen "termijn van orde" en "aanvultermijn"

Een belanghebbende moet eerst in de gelegenheid zijn gesteld om de verlangde gegevens te verstrekken of medewerking te verlenen door middel van een 'termijn van orde'. Bij een aanvraag zien we het aanvraagformulier als termijn van orde. Wordt daar niet op gereageerd, dan kan pas een aanvul/hersteltermijn aan de orde zijn. Een termijn van orde duurt maximaal 7 dagen.

Motivatie:

Actualiseren en tekstuele verheldering

1.4.10 Duur hersteltermijn tijdens bijstand

Huidig beleid vastgesteld 20-4-2009:

In het geval belanghebbende verwijtbaar de van belang zijnde gegevens niet, niet tijdig of niet volledig heeft verstrekt of anderszins onvoldoende medewerking verleent, schort het college het recht op uitkering op conform de procedure van [artikel 54 WWB](#).

De termijn waarbinnen belanghebbende zijn verzuim kan herstellen bedraagt in beginsel vijf werkdagen (met andere woorden: één week). Indien belanghebbende redelijkerwijs meer tijd nodig heeft om het verzuim te herstellen wordt de termijn verlengd. De maximale hersteltermijn bedraagt acht weken.

Beleidsvoorstel 2020:

De hersteltermijn om ontbrekende gegevens tijdens de bijstandsverlening aan te vullen bedraagt in beginsel 14 dagen.

Dit is geen 'vaste' noch wettelijk bepaalde termijn (in de Participatiewet en de Awb is hierover niets vastgelegd). De concrete duur van de termijn kan dan ook per situatie verschillen, al naar gelang de omstandigheden en afhankelijk van wat er aangevuld moet worden. Indien belanghebbende redelijkerwijs meer tijd nodig heeft om het verzuim te herstellen kan een langere termijn worden geboden. In het geval belanghebbende verwijtbaar de voor de verlening van de bijstand van belang zijnde gegevens of de gevorderde bewijsstukken binnen de geboden hersteltermijn niet, niet tijdig of niet volledig heeft verstrekt of anderszins onvoldoende medewerking verleent, schort het college het recht op uitkering op conform de procedure van artikel 54 PW.

Relatie tussen "termijn van orde" en "hersteltermijn"

Een belanghebbende moet eerst in de gelegenheid zijn gesteld om de verlangde gegevens te verstrekken of medewerking te verlenen door middel van een 'termijn van orde'. Denk aan bijvoorbeeld een eerste brief met de vraag om bepaalde gegevens aan te leveren of aan een eerste uitnodiging om op gesprek te verschijnen. Wordt daar niet op gereageerd, dan kan pas een hersteltermijn aan de orde zijn.

Motivatie:

Actualiseren en tekstuele verheldering

1.4.11 Beleidsregels huisbezoek

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Het huisbezoek moet een beter beeld opleveren over met name de woon- en leefsituatie van belanghebbende in relatie tot de uitkering. Het huisbezoek is een belangrijk verificatie-instrument. Als uitgangspunt zal in de volgende situaties een huisbezoek worden afgelegd.

- Uit oogpunt van *dienstverlening*
Het betreft hier huisbezoeken bij cliënten die als gevolg van hun immobiliteit of een communicatieve handicap niet zelf in staat zijn om naar de dienst te komen.
- Als *maatwerk* voor bijstandsverlening
Het gaat hier met name om bijstand voor woninginrichting. Om de

noodzaak en omvang van bijstand te beoordelen is het vaak nodig de situatie ter plekke vast te stellen.

- Als *verificatie* van:
 - de woon- en leefsituatie zoals:
 - verificatie of belanghebbende ook werkelijk op het opgegeven adres woont;
 - verificatie met wie de woning wordt gedeeld;
 - verificatie of sprake is van een gezamenlijke huishouding.

Deze verificaties vinden alleen via een huisbezoek plaats voor zover het college geconfronteerd wordt met inconsistentie van gegevens en deze inconsistentie onvoldoende wordt verklaard (gerede twijfels bij de juistheid van de verstrekte informatie). In het geval het huisbezoek plaatsvindt in het kader van een fraudeonderzoek, dan is het gebruikelijk dat het huisbezoek afgelegd wordt door de consulent en een sociaal rechercheur. Deze laatste maakt vervolgens een rapportage waarin de bevindingen worden beschreven.

- de vermogens- of inkomenssituatie
Verificatie van het verrichten van bedrijfsmatige activiteiten en om de vermogenspositie nader te toetsen, voor zover er onduidelijkheid is over de aard en omvang van de activiteiten c.q. het vermogen.
- bij elke aanvraag.

(On)aangekondigd huisbezoek

Het uitgangspunt is dat een huisbezoek van te voren wordt aangekondigd. Onder aangekondigd wordt ook verstaan een mededeling in de spreekkamer dat de klantmanager, eventueel vergezeld van de controlerend ambtenaar dan wel een sociaal rechercheur, samen met belanghebbende naar zijn huis gaat.

Bij inconsistentie van gegevens waarvoor geen plausibele verklaring kan worden afgelegd is een onaangekondigd huisbezoek mogelijk. Daarnaast kan in het kader van een bijzondere onderzoek (repressieve controle) een onaangekondigd huisbezoek plaatsvinden. Bij een huisbezoek dient de consulent zich op verzoek van belanghebbende te legitimeren.

Overigens heeft belanghebbende het recht om het huisbezoek te weigeren. Indien hierdoor het recht op bijstand niet of niet meer kan worden vastgesteld, leidt dit er toe dat de bijstand moet worden beëindigd. Belanghebbende wordt dit, bij weigering van een huisbezoek, ook medegedeeld.

Regels bij het huisbezoek

- In principe vindt aangekondigd of onaangekondigd huisbezoek overdag plaats binnen de kantooruren
- Huisbezoeken in het kader van het verlenen van bijstand of het voortzetten daarvan worden primair door de klantmanager in gezelschap van een controlerend ambtenaar afgelegd. Hiermee wordt voorkomen dat er achteraf bij verschil van mening een dualistische situatie ontstaat.
- Uit privacyoverwegingen wordt het gesprek niet bij de voordeur van de woning gevoerd maar in de woonkamer van de belanghebbende of een andere daartoe geschikte ruimte naar keuze van de bewoner/belanghebbende.
- Een rondleiding door de woning van de belanghebbende is alleen toegestaan met de uitdrukkelijke toestemming van de belanghebbende en in diens aanwezigheid en beperkt zich tot de voor het onderzoek relevante ruimten.
- De medewerker van de gemeente mag nooit zelf deuren en kasten openen of papieren doorbladeren. De medewerker van de gemeente kan de belanghebbende wel verzoeken deze handelingen te verrichten en inzage te verlenen.
- Tijdens het huisbezoek moet er objectief worden waargenomen.

- Er mogen alleen vragen worden gesteld, die noodzakelijk zijn voor het vaststellen van de rechtmatigheid van de uitkering.
- De medewerker van de gemeente stelt zich tegenover de belanghebbende correct, zakelijk en zorgvuldig op.
- Van het gesprek wordt ter plaatse een gespreksbevestiging gemaakt. Deze gespreksbevestiging wordt gedagtekend en ondertekend door de belanghebbende en de beide medewerkers van de gemeente. De gespreksbevestiging dient een weergave van het gesprek en eventuele afspraken te bevatten. Daarnaast moet in de gespreksbevestiging in elk geval worden opgenomen:
 - het tijdstip van het binnentreden en het verlaten van de woning
 - het mededelen van het doel van het huisbezoek
 - het vastleggen van de toestemming om de woning te betreden (ook van de eventuele kamerbewoner)
 - de handtekeningen van de belanghebbende en de beide medewerkers van de gemeente
- Voordat de gespreksbevestiging wordt ondertekend door alle partijen leest een medewerker van de gemeente de verklaring voor en biedt aan de belanghebbende de gelegenheid de verklaring te lezen.
- De belanghebbende heeft op dat moment het recht wijzigingen in de verklaring te laten aanbrengen.

Tips:

- vraag eventueel voorafgaand aan het huisbezoek aan de klant om de woning gedetailleerd te beschrijven en te tekenen
- als het huisbezoek wordt geweigerd moet de klant gewezen worden op de gevolgen voor het recht op uitkering en de relatie met de inlichtingenplicht (artikel 17 WWB; artikel 13 IOAW; artikel 13 IOAZ)
- vraag naar het waarom van de weigering. Bepaal of er sprake is van dringende redenen. Neem zo mogelijk een getekende verklaring op.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren

Motivatie:

Een huisbezoek vindt plaats samen met de sociale recherche en aparte werkafspraken daarover hebben geen meerwaarde.

1.4.12 Personen zonder identiteitsbewijs

Huidig beleid vastgesteld 20-4-2009:

De belanghebbende die bij de aanvraag van bijstand niet beschikt over een (geldig) identiteitsbewijs zal zelf en voor eigen rekening een dergelijk document opnieuw moeten aanvragen.

Met inachtneming van artikel 4:5 lid 1 Awb wordt een hersteltermijn (zie ook paragraaf B5.4) gegeven waarbinnen hij alsnog een identiteitsbewijs kan overleggen.

In uitzonderlijke gevallen kan bij wijze van voorschot op grond van artikel 52 WWB leenbijstand worden verstrekt (zie ook paragraaf B10.4).

Zo mogelijk wordt het benodigde bedrag direct aan de betrokken instantie betaald (bijvoorbeeld de afdeling burgerzaken).

Beleidsvoorstel 2020:

De belanghebbende die bij de aanvraag van bijstand niet beschikt over een (geldig) identiteitsbewijs zal zelf en voor eigen rekening een dergelijk document

opnieuw moeten aanvragen.
aan belanghebbende wordt een passende hersteltermijn gegeven waarbinnen hij alsnog een identiteitsbewijs kan overleggen.
In uitzonderlijke gevallen kan bij wijze van voorschot op grond van artikel 52 PW leenbijstand worden verstrekt. Zo mogelijk wordt het benodigde bedrag direct aan de betrokken instantie betaald (bijvoorbeeld de afdeling burgerzaken).

Motivatie:

Actualiseren en tekstuele verheldering

1.4.13 Personen zonder geldig identiteitsbewijs

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Belanghebbende dient zich bij eerste aanvraag te kunnen legitimeren met een geldig identiteitsbewijs.

Is de identiteit van belanghebbende met Nederlandse nationaliteit eenmaal vastgesteld, dan wordt ook een verlopen identiteitsbewijs of rijbewijs geaccepteerd als legitimatie, tenzij er twijfels bestaan omtrent het voortduren van het Nederlanderschap van betreffende belanghebbende.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.4.14 Uitleg budgetteringsplicht artikel 57 Participatiewet

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Voor de effectuering van de budgetteringsplicht wordt altijd een machtiging in de vorm van een budgetteringsovereenkomst gevraagd van de belanghebbende.

Zodra de budgetteringsverplichting door middel van een beschikking is opgelegd, gaat de afdeling Werk, Zorg en Inkomen pas over tot rechtstreekse betaling van de maandelijkse huur- en energierekeningen van de belanghebbende aan de desbetreffende schuldeisers door middel van inhoudingen op de uitkering, als de machtiging is ondertekend.

De belanghebbende dient deze machtiging te ondertekenen. Het niet nakomen van deze verplichting is een maatregelwaardige gedraging.

Beleidsvoorstel 2020:

Voor de effectuering van de budgetteringsplicht wordt altijd een machtiging in de vorm van een budgetteringsovereenkomst gevraagd van de belanghebbende.

Zodra de budgetteringsverplichting door middel van een beschikking is opgelegd, gaat de afdeling Werk en Inkomen pas over tot rechtstreekse betaling van de maandelijkse huur- en energierekeningen van de belanghebbende aan de desbetreffende schuldeisers door middel van inhoudingen op de uitkering, als de machtiging is ondertekend.

De belanghebbende dient deze machtiging te ondertekenen. Het niet nakomen van deze verplichting is een maatregelwaardige gedraging.

Motivatie:

Actualiseren naam afdeling

1.4.15 Afzien van verlaging en waarschuwing i.p.v. verlaging

Huidig beleid vastgesteld 31-3-2008:

Verlagingen worden toegepast volgens de verordening werk en bijstand, hoofdstuk afstemming.

Op deze regel zijn twee uitzonderingen (artikel 24 verordening):

1. in het geval van evident duidelijke afwezigheid van verwijtbaarheid van het betreffende gedrag van belanghebbende wordt van een verlaging afgezien of,
2. in het geval de gedraging meer dan één jaar voor de constatering ervan heeft plaatsgevonden - tenzij: het gaat om schending van de inlichtingenplicht en als gevolg daarvan ten onrechte bijstand is verleend. Dan is de termijn vijf jaar.

Beleidsvoorstel 2020:

Zie de actuele Integrale verordening sociaal domein.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren. De Participatiewet samen met de Integrale verordening sociaal domein voorzien in de benodigde regelgeving.

1.4.16 Ingangsdatum verlaging

Huidig beleid vastgesteld 31-3-2008:

Verlagingen krachtens de verordening werk en bijstand, hoofdstuk afstemming gaan zo mogelijk in op de eerste dag na de dag van de beschikking waarin het besluit tot verlaging vermeld wordt. Tenzij de bijstand of langdurigheidstoelage nog niet is uitbetaald (artikel 25).

Bestaat er geen recht op bijstand meer, dan gaan verlagingen in op eerste dag na de dag van de gedraging of de eerste dag van de periode waarop de gedraging betrekking heeft.

Beleidsvoorstel 2020:

Zie de actuele Integrale verordening sociaal domein.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren. De Participatiewet samen met de Integrale verordening sociaal domein voorzien in de benodigde regelgeving.

1.4.17 Termijn heroverweging besluit tot verlaging

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Het college heroverweegt beslissing tot een verlaging krachtens de afstemmingsverordening uiterlijk na drie maanden nadat deze ten uitvoer is gelegd.

Beleidsvoorstel 2020:

Het college beoordeelt uiterlijk 3 maanden na de datum van de beschikking of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te heroverwegen (artikel 18 lid 3 Participatiewet). Dit enkel bij niet-geüniformeerde verplichtingen.

Uit praktische overwegingen vindt een heroverweging alleen plaats:

- als de maatregel nog niet is toegepast respectievelijk nog niet volledig is toegepast en
- sprake blijkt van een zodanige gedragsverandering waaruit opgemaakt kan worden dat belanghebbende zich weer aan de verplichting(en) houdt waardoor er aanleiding is om de maatregel niet of niet langer meer toe te passen.

Motivatie:
Actualiseren

1.4.18 ROF of Mutatieformulier

Huidig beleid vastgesteld 6-12-2010:

Belanghebbende dient, in het geval van wijzigingen in zijn situatie welke mogelijk relevant zijn in verband met zijn mogelijkheden voor de arbeidsinschakeling en/of zijn recht op uitkering, deze inlichtingen te vermelden op het Mutatieformulier en dit binnen 7 dagen in te leveren bij de Afdeling Werk, Zorg en Inkomen.

Niet tijdig inleveren mutatieformulier

Als een mutatieformulier niet tijdig is ingeleverd verstuurt de medewerker van FZO een termijn van orde naar de klant. Als blijkt dat de klant niet binnen de gestelde termijn is ingeleverd verstuurt de medewerker van FZO een hersteltermijn naar de klant. De medewerker van FZO deponereert een kopie van de verzonden brie(f)(ven) in het postbak van de klantmanager Inkomen. De klantmanager Inkomen beoordeelt welk werkproces wordt opgevoerd (bijv beëindiging, afstemming, mutatieonderzoek).

Beleidsvoorstel 2020:

In beginsel dient een belanghebbende wijzigingen in zijn situatie die relevant kunnen zijn in verband met de mogelijkheden voor de arbeidsinschakeling en/of het recht op uitkering, te melden door middel van het Mutatieformulier.

Twee situaties moeten daarbij worden onderscheiden:

1. Zonder verplichting om maandelijks een mutatieformulier in te leveren

In dit geval dient de wijziging door middel van het mutatieformulier binnen zeven dagen te worden gemeld, gerekend vanaf het moment waarop het te melden feit zich heeft voorgedaan dan wel kenbaar werd voor belanghebbende.

2. Met verplichting om maandelijks een mutatieformulier in te leveren

In dit geval dient de wijziging te worden vermeld op het mutatieformulier dat betrekking heeft op de periode waarin het te melden feit zich heeft voorgedaan, dan wel kenbaar werd voor belanghebbende.

Motivatie:
Actualiseren

1.4.19 Verlagen algemene bijstand, bijzondere bijstand, inkomens- of studietoelage

Huidig beleid vastgesteld 22-7-2011:

Als uitgangspunt worden verlagingen toegepast op de bijstandsuitkering. Verlaging op de bijzondere bijstand dan wel de langdurigheidstoeslag gebeurt alleen als er een verband bestaat tussen de verwijtbare gedraging en het recht op bijzondere bijstand dan wel de langdurigheidstoeslag.

Ook kan er wel een verlaging op bijzondere bijstand toegepast worden als er aanvullende bijzondere bijstand voor de kosten van levensonderhoud voor jongeren beneden de 21 jaar wordt verstrekt.

De verlaging kan ook worden toegepast op de bijzondere bijstand voor woonkosten en premie arbeidsongeschiktheidsverzekering aan zelfstandigen die bijstand voor levensonderhoud (hebben) ontvangen op grond van de Bbz.

Beleidsvoorstel 2020:

Zie de actuele Integrale verordening sociaal domein.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren. De Participatiewet samen met de Integrale verordening sociaal domein voorzien in de benodigde regelgeving.

1.4.20 Afspraken met OM bij fraudebedrag onder €50.000,00

Huidig beleid vastgesteld 17-12-2010:

Het college heeft geen afspraken met het OM gemaakt.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.4.21 Tegenprestatie naar vermogen

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren. De Participatiewet samen met de Integrale verordening sociaal domein voorzien in de benodigde regelgeving.

1.4.22 Waarschuwing i.p.v. bestuurlijke boete

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Algemeen

Het college volstaat met het geven van een schriftelijke waarschuwing als:

- a. de schending van de inlichtingenplicht niet heeft geleid tot een benadelingsbedrag;
- b. de schending van de inlichtingenplicht wèl heeft geleid tot een benadelingsbedrag maar dit lager is dan € 150,00;
- c. belanghebbende onjuiste, onvolledige of geen inlichtingen heeft verstrekt maar hij binnen een termijn van 60 dagen alsnog uit eigen beweging die inlichtingen verstrekt voor zover

- het college niet reeds zelf de overtreding heeft geconstateerd of
- belanghebbende inlichtingen verstrekt in het kader van toezicht op de naleving van de inlichtingenplicht.

Recidive binnen twee jaar

Is sprake van een schending van de inlichtingenplicht binnen een periode van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop eerder aan de belanghebbende een waarschuwing is gegeven of een boete is opgelegd? Zou daarvoor in beginsel weer een waarschuwing gegeven kunnen worden? Dan legt het college een boete op van € 150,00.

Geen boete of waarschuwing bij aanvraag

Er vindt geen boeteonderzoek plaats en er wordt derhalve ook geen schriftelijke waarschuwing gegeven als sprake is van een aanvraag krachtens de PW, IOAW en IOAZ als die:

- wordt ingetrokken;
- buiten behandeling wordt gesteld;
- wordt afgewezen omdat niet voldaan is aan de inlichtingenplicht.

Motivatie:

Op grond van artikel 18a lid 3 Participatiewet legt het college een bestuurlijke boete op indien het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht niet heeft geleid tot een benadelingsbedrag.

Het college kan echter op grond van artikel 18a lid 4 Participatiewet afzien van het opleggen van een bestuurlijke boete en volstaan met het geven van een schriftelijke waarschuwing, tenzij het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht plaatsvindt binnen een periode van 2 jaar te rekenen vanaf de datum waarop eerder aan belanghebbende een zodanige waarschuwing is gegeven.

1.4.23 Verwijtbaarheid en draagkracht bij boete

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

De hoogte van de boete wordt nader afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van persoon en gezin. Het basis boetebedrag wordt verlaagd indien sprake is van verminderde verwijtbaarheid. Van verminderde verwijtbaarheid is in ieder geval sprake indien:

- a. belanghebbende verkeerde in onvoorziene en ongewenste omstandigheden, die niet tot het normale levenspatroon behoren en die emotioneel zo ontwrichtend waren dat niet volledig is toe te rekenen dat de inlichtingen niet tijdig of volledig zijn verstrekt;
- b. belanghebbende verkeerde in een zodanige geestelijke toestand dat hem de overtreding niet volledig valt aan te rekenen;
- c. er sprake is van "gedeelde verwijtbaarheid", bijvoorbeeld bij (gedeeltelijke) fouten in de uitvoering;
- d. belanghebbende onjuiste of onvolledige inlichtingen heeft verstrekt, of heeft anderszins een wijziging van omstandigheden niet onverwijld gemeld, maar uit eigen beweging alsnog de juiste inlichtingen verstrekt voordat de overtreding is geconstateerd, tenzij belanghebbende deze inlichtingen heeft verstrekt in het kader van toezicht op de naleving van een inlichtingenverplichting.

Er is geen apart beleid met betrekking tot de draagkracht om de hoogte van de boete te bepalen. Er moet dus gehandeld worden zoals beschreven staat in het Handboek Grip op Participatiewet.

Motivatie:

Artikel 18a Participatiewet en artikel 2 en 2a Boetebesluit sociale zekerheidswetten geven al veel informatie over het bepalen van de bestuurlijke boete. Deze beleidsregel vult dat aan.

1.4.24 Nadere regels bewijsopdracht

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.4.25 Overgangsrecht en matigen boete

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.4.26 Hoogte verlaging bij schending geüniformeerde verplichtingen

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren. De Participatiewet samen met de Integrale verordening sociaal domein voorzien in de benodigde regelgeving.

1.4.27 Hoogte verlaging bij schending niet-geüniformeerde verplichtingen

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren. De Participatiewet samen met de Integrale verordening sociaal domein voorzien in de benodigde regelgeving.

1.4.28 De taaltoets

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.4.29 Kwijtschelding bestuurlijke boete

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Het college maakt gebruik van zijn bevoegdheid om de bestuurlijke boete kwijt te schelden bij medewerking aan een schuldregeling zoals geregeld in artikel 18a lid 13 Participatiewet.

De volgende voorwaarden gelden daarbij:

- belanghebbende heeft een verzoek tot kwijtschelding van de boete ingediend;
- er is geen sprake van opzet of grove schuld bij de opgelegde boete;
- belanghebbende heeft binnen 1 jaar na het opleggen van de boete niet opnieuw de inlichtingenplicht geschonden;
- er is sprake van medewerking aan een schuldregeling.

Motivatie:

Sinds 1 januari 2017 heeft het college de bevoegdheid om een bestuurlijke boete geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden. De gedachte hierachter is dat belanghebbenden een bredere toegang tot, en een bevredigender resultaat van, een minnelijke schuldregeling kan worden aangeboden.

1.5 Algemene bijstand

1.5.1 Verlaging algemene bijstand wegens ontbreken woonkosten

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Als belanghebbende geen woonkosten heeft wordt de uitkering aangepast:

- bij alleenstaande (ouder) wordt de uitkering niet verhoogd met een toeslag;
- bij gehuwden wordt de uitkering verlaagd met het bedrag gelijk aan de toeslag.

Bewoont iemand in plaats van een woning een auto of wordt er in het geheel geen woning bewoond, dan is bovenstaande niet van toepassing. De wettekst en de verordening spreken immers over het bewonen van een *woning*. Wanneer geen woning wordt bewoond kan de uitkering worden verlaagd op grond van artikel 18 lid 1 en 4 WWB (individualiseringsbeginsel; zie ook paragraaf B3.5).

Beleidsvoorstel 2020:

Van lagere bestaanskosten als gevolg van de woonsituatie kan sprake zijn bij bewoning van een woning waaraan voor belanghebbende geen woonlasten zijn verbonden. Dat kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij krakers of in het geval waarin belanghebbende anderszins geen huurder of eigenaar van de woning is.

Als belanghebbende door die woonsituatie lagere kosten van het bestaan heeft wordt de norm op grond van artikel 27 PW verlaagd met 20% van de gehuwdennorm.

Het verlagen van de norm wegens de woonsituatie zoals bedoeld in artikel 27 Participatiewet is niet mogelijk als op belanghebbende de kostendelersnorm van toepassing is.

Als sprake is van lagere bestaanskosten doordat er slechts minimale woonkosten verschuldigd zijn, kan de hoogte van de uitkering eveneens lager worden vastgesteld. Denk bijvoorbeeld aan een bedrag van € 150,00 voor zowel huur, gas, water en licht. De uitkering wordt dan verlaagd met het verschil tussen de basishuur (bedrag belastingdienst) en het gemiddeld verbruik volgens de Nibud richtlijnen enerzijds en de werkelijke kosten anderzijds.

Wanneer belanghebbende in het geheel geen woning bewoont kan de uitkering worden verlaagd onder toepassing van artikel 18 lid 1 PW.

Zie voor de situatie dat een derde de woonlasten voldoet richtlijn 1.3.9: Woonkosten worden door een ander voldaan.

Motivatie:

Actualisatie en tekstuele verheldering.

1.5.2 Verlaging algemene bijstand schoolverlaters

Huidig beleid vastgesteld 31-3-2008:

Een schoolverlater is niet uitgesloten van het recht op uitkering. Echter op grond van de verordening werk en bijstand, hoofdstuk toeslagen en verlagingen (ex artikel 28 WWB) wordt de norm of de toeslag verlaagd indien de opleiding recent is beëindigd. De verlaging is, gedurende zes maanden vanaf aanvang van de bijstandsverlening, voor:

- de alleenstaande (ouder) die als schoolverlater is aan te merken, gelijk aan de toeslag op grond van artikel 25 lid 1 WWB (zie onderdeel 3 van deze paragraaf)
- de gehuwde die als schoolverlater is aan te merken, gelijk aan 10%
- de gehuwden die beide als schoolverlater zijn aan te merken, gelijk aan 20%

Beleidsvoorstel 2020:

Van de bevoegdheid om de bijstandsuitkering van schoolverlaters in de eerste zes maanden na het beëindigen van de opleiding te verlagen wordt geen gebruik gemaakt.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren omdat deze situatie zich niet of nauwelijks voordoet. Daarnaast heeft de bevoegdheid een beperkte werking vanwege de maximum duur van zes maanden dat de uitkering verlaagd zou mogen worden.

1.5.3 Anticumulatiebepaling verlaging algemene bijstand

Huidig beleid vastgesteld 2-5-2011:

Om te voorkomen dat gehuwden onder het sociaal minimum komen door cumulatie van verlagingen op grond van de , is een anti-cumulatiebepaling opgenomen (artikel 47). Kort gezegd komt het erop neer dat de minimumgrens van de bijstand 80% van de gehuwdenorm bedraagt.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Een cumulatie van verlagingen doet zich alleen voor bij verlaging in verband met de woonsituatie (artikel 27 PW) en bij schoolverlaters. Omdat geen gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid om de uitkering van schoolverlaters te verlagen, zijn er geen situaties waarin zich een cumulatie van verlagingen voordoet.

1.5.4 Ingangsdatum normwijziging bij verblijf in inrichting

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Uit praktische overwegingen wordt een lopende uitkering algemene bijstand pas met ingang van de eerste dag van de derde (kalender)maand waarin de belanghebbende verblijft in een inrichting omgezet in de lagere norm op grond van artikel 23 WWB (eventueel vermeerderd met bijzondere bijstand voor vaste lasten).

Voorbeeld

Een alleenstaande van 43 jaar wordt op 12 januari opgenomen in een inrichting in de zin van de WWB. De lage uitkering (eventueel plus bijzondere bijstand voor vaste lasten) wordt van kracht met ingang van 1 maart (de eerste dag van de derde kalendermaand waarin de belanghebbende in de inrichting verblijft).

Beleidsvoorstel 2020:

Uit praktische overwegingen wordt bij een lopende algemene bijstandsuitkering de norm pas drie maanden na aanvang van het tijdelijke verblijf in de inrichting gewijzigd in de lagere norm op grond van artikel 23 lid 1 PW. Als direct al vast staat dat sprake is van een permanente opname in de inrichting in de zin van de Participatiewet kan de norm per aanvangsdatum van het verblijf aldaar reeds worden gewijzigd of zodra de woning is opgezegd met een maximum van 1 maand.

Voorbeeld: Belanghebbende wordt op 12 januari opgenomen in een inrichting in de zin van de PW voor de duur van naar verwachting zes maanden. De lage uitkering gaat dan in per 13 april.

Zie ook de beleidsregel 1.5.5 Bijzondere bijstand voor vaste lasten tijdens verblijf in inrichting.

Motivatie:

Het nieuwe beleid regelt dat de norm bij iedereen na drie volle maanden wordt omgezet waardoor iedereen gelijk behandeld wordt.

1.5.5 Bijzondere bijstand voor vaste lasten tijdens verblijf in inrichting

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

In deze vaste lasten (= huur en energie) kan gedurende maximaal een half jaar bijzondere bijstand worden verleend. Dit geldt ook voor gehuwden waarvan beide partners in een inrichting verblijven.

Beleidsvoorstel 2020:

Bij een tijdelijk verblijf in een inrichting kan voor de vaste lasten in verband met het aanhouden van de woning die als hoofdverblijf dient, gedurende maximaal een half jaar bijzondere bijstand worden verleend. Dit geldt ook voor gehuwden waarvan beide partners in een inrichting verblijven.

Duurt het verblijf onverhoopt langer dan zes maanden maar naar verwachting korter dan in totaal twaalf maanden: dan moet worden beoordeeld of het aanhouden van de woning noodzakelijk is en daarmee de noodzaak tot voortzetting van de bijzondere bijstand voor de vaste lasten voor opnieuw maximaal zes maanden.

Wat wordt onder de bedoelde vaste lasten verstaan?

- de maandelijkse huurprijs of de maandelijkse hypotheeklasten onder aftrek van de belastingteruggave
- gemeentelijke en provinciale heffingen naar rato per maand (voor zover geen kwijtschelding wordt verkregen)
- maandelijks energievoorschot
- abonnementstarief kabelaansluiting/internet- en telefoonabonnement naar rato per maand
- bij woningeigenaren: premie opstalverzekering naar rato per maand
- bij appartementsbewoning: maandelijks VVE-bijdrage

Motivatie:

Actualiseren tekst

1.5.6 Beleid inzake bijstandsverlening aan daklozen

Huidig beleid vastgesteld:

Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren omdat de uitvoering bij centrumgemeenten is belegd.

1.5.7 Bijstand voor gemis aan ALO-kop

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Om dit probleem op te lossen moet een nieuwe basisnorm berekend worden die is opgebouwd uit een alleenstaande-deel en een alleenstaande-ouder-deel. Voor het aantal dagen per week (of per maand) dat de kinderen bij de ouder verblijven, wordt deze aangemerkt als alleenstaande ouder. Voor de overige dagen per week (of per maand) geldt hij of zij als alleenstaande.

Het co-ouderschap zal doorgaans geen invloed hebben op de hoogte van de toeslagen en de verlagingen. Deze zijn immers gelijk voor alleenstaanden en alleenstaande ouders (uitzondering: 21- en 22-jarige alleenstaanden; zij worden onder omstandigheden in sommige gemeenten geconfronteerd met een extra verlaging; artikel 29 WWB; zie ook paragraaf 4.5).

Let op: De hier geformuleerde regel inzake de berekening van de basisnorm algemene bijstand bij co-ouderschap kan alleen worden toegepast wanneer beide ouders over het co-ouderschap duidelijke (en langdurige) afspraken hebben gemaakt en deze afspraken daadwerkelijk nakomen (de feitelijke situatie is van belang!) De co-ouderschapsregeling is dus niet bedoeld voor de gevallen waarin de kinderen vrijwel altijd bij de ene ouder verblijven en slechts incidenteel bij de andere ouder.

Voorbeeld

Peter (27) en Wendy (30) zijn gescheiden. Marja, hun enige kind verblijft door de week bij Wendy en in het weekend bij Peter. Wendy en Peter delen hun woningen niet met anderen.

De uitkering algemene bijstand van Peter is als volgt opgebouwd:

$5/7 \times$ basisnorm alleenstaande + $2/7 \times$ basisnorm alleenstaande ouder + 20% toeslag.

De uitkering algemene bijstand van Wendy ziet er zo uit:

$2/7 \times$ basisnorm alleenstaande + $5/7 \times$ basisnorm alleenstaande ouder + 20% toeslag.

Beleidsvoorstel 2020:

De alleenstaande ouder kop (ALO-kop) is toegevoegd aan het Kindgebonden budget van de Belastingdienst. Als gevolg hiervan zit er geen verschil in de hoogte van de bijstandsuitkering voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder.

In een enkel geval ontvangt een alleenstaande ouder echter geen ALO-kop in het Kindgebonden budget. Bijvoorbeeld als de alleenstaande ouder een partner heeft die in het buitenland verblijft, in detentie zit of in een inrichting verblijft. In die situaties kan de ALO-kop niet als passende en toereikende voorziening worden gezien. Het college is dan gehouden de bijstand voor de alleenstaande ouder af te stemmen op grond van artikel 18 lid 1 Participatiewet. De bijstandsnorm wordt daartoe maandelijks verhoogd met $1/12$ van de ALO-kop voor zover de belanghebbende er niets aan kan veranderen dat hij/zij een fiscale partner heeft.

Motivatie:

Actualiseren van beleid.

1.5.8 Vaststelling vermogen bij co-ouderschap

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Co-ouderschap wordt aanwezig geacht indien de feitelijke verzorging van de kinderen deels door de ene en deels door de andere ouder wordt gedaan. Indien een ouder gemiddeld minder dan twee etmalen per week belast is met de verzorging van het kind, wordt dit niet gezien als co-ouderschap, maar als een omgangsregeling.

De vermogensgrens voor de co-ouder wordt berekend door de vermogensgrens voor een alleenstaande te vermeerderen met $x/7$ maal het verschil tussen de vermogensgrens voor een alleenstaande ouder - de vermogensgrens voor een alleenstaande.

Eventueel inkomen en vermogen van het kind worden voor $x/7$ toegerekend aan betreffende ouder.

Hierbij staat x voor het gemiddelde aantal dagen per week dat de co-ouder het kind verzorgt.

NB: Het gehanteerde gemiddelde aantal verzorgingsdagen per week is hetzelfde als bij de vaststelling van de norm in geval van co-ouderschap (zie paragraaf B6.11).

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven, alleen de laatste verwijzing naar paragraaf B6.11 weglaten omdat deze nummering is verouderd.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.5.9 Verlaging algemene bijstand voor personen van 18, 19 of 20 jaar

Huidig beleid vastgesteld 31-3-2008:

De verlagingen in de verordening werk en bijstand, hoofdstuk toeslagen en verlagingen gelden niet voor personen van 18 t/m 20 jaar. In individuele gevallen kan het college de norm verlagen indien deze hoger is dan de bijstandsnorm (norm + toeslag - verlagingen) die zou gelden indien de belanghebbende 21 jaar zou zijn. Zie voor de berekening van de bijstandsnorm voor personen van 21 t/m 64 jaar.

Beleidsvoorstel 2020:

De verlagingen gelden niet voor jongeren van 18 tot en met 20 jaar omdat daar aparte jongerennormen voor gelden.

Motivatie:

Actualiseren van beleid omdat de systematiek van toeslagen en verlagingen op de norm niet meer bestaan sinds de komst van de Participatiewet in januari 2015. Inhoudelijk is niets veranderd.

1.5.10 Overdracht aan SVB (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld 4-8-2008:

De uitvoering van de WWB ten behoeve van belanghebbenden van 65 jaar en ouder wordt (nog) door de gemeente zelf gedaan.

Beleidsvoorstel 2020:
Niet van toepassing.

Motivatie:
Deze beleidsrichtlijn is vervallen.

1.5.11 Commerciële relatie kostendelersnorm

Huidig beleid vastgesteld:
Geen beleid geformuleerd.

Beleidsvoorstel 2020:
Het uitgangspunt bij het onderzoek naar of er sprake is van een commerciële huurprijs, is dat er geen vaststaande bedragen mogen worden gehanteerd. Per situatie moet een afweging worden gemaakt van wat in die specifieke situatie als commercieel moet worden gezien. Daarbij zijn de onderstaande zaken van belang:

- of de huurprijs voor wat geboden wordt gebruikelijk is in het commercieel verkeer;
- de verhouding tussen de betaalde huur en de geleverde prestaties;
- de feitelijke woonsituatie;
- de regionale verschillen in huurprijs.

Wel kan als uitgangspunt het bedrag van de basishuur zoals bij de Huurtoeslag wordt gerekend worden gebruikt, om vervolgens af te wegen of dat in de specifieke situatie als commercieel bedrag kan worden gezien.

Motivatie:
Actualiseren

1.6 Bijzondere bijstand

1.6.1 Moment aanvragen bijzondere bijstand (terugwerkende kracht)

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:
Indiening aanvraag

1. Aanvragen op grond van deze beleidsregels worden uiterlijk drie maanden nadat de kosten zijn gemaakt ingediend bij het college. Deze bepaling is niet voor toepassing van de Collectieve ziektekostenverzekering.
2. In afwijking van het eerste lid worden aanvragen ten aanzien van woonkostentoeslagen voor woonkosten ingediend voordat de kosten zijn gemaakt.

Toelichting

Het komt regelmatig voor dat een belanghebbende rekeningen van bijzondere kosten opspaart. Wordt er voor de opgespaarde rekeningen bijzondere bijstand verleend dan is dat (deels) bijzondere bijstand met terugwerkende kracht. Bij de vaststelling van de draagkrachtperiode dient hier rekening mee te worden gehouden door het draagkrachtjaar te laten ingaan op de eerste dag van de maand waar de oudste rekening betrekking op heeft.

Met het woord 'gemaakt' in deze beleidsregel wordt bedoeld 'opgekomen'. Bepalend is dus het moment dat de kosten zich voordoen. Het moment van betaling is dus niet bepalend.

Toerekening kosten, bewijsstukken en betaling

De kosten waarvoor op grond van deze beleidsregels bijzondere bijstand kan worden verleend worden toegerekend aan het kalenderjaar waarin de kosten verschuldigd zijn.

1. Bij de aanvraag dient de belanghebbende slechts die bewijsstukken te overleggen die naar het oordeel van het college noodzakelijk zijn om de aanspraak op een bijdrage te kunnen beoordelen.
2. De betaling van de in deze beleidsregels genoemde kosten kan op basis van een pro forma nota rechtstreeks plaatsvinden aan de leverancier.
3. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het opvragen van bewijsstukken en het verrichten van betalingen.

Beleidsvoorstel 2020:

Aanvragen bijzondere bijstand worden uiterlijk drie maanden nadat de kosten zijn gemaakt ingediend bij het college.

Het komt geregeld voor dat een belanghebbende rekeningen van bijzondere kosten opspaat. Wordt er voor de opgespaarde rekeningen bijzondere bijstand verleend dan is dat (deels) bijzondere bijstand met terugwerkende kracht. Bij de vaststelling van de draagkrachtperiode dient hier rekening mee te worden gehouden door het draagkrachtjaar te laten ingaan op de eerste dag van de maand waar de oudste rekening betrekking op heeft.

Met het woord 'gemaakt' in deze beleidsregel wordt bedoeld 'opgekomen'.

Bepalend is dus het moment dat de kosten zich voordoen.

De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt verleend worden toegerekend aan het kalenderjaar waarin de kosten verschuldigd zijn. Bij de aanvraag dient de belanghebbende bewijsstukken te overleggen die naar het oordeel van het college noodzakelijk zijn om de aanspraak op een bijdrage te kunnen beoordelen. Denk bijvoorbeeld aan het inleveren van een betalingsbewijs. Voorbeelden van betalingsbewijzen zijn kassabonnen, rekeningafschriften van de bank of een screenshot (schermafbeelding of foto) van de betaling. Hierop moet staan:

- Rekeningnummer waarnaar de betaling is overgeboekt
- Rekeningnummer waar vandaan de overboeking is gedaan
- Datum van betaling
- Het overgeschreven bedrag
- Omschrijving met factuurnummer of betalingskenmerk van de betaling

Motivatie:

Huidig beleid actualiseren en tekstueel verbeteren.

1.6.2 Draagkrachtpercentages

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Draagkrachtniveau

Met draagkrachtniveau worden een tweetal zaken bedoeld. Op de eerste plaats heeft het betrekking op de inkomensgrens om te bepalen of men tot de doelgroep behoort of niet. Op de tweede plaats heeft het betrekking op de eigen (financiële) mogelijkheden van de aanvrager, ook wel het vermogen dat iemand kan aanwenden om kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd te betalen.

Draagkracht

1. Voor de vaststelling van de draagkracht met betrekking tot deze beleidsregels wordt in aanmerking genomen:

- a. 100% van de saldi op de lopende rekeningen en spaarrekeningen van de belanghebbende en diens gezin (inclusief minderjarige kinderen), dat uitstijgt boven de vermogensgrens ingevolge het bepaalde in artikel 34 van de wet;
 - b. 35% van de draagkrachtruimte van het inkomen, voor zover dit meer bedraagt dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid vindt geen berekening plaats van de draagkrachtruimte bij aanvragen op grond van categoriale bijstand (CZM) en aanvragen ten aanzien van sociaal culturele en educatieve activiteiten en indirecte schoolkosten schoolgaande kinderen omdat de onderliggende beleidsregels zijn gebaseerd op groepskenmerken. De maximale inkomensgrens bedraagt in deze 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
3. In afwijking van het eerste lid wordt voor de toepassing van aanvragen om periodieke bijzondere bijstand ten aanzien van woonkostentoeslag de in aanmerking te nemen draagkracht van belanghebbende bepaald door:
 - a. 100% van het vermogen, dat uitstijgt boven de vermogensgrens ingevolge het bepaalde in artikel 34 van de wet;
 - b. het inkomen, voor zover dit meer bedraagt dan de toepasselijke bijstandsnorm.
4. Voor de toepassing van het eerste lid wordt voor de alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, onderdeel b van de Participatiewet, de toepasselijke bijstandsnorm verhoogd met 1/12 deel van het bedrag genoemd in artikel 2, zesde lid van de Wet op het kindgebonden budget.
5. Voor de toepassing van het derde lid wordt de draagkracht berekend per maand.
6. De draagkracht kan worden gecorrigeerd in verband met bijzondere kosten:
 - a. De eigen bijdrage kinderopvang van de belastingdienst wordt buiten beschouwing gelaten en als bijzondere kosten aangemerkt;
 - b. Overige bijzondere kosten worden slechts in uitzonderlijke omstandigheden betrokken bij het vaststellen van de draagkracht, indien omstandigheden daartoe aanleiding geven en deze omstandigheden door belanghebbende bij de aanvraag expliciet als zodanig zijn aangegeven.
7. Het college kan nadere regels vaststellen voor het in aanmerking nemen van buitengewone kosten en wijziging van de vastgestelde draagkracht bij gewijzigde omstandigheden.
8. Bij het vaststellen van de draagkracht worden inkomsten op grond van de Participatiewet tot de middelen gerekend die in aanmerking genomen worden.
9. Bij de berekening van de draagkracht wordt de kostendelersnorm buiten beschouwing gelaten omdat deze al wordt toegepast bij het toekennen van algemene bijstand.

Bijzondere bijstand voor minderjarige verdienende kinderen

[Art. 31 lid 2 sub h Participatiewet](#) stelt dat wanneer er bijzondere bijstand aangevraagd wordt ten behoeve van een ten laste komend kind, er rekening moet worden gehouden met eventuele inkomsten van dit kind.

Een rekenvoorbeeld

Iemand op bijstandsniveau maakt € 200 aan bijzondere kosten waarvoor het verlenen van bijzondere bijstand mogelijk is. De toe te kennen bijzondere bijstand is dan € 200,-- want op bijstandsniveau is er geen sprake van draagkracht.

Een andere aanvrager voor dezelfde kosten heeft een inkomen per maand dat € 100,-- meer bedraagt dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm. Van deze € 100 wordt 35% is € 35,-- per maand als draagkracht gerekend. Op jaarbasis is dit € 420,--. Deze aanvrager komt dus niet voor bijzondere bijstand in aanmerking, omdat hij/zij de betreffende kosten uit de eigen draagkracht kan voldoen. Uiteraard dient de vermogenstoets betrokken te worden bij de draagkrachtberekening.

T.a.v. alleenstaande ouder: uitgaan van de norm van een alleenstaande ouder + een verhoging van 1/12 van € 3.050,-- (peildatum 1 januari 2015). Boven deze norm dezelfde methodiek hanteren als bovengenoemd.

Beleidsvoorstel 2020:

Bijzondere bijstand wordt verleend met inachtneming van de draagkracht van de belanghebbende en zijn gezin (indien van toepassing).

1. In aanmerking te nemen inkomen

Van het in aanmerking te nemen inkomen worden de middelen bedoeld in artikel 31 lid 2 Participatiewet en artikel 33 lid 5 Participatiewet niet tot het draagkrachtinkomen van belanghebbende gerekend. De middelen als bedoeld in genoemde artikelen worden dus ook voor de bijzondere bijstand vrijgelaten.

2. In aanmerking te nemen vermogen

Het vermogen, zoals bedoeld in [artikel 34 lid 2 en 3 Participatiewet](#), wordt bij de vaststelling van de draagkracht buiten beschouwing gelaten.

3. Hoofdregeel draagkrachtpercentages

- Bij een inkomen van 110% van de bijstandsnorm of minder: geen draagkracht
- Bij een inkomen van meer dan 110%: 35% van het inkomen boven 110% van de bijstandsnorm inclusief vakantiegeld.

In afwijking van deze hoofdregeel bedraagt de draagkracht 100% van het inkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm inclusief vakantiegeld bij de volgende kosten:

- Woonkostentoeslag;

In afwijking van de hoofdregeel bedraagt de draagkracht 100% van het inkomen boven 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm inclusief vakantiegeld bij de volgende kosten:

- Bijdrage aanvullende premie zorgverzekering.

4. Correctie draagkracht door bijzondere kosten

De draagkracht kan worden gecorrigeerd in verband met bijzondere kosten:

- a. De eigen bijdrage kinderopvang van de belastingdienst wordt buiten beschouwing gelaten en als bijzondere kosten aangemerkt;
- b. Overige bijzondere kosten worden slechts in uitzonderlijke omstandigheden betrokken bij het vaststellen van de draagkracht, indien omstandigheden daartoe aanleiding geven en deze omstandigheden door belanghebbende bij de aanvraag expliciet als zodanig zijn aangegeven.

5. Feitelijk besteedbaar inkomen

De draagkracht wordt vastgesteld op basis van het feitelijk besteedbaar inkomen in geval één of meer van de volgende situaties van toepassing is:

- Wet schuldsanering natuurlijke personen;
- minnelijke regeling o.g.v. de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening;
- inhouding eigen bijdrage Wet langdurige zorg.

6. Individuele inkomens- en studietoeslag

De individuele inkomens- en studietoeslag, alsmede de individuele studietoeslag worden bij de vaststelling van de draagkracht niet in aanmerking genomen.

7. Kostendelersnorm

De kostendelersnorm is niet van toepassing bij de vaststelling van de draagkracht, behalve bij toekenning van de woonkostentoeslag, bijzondere bijstand voor de kosten van levensonderhoud voor jongeren, duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting

Motivatie:

Actualiseren en leesbaarheid vergroten.

1.6.3 Draagkrachtperiode bijzondere bijstand

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Draagkrachtperiode

1. Bij verstrekking van een vergoeding op grond van de bijzondere bijstand wordt de draagkracht vanaf de eerste dag van de maand waarin de aanvraag om bijzondere bijstand is ingediend, vastgesteld en dient de aanwezige draagkracht direct volledig verrekend te worden.
2. De draagkrachtperiode wordt als volgt vastgesteld:
 1. voor belanghebbenden vanaf de pensioengerechtigde leeftijd: tot het moment waarop er een wijziging is in de persoonlijke en/of financiële omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het recht op bijzondere bijstand;
 2. voor belanghebbenden met een uitkering en/of inkomensvoorziening op grond van de Participatiewet: gedurende de volledige uitkeringsduur;
 3. voor overige belanghebbenden: 24 maanden.
3. Bij verstrekking van bijzondere bijstand voor periodieke kosten wordt de draagkracht voor de periode van één jaar, ingaande de eerste dag van de maand waarin de aanvraag om bijzondere bijstand is ingediend, dan wel de eerste dag van de maand waarin de bijstandsverlening ingaat, vastgesteld en dient de aanwezige draagkracht naar evenredigheid van de periode waarover bijstand wordt verstrekt te worden verrekend.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid kan de begindatum van het draagkrachtjaar op een eerder tijdstip worden vastgesteld als op het moment van de aanvraag reeds andere noodzakelijke kosten zijn gemaakt die voor vergoeding in aanmerking had kunnen komen.
5. De begindatum van het draagkrachtjaar zoals genoemd in het vierde lid, kan niet eerder worden vastgesteld dan de maand januari van het kalenderjaar waarin de aanvraag is ingediend.

Beleidsvoorstel 2020:

1. Ingangsdatum draagkrachtperiode

Bij een verstrekking op grond van de bijzondere bijstand wordt de draagkracht vanaf de eerste dag van de maand waarin de aanvraag om bijzondere bijstand is ingediend vastgesteld.

Het komt geregeld voor dat een belanghebbende rekeningen van bijzondere kosten opspaat. Wordt er voor de opgespaarde rekeningen bijzondere bijstand verleend dan is dat (deels) bijzondere bijstand met terugwerkende kracht. Bij de vaststelling van de draagkrachtperiode dient hier rekening mee te worden

gehouden door het draagkrachtjaar te laten ingaan op de eerste dag van de maand waar de oudste rekening betrekking op heeft. De begindatum van het draagkrachtjaar kan niet eerder worden vastgesteld dan de maand januari van het kalenderjaar waarin de aanvraag is ingediend.

2. Duur van de draagkrachtperiode

- a. voor belanghebbenden met een uitkering en/of inkomensvoorziening op grond van de Participatiewet: gedurende de volledige uitkeringsduur;
- b. voor belanghebbenden vanaf de pensioengerechtigde leeftijd: tot het moment waarop er een wijziging is in de persoonlijke en/of financiële omstandigheden die van invloed kan zijn op het recht op bijzondere bijstand;
- c. 12 maanden;

3. Verrekenen draagkracht

- a. Bij verstrekking van incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht in één keer in mindering gebracht op de in aanmerking komende kosten;
- b. Bij verstrekking van periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht gespreid over de maanden waarover de bijzondere bijstand wordt toegekend met een maximum van 12 maanden en naar evenredigheid in mindering gebracht op de in aanmerking komende kosten;
- c. Bij samenloop van incidentele en periodieke bijzondere noodzakelijke kosten wordt de draagkracht bij voorrang verrekend met de incidentele kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt toegekend.

Motivatie:

Vergroten leesbaarheid en actualiseren. Zo wordt de draagkrachtperiode voor incidentele bijzondere bijstand weer vastgesteld per 12 maanden in plaats van per 24 maanden. Hiermee wordt de periode gelijk getrokken met de verstrekking van periodieke bijzondere bijstand, hetgeen de duidelijkheid op bijvoorbeeld het inlichtingenformulier ten goede komt.

1.6.4 Wijziging draagkracht tijdens draagkrachtperiode

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Algemeen

In het belang van de rechtszekerheid en de uitvoeringspraktijk geldt als uitgangspunt dat de draagkracht binnen de vastgestelde draagkrachtperiode in beginsel voor die periode definitief is. Met andere woorden: een eenmaal vastgestelde draagkracht wordt in beginsel niet meer aangepast.

Uitzonderingen

Bij een inkomenswijziging van meer dan 50% dient de draagkracht voor de resterende draagkrachtperiode opnieuw te worden vast gesteld.

Wijzigingen in het inkomen die zich voordoen gedurende de draagkrachtperiode en die ten tijde van het vaststellen van de draagkracht niet voorzienbaar waren, worden in beginsel niet meegenomen. Met andere woorden: een eenmaal vastgestelde draagkracht wordt vastgesteld voor een jaar en in beginsel niet meer aangepast.

Bij periodieke bijzondere bijstand worden wijzigingen in het inkomen wel meegenomen. De draagkracht bij periodieke bijzondere bijstand wordt dan ook per maand achteraf vastgesteld.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.6.5 Drempelbedrag

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Er wordt geen drempelbedrag gehanteerd voor de kosten voor bijzondere bijstand.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.6.6 Stappenplan berekening bijzondere bijstand

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

De alleenstaande of het gezin heeft recht op bijzondere bijstand voor zover de alleenstaande of het gezin niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de individuele inkomenstoelage en de individuele studietoelage. De berekening van de bijzondere bijstand (vlg. hoofdstuk 6 Bijzondere Bijstand, paragraaf 2 van Schulinck) verloopt als volgt):

1. Bepaal de hoogte van de voor bijzondere bijstandsverlening in aanmerking komende kosten (zie paragraaf 2, onderdeel 6);
2. Bepaal de draagkrachtperiode (zie paragraaf 2 onderdeel 4);
3. Bepaal het in aanmerking te nemen inkomen over de in stap 2 bepaalde draagkrachtperiode (zie paragraaf 2 onderdeel 2 en 3);
4. Bij het vaststellen van het netto-inkomen de vakantietoelage meerekenen;
5. Verminder de ruimte in het inkomen met de buitengewone uitgaven (bijvoorbeeld kinderopvang);
6. Bepaal het in aanmerking te nemen vermogen over de in stap 2 bepaalde draagkrachtperiode (zie paragraaf 2 onderdeel 2 en 3);
7. Bereken op grond van stap 3 en het (de) geldende draagkrachtpercentage(s) de draagkracht uit inkomen voor de draagkrachtperiode (zie paragraaf 2 onderdeel 3);
8. Bereken op grond van stap 4 en het (de) geldende draagkrachtpercentage(s) de draagkracht uit vermogen voor de draagkrachtperiode (zie paragraaf 2 onderdeel 3);
9. Bereken de totale draagkracht, te weten de som van stap 5 en 6;
10. Bereken het verschil tussen stap 1 en 7. Indien een negatief bedrag resteert, wordt deze rest in mindering gebracht op de voor bijstand in aanmerking komende kosten van de volgende aanvraag in dezelfde draagkrachtperiode, totdat een positief bedrag resteert. Resteert er een positief bedrag, dan wordt dit uitgekeerd als bijzondere bijstand. De voor bijstand in aanmerking komende kosten van de volgende aanvraag in dezelfde draagkrachtperiode komen dan in hun geheel voor bijstandsverlening in aanmerking.

Toelichting ad 3:

T.a.v. alleenstaande ouder: uitgaan van de norm van een alleenstaande ouder + een verhoging van 1/12 van € 3.050,-- (peildatum 1 januari 2015), zogenaamde ouderkop.

Toelichting ad 4:

De vakantietoeslag wordt alleen berekend over de norm voor de algemene bijstand en niet over de aanvulling via de bijzondere bijstand.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Het tot nu toe geformuleerde beleid laten vervallen omdat het een werkproces betreft en niet voorziet in een behoefte.

1.6.7 Adresgegevens zorgverzekeraars

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Informeer bij de zorgverzekeraar van belanghebbende naar de vergoedingen (basispakket en aanvullend pakket waaronder tandverzekering).

Menzis: voor contactgegevens zie www.menzis.nl

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren nu de gemeente Woudenberg geen collectieve aanvullende zorgverzekering meer heeft. Alle adressen van zorgverzekeraars in het algemeen zijn gemakkelijk online te vinden.

1.6.8 Waar en wanneer medisch advies vragen

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Wanneer een medisch advies opvragen?

Regelmatig is het nodig om in het kader van de bijstandsverlening een medisch advies te vragen aan een arts. Voordat een dergelijk advies wordt gevraagd zal ook een kostenafweging moeten worden gemaakt, naast gebruikmaking van de deskundigheid van de klantmanager. Staat de noodzaak vast en is duidelijk wat de kosten zijn, dan hoeft geen (medisch) advies te worden ingewonnen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat kosten die door aanvullende verzekeringen van de ziektekostenverzekeraars vergoed worden niet zonder meer noodzakelijk zijn.

Als de kosten van de voorziening waarvoor bijstand wordt gevraagd van geringe omvang zijn (minder dan € 85,--), kan worden afgegaan op een verklaring van de huisarts, tandarts of behandeld specialist van belanghebbende.

Als er twijfels zijn kan er natuurlijk, al dan niet in overleg met de juridische afdeling, altijd een medisch advies gevraagd worden.

Medische adviezen kunnen worden opgevraagd bij een arts van Trivium Plus,
adres: Dolderseweg 2-M (Gebouw Blauwburgh II)
3712 BP Huis ter Heide
T: 088-321 01 32
F: 030 - 244 68 04

Beleidsvoorstel 2020:

Wanneer een medisch advies opvragen?

Regelmatig is het nodig om in het kader van de bijstandsverlening een medisch advies te vragen aan een arts. Voordat een dergelijk advies wordt gevraagd zal ook een kostenafweging moeten worden gemaakt, naast gebruikmaking van de deskundigheid van de klantmanager. Staat de noodzaak vast en is duidelijk wat de kosten zijn, dan hoeft geen (medisch) advies te worden ingewonnen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat kosten die door aanvullende verzekeringen van de ziektekostenverzekeraars vergoed worden niet zonder meer noodzakelijk zijn.

Als de kosten van de voorziening waarvoor bijstand wordt gevraagd van geringe omvang zijn (minder dan € 85,-), kan worden afgegaan op een verklaring van de huisarts, tandarts of behandeld specialist van belanghebbende.

Als er twijfels zijn kan er natuurlijk, al dan niet in overleg met de juridische afdeling, altijd een medisch advies gevraagd worden.

Medische adviezen kunnen worden opgevraagd bij een arts van Oreon of Factum.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.6.9 Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Deze aanvullende ziektekostenverzekering geldt als toetssteen voor de verstrekking van bijzondere bijstand voor diverse medische kosten. Om in aanmerking te komen voor een CZM geldt voor zowel een gezin als alleenstaande een maximaal inkomen, hetgeen gelijk of minder is dan 120% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de Participatiewet. Daarnaast is de vermogenstoets van toepassing. Zie voor meer informatie: www.gezondverzekerd.nl/menzis.

Collectieve ziektekostenverzekering Minima (CZM)*

1. De alleenstaande (ouder) of de gehuwden/samenwonenden van 18 jaar en ouder, waarvan het (gezins)inkomen niet meer bedraagt dan 120% van de toepasselijke bijstandsnorm, wordt voor 1 januari of zoveel eerder als in de Zorgverzekerings-wet is bepaald, in de gelegenheid gesteld om deel te nemen aan de Collectieve ziektekostenverzekering minima van Menzis. Er is keuze uit drie pakketten.
2. Ten behoeve van degene met een uitkering krachtens de Participatiewet, de Ioaw/Ioaz en of het Bbz 2004 wordt de premie van deze verzekering op de uitkering in mindering gebracht en doorbetaald aan Menzis.
3. Degene die geen uitkering van het college geniet, betaalt de verschuldigde premie via een automatische incasso ten name van Menzis.
4. Betalingsachterstanden kunnen leiden tot beëindiging van de verzekering.
5. Het college verstrekt een bijdrage van € 7,75 per maand aan de volwassen verzekerde, voor pakket 1 en 2. De bijdrage voor pakket 3 bedraagt € 40,00 per maand.
6. De bijdrage in het vijfde lid wordt rechtstreeks aan Menzis betaald.

* *Let op: de compensatie van chronisch zieken en gehandicapten vindt plaats via de Wmo regeling chronisch zieken en gehandicapten.*

Beleidsvoorstel 2020:

1. Zorgverzekering op Maat (ZOM)

Poliswijzer.nl heeft een kosteloze vergelijker van zorgverzekeraars ontwikkeld speciaal gericht op Woudenberg en omgeving. Met deze vergelijkingstool worden zorgverzekeringen met elkaar vergeleken. Aan de hand van een aantal vragen volgt een advies voor de zorgverzekering die het best aansluit bij de persoonlijke zorgbehoefte. Poliswijzer neemt alle verzekeraars mee in de vergelijking en krijgt van alle verzekeraars informatie met welke ziekenhuizen contracten zijn. Er wordt gekeken zowel naar polissen in natura als restitutie.

2. Bijdrage aanvullende premie zorgverzekering

- a. De bijdrage voor een aanvullende premie zorgverzekering bedraagt € 100,00 per meerderjarige verzekerde die aantoonbaar een aanvullende zorgverzekering heeft.
- b. Om voor de bijdrage in aanmerking te komen geldt een inkomensgrens van 110% van de geldende bijstandsnorm inclusief vakantiegeld. Ook gelden de vermogensgrenzen op grond van artikel 34 van de Participatiewet.
- c. De bijdrage wordt op aanvraag toegekend en uitbetaald per kalenderjaar.
- d. De regeling gaat in op 1 januari 2020.

Motivatie:

Nu er sinds januari 2020 geen enkele zorgverzekeraar meer een collectieve aanvullende zorgverzekering minima in Woudenberg aanbiedt, is de CZM vervangen door bovenstaande gemeentelijke regelingen.

1.6.10 Premie particuliere ziektekostenverzekering (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld:

Deze regeling is vervallen per 1-1-2006.

Beleidsvoorstel 2020:

Niet van toepassing.

Motivatie:

Niet van toepassing.

1.6.11 Brillen en contactlenzen

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening ([artikel 15 lid 1 Participatiewet](#); zie [paragraaf B3.3](#)).

De Algemene wet bijzondere ziektekosten komt te vervallen per 1-1-2015.

De Zorgverzekeringswet vergoedt in het algemeen alle noodzakelijke kosten die verband houden met medische of paramedische behandeling. Deze regeling geldt als een voorliggende voorziening die passend en toereikend is. Bijstandsverlening voor deze kosten is daarom in beginsel uitgesloten (artikel 15 lid 1 van de wet). De bepalingen van de Zvw voorzien slechts in een gedeeltelijke vergoeding van de kosten. De gemeente dient deze wettelijke bepalingen te respecteren. Dit betekent dat kosten die niet in aanmerking komen voor een vergoeding op grond van de bepalingen van de Zvw ook niet in aanmerking komen voor bijzondere bijstand.

De gemeente biedt minima tot 110% van de toepasselijke bijstandsnorm de mogelijkheid een zorgverzekering (CZM, Middenpakket Menzis) via de gemeente af te sluiten, die voldoende dekking biedt voor de meest voorkomende medische behandelingen (basisverzekering en aanvullende verzekering waaronder tandverzekering). Gecontracteerd: voor 2015: een eenvoudige of multifocale bril uit eenvoudig segment per twee kalenderjaren. Voor contactlenzen gecontracteerd: maximaal 150 euro per twee kalenderjaren.

Beleidsvoorstel 2020:

Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor brillen en contactlenzen.

1. Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand is het verschil tussen de vergoeding die de belanghebbende ontvangt van zijn zorgverzekering en maximaal € 100,00 (complete enkelvoudige bril) of maximaal € 180,00 (complete multifocale bril). Als de belanghebbende geen aanvullende zorgverzekering heeft, wordt een bedrag van € 75,00 in mindering gebracht. Dit bedrag komt overeen met het bedrag wat Menzis in de goedkoopste aanvullende zorgverzekering vergoed en wordt als uitgangspunt genomen.

2. Frequentie vergoeding

Voor meerderjarigen komen de kosten van een bril eens per 2 jaar voor vergoeding in aanmerking. Voor kinderen geldt een periode van 1 jaar.

3. Nieuwe bril binnen de gestelde periode

In principe wordt slechts eenmaal per 2 jaar (1 jaar bij kinderen) een bril vergoed via de bijzondere bijstand. Alleen zeer bijzondere omstandigheden (b.v. een substantiële achteruitgang van de ogen) kunnen binnen deze termijn leiden tot het opnieuw toekennen van bijzondere bijstand voor een bril. De belanghebbende moet wel eerst een verzoek indienen bij zijn verzekering.

4. Contactlenzen

Kosten van contactlenzen komen voor bijzondere bijstand in aanmerking tot maximaal het bedrag wat voor de belanghebbende zou gelden voor een bril.

Motivatie:

Nu er geen vergoeding voor brillen/contactlenzen meer mogelijk is via een collectieve zorgverzekering minima, is voor deze kosten apart beleid geformuleerd.

1.6.12 Overig beleid inzake medische kosten

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Voorliggende voorzieningen

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening ([artikel 15 lid 1 Participatiewet](#); zie [paragraaf B3.3](#)).

Collectieve ziektekostenverzekering

Het uitgangspunt is dat er geen bijzondere bijstand wordt verstrekt voor medische (meer)kosten. De gemeente biedt minima tot 110% van het bijstandsniveau de mogelijkheid om via Menzis een Collectieve Ziektekostenverzekering Minima (CZM) af te sluiten, die voldoende dekking biedt

voor de meest voorkomende medische behandelingen. Slechts op grond van individuele omstandigheden kan van dit principe worden afgeweken.

Reiskosten naar het ziekenhuis voor medische behandelingen

In afwijking van bovengenoemde algemene regel: Reiskosten naar het ziekenhuis voor medische behandelingen: er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor reiskosten van en naar het ziekenhuis in Ede, Utrecht, en Amersfoort. Wanneer betrokkene een ander ziekenhuis bezoekt dient te worden aangetoond - (o.a.) door verwijzing van de behandelend arts - wat hier de reden van is (keuze voor een ander dan dichtstbijzijnd ziekenhuis wordt niet vergoed!). De bijzondere bijstand kan worden vergoed op basis van openbaar vervoer of € 0,19 per kilometer. Aan de hoeveelheid bezoeken wordt geen restrictie gesteld, wel dienen de bezoeken genoegzaam aangetoond te worden.

Dit betekent dat indien de belanghebbende niet gekozen heeft voor aansluiting bij de collectieve zorgverzekering maar zich elders heeft verzekerd slechts die kosten voor bijzondere bijstand in aanmerking komen die ook niet door de collectieve zorgverzekeraar zouden zijn vergoed. Dit is niet van toepassing indien een bewuste afweging is gemaakt waardoor op andere kosten een hogere vergoeding mogelijk is.

Indien geen aanvullende verzekering is afgesloten uitsluitend ter besparing van premiekosten, dient de aanvraag in beginsel te worden afgewezen (bij 100% vergoeding vanuit de collectieve zorgverzekering) of dient de misgelopen vergoeding conform regels van de collectieve zorgverzekering in mindering te worden gebracht op de te verstrekken bijstand. Hiermee wordt aangesloten bij geldende jurisprudentie ([CRvB 10-01-2012, nr. 11/2185 WWB e.a.](#)). De achterliggende gedachte is dat men bewust een risico heeft genomen om medische kosten niet te verzekeren, daarmee premievoordeel heeft ten opzichte van anderen die wel aanvullend verzekerd zijn en daarom dit risico niet op de maatschappij kunnen afwentelen.

Bijzondere bijstand voor de batterijen van een gehoorapparaat

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de aanschaf van de batterijen voor een gehoorapparaat. De hoogte van de bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijk gemaakte kosten. De belanghebbende dient hiervan bewijsstukken te overleggen.

Beleidsvoorstel 2020:

Reiskosten naar het ziekenhuis voor medische behandelingen

Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor reiskosten van en naar het ziekenhuis in Ede, Utrecht en Amersfoort vanaf het 5^e ziekenhuisbezoek. Wanneer belanghebbende een ander ziekenhuis bezoekt dient te worden aangetoond - (o.a.) door verwijzing van de behandelend arts - wat hier de reden van is (keuze voor een ander dan dichtstbijzijnd ziekenhuis wordt niet vergoed!).

De bijzondere bijstand kan worden vergoed op basis van openbaar vervoer of € 0,19 per kilometer. Noodzakelijke parkeerkosten komen eveneens voor bijzondere bijstand in aanmerking. Aan de hoeveelheid bezoeken wordt geen restrictie gesteld, wel dienen de bezoeken en parkeerkosten aangetoond te worden. De eventuele vergoeding van de zorgverzekeraar wordt in mindering gebracht op de bijzondere bijstand.

Motivatie:

De vergoeding voor batterijen gehoorapparaat is niet meer opgenomen. De kosten van de batterijen zijn zeer laag, en in de praktijk wordt geen gebruik gemaakt van deze vergoeding.

Naast reiskosten zijn ook parkeerkosten opgenomen. Voor reiskosten geldt voortaan dat de eerste 4 ritten zelf betaald moeten worden omdat dit redelijk geacht kan worden.

1.6.13 Uitvaartkosten

Huidig beleid vastgesteld 17-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie ook B3.2).

In beginsel zijn de nabestaanden verantwoordelijk voor het dragen van de kosten van een begrafenis of crematie, voor zover de overledene hierin niet zelf heeft voorzien. Als er geen nabestaanden zijn die opdracht geven voor een uitvaart of op wie daartoe een beroep kan worden gedaan, dan moet de Wet Op de Lijkbezorging worden beschouwd als een voorliggende voorziening.

Recht op bijstand

Mocht er wel sprake zijn van nabestaanden die opdracht geven voor een uitvaart, dan geldt dat in eerste instantie de eventuele (huwelijks)partner voor de kosten aansprakelijk is en vervolgens familieleden in de 1e graad, dan wel enig andere erfgenaam.

De uitvaartkosten zijn voor rekening van de opdrachtgever, welke daarvoor zo nodig de nabestaanden kan aanspreken. De nabestaanden, voor zover zij erfgenaam of bloedverwant zijn en op grond van artikelen 392 – 396 BW:1 tot onderhoud van de overledene verplicht zijn, kunnen ieder afzonderlijk voor hun aandeel in de kosten, bijstand aanvragen in de gemeente waarin zij woonachtig zijn.

Er kan slechts bijstand worden toegekend indien de nabestaanden over onvoldoende middelen beschikken om de begrafenis kosten te betalen. Ook dient er rekening te worden gehouden met de eigen middelen van de overledene, de draagkracht van de aanvrager, alsmede met de noodzakelijke kosten van lijkbezorging.

Eigen middelen overledene

Middelen van de overledene om een uitvaart te bekostigen zijn:

1. verzekeringen op het leven, zoals begrafenis- en levensverzekeringen, ongevallenzekeringsverzekering;
2. lidmaatschap van een speciale vereniging, bijv. crematievereniging;
3. spaargelden, waaronder ook het "vrij te laten bescheiden vermogen";
4. nalatenschap;
5. een in een depositofonds gestort bedrag met als enige bestemming de betaling van uitvaartkosten van de storter en eventuele partner.

Overlijdensuitkering

Een aan de achterblijvende echtgenoot toegekende overlijdensuitkering dient te worden aangemerkt als een periodiek inkomen bedoeld ter aanpassing aan de veranderde omstandigheden c.q. als overbrugging naar een lager inkomensniveau. Een overlijdensuitkering heeft niet per definitie ten doel om de uitvaart te bekostigen en blijft op grond daarvan buiten beschouwing bij de vaststelling van het bedrag van de bijstand.

Hoogte van de bijzondere bijstand

Aangezien aanvragers veelal geen directe bemoeienis zullen hebben gehad met

de regeling van de uitvaart en de kosten vaak over meerdere nabestaanden verdeeld zullen moeten worden zou het te ver gaan om tot in detail te berekenen tot welk bedrag de kosten als noodzakelijk zouden kunnen worden beschouwd. De keuze tussen beide vormen van lijkbezorging is vrij. Binnen redelijke grenzen kan verder rekening worden gehouden met persoonlijke voorkeur van betrokkenen en dient de persoonlijke waardigheid te worden gerespecteerd. Desalniettemin wordt een totaalbedrag van € 5.000 als maximaal acceptabel aangemerkt als zijnde noodzakelijke kosten, uitgaande van een sobere uitvaart.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand voor uitvaartkosten wordt in beginsel om niet verleend.

Algemene kosten sobere uitvaart gebaseerd op tarieven NIBUD:

- akte van overlijden	€ 12,--
- basistarief uitvaartverzorging	€1.750,--
- overbrengen van overledene naar rouwcentrum of woonhuis	€ 250,--
- laatste verzorging van overledene	€ 150,--
- rouwauto	€ 250,--
- opbaren in rouwcentrum, incl. condoleancebezoek (of opbaren thuis, incl. dagelijkse controle en koeling overledene)	€ 475,--
- kist (spaanplaat eikenfineer)	€ 425,--
- rouwkaarten (50 rouwkaarten zonder porto)	€ 125,--

Begrafeniskosten vlg. Verordening lijkbezorgingsrechten

- grafrechten op een algemeen graf voor één persoon voor de periode van tien jaar	€ 295,--
- Leges begraven van een persoon van 12 jaar of ouder in een algemeen of eigen graf	€ 1.220,-
- Totaal	€ 4.950,-

De te overleggen kostenspecificatie ten aanzien van de uitvaart mag een andere opbouw hebben met de aantekening dat de maximale bijzondere bijstand € 5.000,-- bedraagt.

Beleidsvoorstel 2020:

Voor de kosten van een uitvaart kan maximaal € 5.000 bijzondere bijstand worden verstrekt. Dit is slechts mogelijk als er geen voorliggende voorziening is en de middelen van de overledene ontoereikend zijn.

In eerste instantie is de eventuele (huwelijks)partner voor de kosten aansprakelijk, en vervolgens familieleden in de 1e graad, dan wel enig andere erfgenaam. De uitvaartkosten zijn voor rekening van de opdrachtgever, welke daarvoor zo nodig de nabestaanden kan aanspreken. De nabestaanden, voor zover zij erfgenaam of bloedverwant zijn en op grond van artikelen 392 – 396 BW:1 tot onderhoud van de overledene verplicht zijn, kunnen ieder afzonderlijk naar rato van hun aandeel in de kosten, bijstand aanvragen in de gemeente waarin zij woonachtig zijn.

Motivatie:

Tekstuele verduidelijking door het weglaten van overbodige informatie.

1.6.14 Kosten bewindvoering

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Vanaf 2015 wordt de vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind vastgelegd in een ministeriële regeling. Het betreft de Regeling beloning

curatoren, bewindvoerders en mentoren, zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2014 nr. 32149, gedateerd 10 november 2014).

Bewindvoerder niet aangesloten bij branchevereniging

Wanneer middels een vonnis door de rechtbank een bewindvoerder is aangesteld die niet is aangesloten bij de branchevereniging moet er ook een beschikking van de rechtbank over de vaststelling van de vergoeding worden ingeleverd. Pas dan kan er bijzondere bijstand worden verstrekt.

Echtpaar

Wanneer bewind wordt uitgesproken over de goederen van een echtpaar of gezamenlijke huishouding wordt niet 2 x het tarief gerekend, maar het tarief voor 1 persoon met een opslag van 20% (conform WSNP). Voor extra werkzaamheden, die niet binnen het tarief vallen, dient de bewindvoerder vooraf machtiging te vragen aan de kantonrechter.

Geen bijzondere bijstand salariskosten WSNP bewindvoerder

Voor de kosten van bewindvoering in het kader van de WSNP bestaat in principe geen recht op bijzondere bijstand. Op grond van de uitspraak van de CRvB d.d. 26-8-2010 mag de bewindvoerder zijn salaris niet bij de betrokkene in rekening brengen als hij dat salaris niet uit de boedel kan verkrijgen. Er bestaat daarom geen aanleiding om bijzondere bijstand voor het salaris van de bewindvoerder WSNP te verstrekken.

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de door de rechter in de beschikking vastgestelde kosten van bewindvoering of de door de bewindvoerder in rekening gebrachte voorschotten.

Vorm bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Indien op basis van de in rekening gebrachte voorschotten bijstand wordt verleend, verbind dan aan het besluit de verplichting dat voor een bepaalde datum de beschikking van de rechtbank over de vaststelling van de vergoeding nog moet worden ingeleverd. Indien er door de rechtbank al een goedkeuring voor het hanteren van de tarieven, zoals genoemde in de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren is gegeven, dan is dat ook voldoende.

Draagkrachtpercentage

Bepaal de draagkracht overeenkomstig de hoofdregel (zie "[Hoogte en vorm van de bijstand](#)")

Beleidsvoorstel 2020:

1. Recht op bijzondere bijstand

De vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind komt voor bijzondere bijstand in aanmerking.

2. Hoogte bijzondere bijstand

Vanaf 2015 wordt de vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind vastgelegd in een ministeriële regeling. Het betreft de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren, zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2014 nr. 32149, gedateerd 10 november 2014). De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de door de rechter in de beschikking vastgestelde kosten van bewindvoering of de door de bewindvoerder in rekening gebrachte voorschotten.

3. Bewindvoerder niet aangesloten bij branchevereniging

Wanneer middels een vonnis door de rechtbank een bewindvoerder is aangesteld die niet is aangesloten bij de branchevereniging moet er ook een beschikking van de rechtbank over de vaststelling van de vergoeding worden ingeleverd. Pas dan kan er bijzondere bijstand worden verstrekt.

4. Echtpaar

Wanneer bewind wordt uitgesproken over de goederen van een echtpaar of gezamenlijke huishouding wordt niet 2 x het tarief gerekend, maar het tarief voor 1 persoon met een opslag van 20% (conform WSNP). Voor extra werkzaamheden, die niet binnen het tarief vallen, dient de bewindvoerder vooraf machtiging te vragen aan de kantonrechter.

5. Geen bijzondere bijstand salariskosten WSNP bewindvoerder

Voor de kosten van bewindvoering in het kader van de WSNP bestaat in principe geen recht op bijzondere bijstand. Op grond van de uitspraak van de CRvB d.d. 26-8-2010 mag de bewindvoerder zijn salaris niet bij de betrokkene in rekening brengen als hij dat salaris niet uit de boedel kan verkrijgen. Er bestaat daarom geen aanleiding om bijzondere bijstand voor het salaris van de bewindvoerder WSNP te verstrekken.

6. Samenloop bewindvoering en mentorschap

Indien een persoon zowel tot bewindvoerder als tot mentor van een persoon wordt benoemd, stelt de kantonrechter diens beloning vast overeenkomstig de beloning van een curator als bedoeld in artikel 1 (familie) of artikel 2 (professioneel) (artikel 5 Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren).

In de praktijk komt het veelvuldig voor dat men binnen de familie de taken van bewindvoering en mentorschap verdeelt. De beloning wordt dan eveneens vastgesteld overeenkomstig de beloning voor een curator als bedoeld in artikel 1 of 2 van de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders of mentoren (artikel 5 Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren).

Als het gaat om een aparte professionele bewindvoerder en een aparte professionele mentor dan volgt normaal gesproken ook een aparte beloning. De beschikking van de rechtbank is daarbij leidend. In voorkomende gevallen kunnen bewindvoerder en mentor contact opnemen met de rechtbank als de beschikking niet mocht kloppen.

7. Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Indien op basis van de in rekening gebrachte voorschotten bijstand wordt verleend, verbind dan aan het besluit de verplichting dat voor een bepaalde datum de beschikking van de rechtbank over de vaststelling van de vergoeding nog moet worden ingeleverd. Indien er door de rechtbank al een goedkeuring voor het hanteren van de tarieven, zoals genoemde in de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren is gegeven, dan is dat ook voldoende.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.15 Kosten curatele

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving van de kosten

De kosten ten gevolge van een door de Kantonrechter uitgesproken curatele.

Voorliggende voorzieningen

Er bestaat geen voorliggende voorziening voor de kosten van curatele.

Recht op bijzondere bijstand

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor kosten van curatele die door de Kantonrechter afwijkend zijn vastgesteld van de hoofdregel van 5% van de netto opbrengst van de onder bewind staande goederen.

Hoogte bijzondere bijstand

Het bedrag waarop de Kantonrechter de beloning voor de curator afwijkend heeft vastgesteld komt voor bijstandsverlening in aanmerking. Voor bijstandsgerechtigden kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van de curator zoals deze zijn vermeld in de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Let daarbij goed op welke situatie van toepassing is (curator is familielid (heeft de voorkeur van de kantonrechter), professionele curator, al of niet aangesloten bij de brancheorganisatie, enz.).

Vanaf 2015 wordt de vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind vastgelegd in een ministeriële regeling. Het betreft de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren, zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2014 nr. 32149, gedateerd 10 november 2014).

Vorm bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand voor kosten van curatele wordt in beginsel om niet verleend.

Beleidsvoorstel 2020:

1. Recht op bijzondere bijstand

De kosten van een door de Kantonrechter uitgesproken curatele komen voor bijzondere bijstand in aanmerking voor zover deze kosten afwijkend zijn vastgesteld van de hoofdregel van 5% van de netto opbrengst van de onder bewind staande goederen.

2. Hoogte bijzondere bijstand

Vanaf 2015 wordt de vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind vastgelegd in een ministeriële regeling. Het betreft de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren, zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2014 nr. 32149, gedateerd 10 november 2014).

Het bedrag waarop de Kantonrechter de beloning voor de curator afwijkend heeft vastgesteld komt voor bijstandsverlening in aanmerking. Voor bijstandsgerechtigden kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van de curator zoals deze zijn vermeld in de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Let daarbij goed op welke situatie van toepassing is (curator is familielid (heeft de voorkeur van de kantonrechter), professionele curator, al of niet aangesloten bij de brancheorganisatie, enz.).

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.16 Kosten rechtsbijstand

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving kosten

Het betreft de kosten ten aanzien van het voeren van procedures bij de rechter. Voorbeelden: de eigen bijdrage voor een advocaat, griffierecht en reiskosten.

Voorliggende voorzieningen

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet). Denk in dit verband aan:

- Wet op de rechtsbijstand (Wrb).
Op grond van de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) kan belanghebbende met een laag inkomen in aanmerking komen voor een toevoeging van een advocaat. Een toevoeging van een advocaat vindt slechts plaats als de Raad voor de rechtsbijstand de procedure noodzakelijk acht. In dat geval worden de kosten (exclusief de eigen bijdrage) van de advocaat vergoed op grond van de Wrb. Zie ook "Bewindvoering, mentor, curatele en rechtsbijstand".
- Wet tarieven burgerlijke zaken voor de indebetstelling.
- een rechtsbijstandsverzekering. Indien belanghebbende over zo'n verzekering beschikt is het een voorliggende voorziening. Het feit dat de belanghebbende geen rechtsbijstandsverzekering heeft afgesloten is geen grond om een verzoek om bijzondere bijstand in de kosten van rechtsbijstand af te wijzen.

NB. Sinds 1 juli 2011 vindt een differentiatie plaats al naar gelang aan rechtzoekenden door het Juridisch Loket rechtshulp is verleend. Van belang is of het contact met het Juridisch Loket heeft geleid tot een zogenaamd diagnosedocument. In dit document wordt geadviseerd door welke instanties het probleem het beste kan worden opgelost. Dit kan bijvoorbeeld een advocaat zijn. Heeft de rechtzoekende een diagnosedocument, dan is hij een lagere eigen bijdrage verschuldigd voor de verkrijging van een toevoeging van een advocaat. Hiermee worden rechtzoekenden gestimuleerd om vóórdát zij een verzoek om een toevoeging doen, eerst advies in te winnen bij het Juridisch Loket. Op deze wijze wordt er zoveel mogelijk voor gezorgd dat alleen indien dat noodzakelijk is een zaak wordt verwezen naar een advocaat. Het Juridisch Loket vervult hiermee nog sterker dan in het verleden de functie van filter. Dit zal leiden tot het afgeven van minder toevoegingen voor het verlenen van rechtsbijstand door een advocaat. Immers het Juridisch Loket kan in een vroegtijdig stadium het geschil juridisch beoordelen en mogelijk andere oplossingen zoeken.

Voor rechtshulp die door het Juridisch Loket wordt geboden geldt geen eigen bijdrage. Deze rechtshulp is dus gratis. Het Juridisch Loket biedt daarmee een zeer laagdrempelige vorm van kosteloze rechtsbijstand. Om rechtzoekenden te stimuleren eerst hun probleem voor te leggen aan dit loket voordat ze naar een advocaat gaan, wordt met ingang van 1 juli 2011 de eigen bijdrage voor de rechtzoekende voor de verlening van rechtsbijstand door een advocaat verlaagd met € 53,-, indien hij eerst rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket. Als de rechtzoekende rechtstreeks naar een advocaat gaat, die vervolgens mede namens hem een toevoeging aanvraagt, betaalt de rechtzoekende een hogere eigen bijdrage. De belanghebbende die bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage aanvraagt, zal ook in dat geval in principe de lage eigen bijdrage (dus de hoogte van de eigen bijdrage minus € 53,-) vergoed krijgen, tenzij hij kan aantonen dat rechtstreekse inschakeling van een advocaat onvermijdelijk was.

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de kosten van rechtsbijstand indien op grond van een toevoeging krachtens de Wrb rechtsbijstand is/wordt verleend. Vanaf 1 oktober 2013 stellen we bij een bijzondere bijstands aanvraag voor de eigen bijdrage rechtsbijstand de voorwaarde om een diagnosedocument van het Juridisch loket te overleggen. We kunnen dan de vergoeding van de eigen bijdrage standaard verlagen met € 53,-.

De volgende kosten komen in beginsel niet in aanmerking voor bijzondere bijstand:

- Vertaalkosten. Advocaten kunnen namelijk kosteloos gebruik maken van een gesubsidieerd tolkencentrum.
- Reiskosten van belanghebbende voor het bijwonen van rechtszittingen. In beginsel is het niet noodzakelijk dat belanghebbende in persoon aanwezig is op de rechtszitting, zodat reiskosten ten behoeve van belanghebbende niet noodzakelijk zijn.
- Kosten gemaakt in de bezwaarfase anders dan eigen bijdrage op grond Wrb.
- Verdergaande rechtsbijstand ten vervoelge op een spreekuur (zie punt c van "Wet op de rechtsbijstand").

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijk gemaakte kosten. De belanghebbende dient hiervan bewijsstukken te overleggen. Daarbij wordt de eigen bijdrage voor rechtsbijstand standaard verlaagd met € 53,-. Op deze voor bijstand in aanmerking komende kosten wordt de (eventueel) aanwezige draagkracht, overeenkomstig de regels opgenomen in "Hoogte en vorm van de bijstand", in mindering gebracht.

Vorm bijzondere bijstand

Verleen de bijzondere bijstand voor kosten van rechtsbijstand in beginsel om niet (artikel 48 lid 1 Participatiewet). Indien de kosten het gevolg zijn van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan, verleen de bijzondere bijstand dan in de vorm van borgtocht of een geldlening (artikel 48 lid 2 onder b Participatiewet; zie ook "Lening en borgtocht").

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

De verplichting een diagnosedocument van het Juridisch loket over te leggen

De verplichting om uit de toegekende bijzondere bijstand de betreffende kosten te voldoen.

De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen.

De verplichting om het vonnis te overleggen.

De verplichting om, indien mogelijk, te verzoeken om veroordeling van de tegenpartij in de proces kosten.

Indien nodig: specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht (zie "Lening en borgtocht").

Beleidsvoorstel 2020:

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de kosten van de eigen bijdrage rechtsbijstand en griffierecht indien op grond van een toevoeging van een advocaat krachtens de Wet op de rechtsbijstand rechtsbijstand is/wordt verleend. Door deze toevoeging staat de noodzaak van de rechtsgang vast.

Als voorwaarde geldt dat een diagnosedocument van het Juridisch Loket moet worden overlegd. De vergoeding van de eigen bijdrage kan daardoor met € 53,- worden verlaagd. Deze voorwaarde is niet van toepassing bij juridische zaken waarbij vooraf vaststaat dat een advocaat nodig is (bijv. bij een echtscheiding).

Toelichting:

Sinds 1 juli 2011 vindt een differentiatie plaats al naar gelang aan rechtzoekenden door het Juridisch Loket rechtshulp is verleend. Van belang is of het contact met het Juridisch Loket heeft geleid tot een zogenaamd diagnosedocument. In dit document wordt geadviseerd door welke instanties het probleem het beste kan worden opgelost. Dit kan bijvoorbeeld een advocaat zijn. Heeft de rechtzoekende een diagnosedocument, dan is hij een lagere eigen bijdrage verschuldigd voor de verkrijging van een toevoeging van een advocaat. Hiermee worden rechtzoekenden gestimuleerd om vóórdát zij een verzoek om een toevoeging doen, eerst advies in te winnen bij het Juridisch Loket. Op deze wijze wordt er zoveel mogelijk voor gezorgd dat alleen indien dat noodzakelijk is een zaak wordt verwezen naar een advocaat. Het Juridisch Loket vervult hiermee nog sterker dan in het verleden de functie van filter. Dit zal leiden tot het afgeven van minder toevoegingen voor het verlenen van rechtsbijstand door een advocaat. Immers het Juridisch Loket kan in een vroegtijdig stadium het geschil juridisch beoordelen en mogelijk andere oplossingen zoeken.

Rechtshulp die door het Juridisch Loket wordt geboden geldt is gratis. Het Juridisch Loket biedt daarmee een zeer laagdrempelige vorm van kosteloze rechtsbijstand. Om rechtzoekenden te stimuleren eerst hun probleem voor te leggen aan dit loket voordat ze naar een advocaat gaan, wordt met ingang van 1 juli 2011 de eigen bijdrage voor de rechtzoekende voor de verlening van rechtsbijstand door een advocaat verlaagd met € 53,-, indien hij eerst rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket. Als de rechtzoekende rechtstreeks naar een advocaat gaat, die vervolgens mede namens hem een toevoeging aanvraagt, betaalt de rechtzoekende een hogere eigen bijdrage. De belanghebbende die bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage aanvraagt, zal ook in dat geval in principe de lage eigen bijdrage (dus de hoogte van de eigen bijdrage minus € 53,-) vergoed krijgen, tenzij hij kan aantonen dat rechtstreekse inschakeling van een advocaat onvermijdelijk was.

De volgende kosten komen in beginsel *niet* in aanmerking voor bijzondere bijstand:

- vertaalkosten.
Advocaten kunnen namelijk kosteloos gebruik maken van een gesubsidieerd tolkencentrum.
- reiskosten van belanghebbende voor het bijwonen van rechtszittingen
In beginsel is het niet noodzakelijk dat belanghebbende in persoon aanwezig is op de rechtszitting, zodat reiskosten ten behoeve van belanghebbende niet noodzakelijk zijn.
- de kosten gemaakt in de bezwaarfase anders dan de eigen bijdrage op grond van de Wrb.
- verdergaande rechtsbijstand aansluitend op een spreekuur (zie onderdeel 5.1 punt c van deze paragraaf).
Betreffende eigen bijdrage kan uit de norm worden voldaan.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.17 Hoogte bijzondere bijstand 18 t/m 20-jarigen niet in inrichting

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie paragraaf B3.3).

Pleegouders kunnen in aanmerking komen voor een vergoeding voor de kosten van de verzorging en opvoeding van het pleegkind (geldt ook voor 18 jaar en ouder).

De pleegvergoeding kan worden aangevraagd bij de organisatie die het kind heeft geplaatst. Deze pleegzorgorganisatie keert de pleegvergoeding uit.

Recht op bijstand

Thuiswonenden

De algemene bijstandsnorm voor personen van 18 t/m 20 jaar (artikel 20 Participatiewet) en de wettelijke onderhoudsplicht van de ouders wordt toereikend geacht om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien. Aan thuiswonende personen van 18 t/m 20 jaar wordt geen aanvulling via de bijzondere bijstand verstrekt.

Uitwonenden

Wordt aanvullend op een lage norm van artikel 20 Participatiewet bijzondere bijstand verstrekt voor levensonderhoud dan wordt de hoogte hiervan in beginsel zodanig vastgesteld, dat de hoogte van de totale bijstandsuitkering (norm algemene bijstand op grond van artikel 20 Participatiewet + bijzondere bijstand op grond van artikel 12 Participatiewet overeenkomt met hoogte van de bijstandsuitkering (norm + toeslag - verlaging) die in een vergelijkbare situatie zou gelden voor personen van 21 jaar.

De vakantietoeslag wordt alleen berekend over de norm voor de algemene bijstand en niet over de aanvulling via de bijzondere bijstand.

Voor de uitwonende alleenstaande, alleenstaande ouder en gehuwden/samenwonenden kan onder bepaalde voorwaarden naast de algemene bijstand een aanvulling via de bijzondere bijstand op grond van artikel 12 Participatiewet worden verstrekt voor de hogere kosten van het uitwonend zijn.

Hoogte van de bijzondere bijstand

Met betrekking tot de hoogte van de aanvulling voor uitwonenden geldt het volgende:

- uitwonende alleenstaande van 18 t/m 20 jaar, met eigen huisvesting: de bijstandsnorm op grond van artikel 20 van de Participatiewet;
- alleenstaande ouder van 18 t/m 20 jaar: de bijstandsnorm voor een alleenstaande ouder op grond van artikel 20 van de Participatiewet;
- gehuwden/samenwonenden met of zonder kinderen en een of beide partners jonger dan 21 jaar: de bijstandsnorm op grond van artikel 20 van de Participatiewet.

De vakantietoeslag wordt alleen berekend over de norm voor de algemene bijstand en niet over de aanvulling via de bijzondere bijstand.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt in beginsel om niet verleend.

Beleidsvoorstel 2020:

Thuiswonenden

De algemene bijstandsnorm voor personen van 18 t/m 20 jaar en de wettelijke onderhoudsplicht van de ouders wordt toereikend geacht om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien. Thuiswonende personen van 18 t/m 20 jaar hebben daarom geen recht op aanvullende bijzondere bijstand.

Uitwonenden

Voor de uitwonende alleenstaande, alleenstaande ouder en gehuwden/samenwonenden moet op grond van artikel 12 Participatiewet worden bezien of een aanvulling via de bijzondere bijstand noodzakelijk is.

Wordt aanvullend op een lage norm van artikel 20 PW bijzondere bijstand verstrekt voor levensonderhoud, dan wordt de hoogte hiervan al individualiserend vastgesteld. Daarbij geldt dat de hoogte van de totale uitkering (norm algemene bijstand + aanvulling bijzondere bijstand) nooit meer kan bedragen dan de uitkering die in een vergelijkbare situatie zou gelden voor personen van 21 jaar en ouder.

Uitwonend, maar niet alleenwonend op het adres

De kostendelersnorm is niet van toepassing op belanghebbenden die jonger dan 21 jaar zijn. Een jongere van 18, 19 of 20 jaar die niet alleen op een adres woont, heeft in basis recht op de jongerennorm. Wanneer die norm niet toereikend is, kan aanvullend (bijzondere) bijstand overwogen worden.

Uitgangspunt is dan dat de norm en aanvulling tezamen niet meer bedragen dan de (kostendelers)norm die een 21 jarige in dezelfde situatie zou krijgen.

Hiermee passen we niet de kostendelersnorm toe, maar gebruiken we die als referentie om de aanvullende bijstand af te stemmen.

Vakantietoeslag

LET OP: de vakantietoeslag wordt alleen berekend over de norm voor de algemene bijstand en niet over de aanvulling via de bijzondere bijstand.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.18 Hoogte bijzondere bijstand 18 t/m 20-jarigen in inrichting

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Indien er sprake is van een situatie waarin een 18 tot en met 20-jarige diens onderhoudsrecht jegens zijn ouders ten gelde kan maken, dan kan achteraf middels verhaalsrecht de kosten van bijzondere bijstand op de ouders worden verhaald. Het ontbreken van voldoende middelen bij de ouders staat bijstandsverlening niet in de weg.

Recht op bijstand

Jongeren van 18, 19 of 20 jaar die in een inrichting verblijven, hebben geen recht op algemene bijstand (artikel 13 lid 2 onderdeel a Participatiewet. In hun algemene kosten van het bestaan wordt in beginsel voorzien door de inrichting waarin zij verblijven.

Bij personen in deze leeftijdscategorie wordt van de ouders over het algemeen een bijdrage gevraagd in de kosten van het verblijf in de inrichting. De bijstand die, rekening houdend met deze onderhoudsplicht, moet worden verleend, zal in voorkomende gevallen minder bedragen dan het voorgestelde landelijke

normbedrag als bedoeld in artikel 23 Participatiewet. Een juiste aansluiting op de bestaanskosten van de betrokkene en de ouderlijke onderhoudsplicht kan dus alleen worden bereikt door de hoogte van de bijstand geheel af te stemmen op de individuele omstandigheden van de betrokkene. Daarvoor vormt de bijzondere bijstand het aangewezen instrument (zie ook TK 2002–2003, 28 870, nr. 3, p. 43–45).

Hoogte van de bijzondere bijstand

Wordt in zeer bijzondere uitzonderingsgevallen bijzondere bijstand voor zak- en kleedgeld verstrekt aan personen van 18 t/m 20 jaar die in een inrichting verblijven, dan wordt de hoogte van de bijzondere bijstand (artikel 12 Participatiewet) in beginsel afgestemd op de normen algemene bijstand die gelden voor personen van 18 t/m 20 jaar die niet in een inrichting verblijven (artikel 20 Participatiewet).

Er dient uitgegaan te worden van de feitelijke situatie. Er is geen recht op vakantietoeslag. Eventueel door de ouders voor de jongere ontvangen kinderbijslag, moet in mindering worden gebracht. Bij plaatsing in een voorziening ingevolge de Wet op de Jeugdzorg is zak- en kleedgeld in de dagprijs begrepen.

LET OP: bij plaatsing in een voorziening ingevolge de Wet op de Jeugdzorg is zak- en kleedgeld in de dagprijs begrepen.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt in beginsel om niet verleend. Er ontstaat jegens de ouders van belanghebbende verhaalsrecht, waarbij de kosten van bijstandsverlening in beginsel voor rekening van de ouders komen.

Aan de bijzondere bijstand te verbinden verplichtingen

Aan de verlening van de bijzondere bijstand wordt een bestedingsverplichting (ex artikel 55 Participatiewet; zie paragraaf B5.9) verbonden; de bijstand moet worden aangewend voor het doel waarvoor zij wordt verstrekt.

Beleidsvoorstel 2020:

In principe wordt er geen algemene bijstand (zak- en kleedgeld, artikel 23 PW) verstrekt aan een jongere van 18 t/m 20 jaar die verblijft in een inrichting. Dit is omdat de ouders financieel verantwoordelijk zijn voor de financiële zorg voor kinderen tot 21 jaar.

In zeer bijzondere uitzonderingsgevallen (zeer dringende redenen) kan bijzondere bijstand verstrekt worden aan deze groep. In die situatie wordt de hoogte van de bijzondere bijstand (artikel 12 Participatiewet) vastgesteld aan de hand van de feitelijke situatie. De bijstand is nooit hoger dan de bijstandsnorm voor in een inrichting verblijvende personen van 21 jaar en ouder (artikel 23 PW). Een eventueel ouderlijke onderhoudsbijdrage die de jongere ontvangt wordt daar altijd op in mindering gebracht

Er is in deze situatie geen recht op vakantietoeslag.

LET OP: Bij plaatsing in een residentiële voorziening ingevolge de Jeugdwet wordt mogelijk zak- en kleedgeld ingevolge die wet verstrekt. Voor de doelgroep van deze richtlijn speelt dat slechts in geval van verlengde jeugdhulp (aan 18+-ers). Op basis van de zorgplicht (art. 2.3 Jeugdwet) dienen gemeenten er op toe te zien dat gecontracteerde instellingen over middelen beschikken om zak- en kleedgeld te verstrekken in het geval de ouders om welke reden dan ook daarin niet of onvoldoende bijdragen. Zak- en kleedgeld ingevolge de Jeugdwet is een aan de bijstand voorliggende voorziening. Slechts in de situatie waarin dat niet

toereikend is, kan aanvullende bijzondere bijstand worden verstrekt. De vraag of zak- en kleedgeld ingevolge de Jeugdwet wordt ontvangen moet, evenals de eventuele ouderlijke bijdrage, in het onderzoek naar het recht op bijstand worden betrokken. In de Jeugdwet of onderliggende regelgeving is geen normering voor het zak- en kleedgeld opgenomen

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.19 Procedure verhaal bijzondere bijstand jongeren

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

In het geval bijzondere bijstand is verleend aan een 18, 19 of 20 jarige met toepassing van artikel 12 onderdeel b Participatiewet wordt deze bijstand op grond van artikel 61 en 62 van de Participatiewet verhaald op diens onderhoudsplichtige ouders. Zie ook de beleidsregels terugvordering en verhaal.

Zo snel mogelijk moet - door de klantmanager - een verhaalsopdracht worden aangemaakt in GWS. Verdere afhandeling vindt plaats door Cannock Chase.

Beleidsvoorstel 2020:

In het geval bijzondere bijstand is verleend aan een 18, 19 of 20 jarige met toepassing van artikel 12 onderdeel b Participatiewet wordt deze bijstand op grond van artikel 61 en 62 van de Participatiewet verhaald op diens onderhoudsplichtige ouders. Zie verder de beleidsregels terugvordering en verhaal.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen, slechts de wijze waarop de klantmanager dit uitvoert is verwijderd omdat dit een werkinstructie betreft en geen beleid.

1.6.20 Indirecte schoolkosten schoolgaande kinderen

Huidig beleid vastgesteld 26-3-2018:

Deze regeling is opgenomen in het kindpakket. Zie voor de uitleg over het kindpakket: Kosten van sociaal culturele en educatieve activiteiten

Beleidsvoorstel 2020:

Deze regeling is opgenomen in het kindpakket. Zie voor de uitleg over het kindpakket: Kosten van sociaal culturele en educatieve activiteiten

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.6.21 Ouderbijdrage jeugdhulp (vervallen per 28 februari 2017)

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat in beginsel geen recht op bijzondere bijstand omdat de voorliggende voorziening, de kinderbijslag dan wel kindgebonden budget moet worden aangemerkt als een passende en toereikende voorziening in de zin van de WWB. (zie ook Rb Leeuwarden, 17-03-1999, nr 97/1019, JABW 9-1999-nr.81).

Recht op bijstand

Voor bepaalde vormen van hulp voor jeugdigen moet een ouderbijdrage betaald worden. Ouders betalen deze bijdrage als hun kind o.a. jeugdhulp krijgt waarbij het kind buiten het gezin verblijft, bijvoorbeeld in een jeugdhulpinstelling. De ouderbijdrage is dan een bijdrage in de kosten van onderhoud en verzorging van het kind tijdens het verblijf buitenshuis. In het huidige stelsel bevat de Wet op de jeugdzorg een regeling voor de ouderbijdrage. De Jeugdwet- die per 1 januari 2015 in werking is getreden- neemt deze regeling groten deel over.

Ouderbijdrage voor alle jeugdhulp met verblijf

De ouderbijdrage geldt voor alle vormen van jeugdhulp met verblijf buiten het gezin. Vanaf 1 januari 2015 worden gemeenten verantwoordelijk voor alle jeugdhulp. Dit betekent een uitbreiding van jeugdhulp waarvoor een ouderbijdrage betaald moet worden. De gemeente bepaalt of een jeugdige jeugdhulp met verblijf krijgt. Vervolgens geeft zij aan het CAK de informatie over wie de ouderbijdrage verschuldigd is. De ouderbijdrage kan uit het kindgebonden budget betaald worden, en kan gezien worden als een eigen bijdrage. Eigen bijdragen worden niet vergoed.

Beleidsvoorstel 2020:

Niet van toepassing

Motivatie:

Deze beleidsregel is komen te vervallen omdat de (landelijke) ouderbijdrage is afgeschaft en de kosten zich dus niet meer voordoen.

1.6.22 Baby-uitzet

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving van de kosten

De kosten van een babyuitzet in verband met de geboorte van een kind. Zie B7.16.4 voor zover de kosten betrekking hebben op duurzame gebruiksgoederen.

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB; zie B3.2. Denk in dit geval aan een lening bij een kredietverlenende instelling of een betalingsregeling bij de leverancier.

Recht op bijzondere bijstand

De kosten van een babyuitzet, als bedoeld in tabel 21 van de NIBUD-Prijzengids, behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken.

In hoeverre de belanghebbende voor de kosten van een babyuitzet heeft kunnen reserveren zal individueel beoordeeld moeten worden.

Hoogte bijzondere bijstand

Deze vergoeding per 1 januari 2015 afschaffen uitgezonderd minderjarigen en personen afkomstig uit het AZC en dan maximaal € 500,- in de vorm van een lening.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

- De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen;
- Specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht.

Beleidsvoorstel 2020:

Algemeen

De kosten van een baby-uitzet behoren uit het periodieke inkomen te worden voldaan, hetzij door reservering vooraf, danwel door gespreide betaling achteraf. Uitgangspunt: in het algemeen kan geen bijstand worden gegeven voor een baby-uitzet.

Van deze algemene regel kan worden afgeweken indien er geen mogelijkheden voor reservering aanwezig zijn geweest en evenmin een lening bij de Kredietbank Nederland kan worden afgesloten in verband met reeds bestaande schulden. Op deze algemene regel geldt een uitzondering voor minderjarigen en personen afkomstig uit een AZC.

Vorm van bijstand

Een babyuitzet wordt tot de duurzame gebruiksgoederen gerekend. Daarom wordt de bijstand in principe in de vorm van een lening verstrekt. Wanneer op grond van individuele omstandigheden reservering niet mogelijk is, anders dan ten gevolge van ongenoegzaam betoond besef van verantwoordelijkheid, kan de bijstand om niet verstrekt worden.

De hoogte van de bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt maximaal 500,- maar wordt individueel vastgesteld afhankelijk van de situatie waarin de belanghebbende verkeert. Bij toekenning van een baby-uitzet moet worden gekeken wat nog noodzakelijk is om aan te schaffen. Het voert te ver om hier aan te geven wat precies tot de noodzakelijke kosten behoort. Op grond van jurisprudentie mag bij de bepaling van de hoogte van de bijstand worden uitgegaan van de goedkoopst adequate oplossing.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.23 Maaltijdvoorziening

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2016:

Omschrijving van de kosten

De meerkosten die verbonden zijn aan een maaltijdvoorziening voor ouderen en/of gehandicapten.

Voorliggende voorziening

Er is sprake van een voorliggende voorziening namelijk Tafeltje Dekje zoals aangeboden door Stichting Welzijn Ouderen Woudenberg, waarvan de prijzen van een maaltijdvoorziening richtinggevend zijn.

Recht op bijzondere bijstand

Alleen noodzakelijk gebruik van de maaltijdvoorziening kan voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Voor personen van 70 jaar en ouder geldt in deze

een automatische indicatie. Voor personen tot 70 jaar dient de noodzaak aan de hand van een onderzoek te worden vastgesteld.

Hoogte bijzondere bijstand

Alleenstaanden maximaal € 80 vergoeding per maand en gehuwden maximaal € 160 per maand, waarbij rekening is gehouden met het betalen van een eigen bijdrage per maaltijd. Bij een indicatie dienen geen nota's overlegd te worden. De vergoeding is naar rato van het aantal dagen per week dat gebruik wordt gemaakt van een warme maaltijdvoorziening.

Vorm van de bijstand

De bijstand wordt om niet toegekend.

Draagkrachtpercentage

Bepaal de draagkracht overeenkomstig de hoofdregels (zie "Hoogte en vorm van de bijstand"). In deze niet van toepassing.

Beleidsvoorstel 2020:

De meerkosten van noodzakelijk gebruik van een maaltijdvoorziening door ouderen en/of gehandicapten komen voor bijzondere bijstand in aanmerking. Voor personen van 75 jaar en ouder geldt in deze een automatische indicatie. Voor personen tot 75 jaar dient de noodzaak aan de hand van een onderzoek te worden vastgesteld.

Aan de hand van de Nibud normen kunnen de reguliere kosten van een maaltijd worden bepaald. Deze worden in mindering gebracht op de kosten van de maaltijdvoorziening. De bijzondere bijstand wordt dan voor de meerkosten verstrekt. Gemiddeld kost een maaltijdvoorziening voor een warme maaltijd € 4,50 tot € 5,00. Deze bedragen gelden als redelijke bovengrens voor een maaltijdvoorziening.

Motivatie:

Huidig beleid grotendeels inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten. De leeftijdsgrens voor een automatische indicatie is verhoogd van 70 naar 75 jaar. De reden hiervoor is dat ouderen tegenwoordig langer zelfredzaam zijn.

1.6.24 Verzorging en hulp

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

De gemeente biedt vanaf 2015 via Menzis een Collectieve ziektekostenverzekering minima (Czm) aan. Hierin is een vergoeding opgenomen voor een eigen bijdrage aan het CAK voor Wmo-maatwerkvoorzieningen (huishoudelijke hulp, begeleiding, hulpmiddelen of woningaanpassingen) tot maximaal € 400 op jaarbasis. De CZM zien wij als een voorliggende voorziening. Verpleging en verzorging wordt vanaf 2015 door de betrokken zorgverzekeraar vergoed uit de basisverzekering en niet meer door de AWBZ. Het gaat hierbij om verpleging en verzorging in de thuissituatie voor volwassenen en kinderen met intensieve zorg. Voor deze zorg wordt geen eigen risico of eigen bijdrage betaald.

Beleidsvoorstel 2020:

De eigen bijdrage op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) die door het Centraal Administratiekantoor (CAK) wordt geïnd, komt voor bijzondere bijstand in aanmerking.

Motivatie:

Actualiseren van de beleidsregel. Met het vervallen van de collectieve zorgverzekering minima in Woudenberg, kan de CZM niet langer als voorliggende voorziening gelden.

1.6.25 Communicatie en signalering

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie paragraaf B3.3). In beginsel worden de Zorgverzekeringswet (Zvw) en Wmo als passende en toereikende voorliggende voorzieningen beschouwd.

Recht op bijstand

Communicatiekosten (gesprekkosten, abonnementskosten, aanschaf- en aansluitkosten) behoren in beginsel tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, die kunnen worden voldaan uit een inkomen op bijstandsniveau.

Tevens wordt belanghebbende geacht de kosten van alarmering uit een inkomen te voldoen. Betreffende kosten komen in beginsel niet voor bijstandverlening in aanmerking.

Beleidsvoorstel 2020:

Telefoonkosten

Telefoonkosten (gesprekskosten, abonnementskosten, aanschaf- en aansluitkosten) behoren in beginsel tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, die kunnen worden voldaan uit een inkomen op bijstandsniveau. Voor deze kosten is geen bijzondere bijstand mogelijk.

Personenalarmering

Voor de kosten van personenalarmering geldt de zorgverzekering als een passende en toereikende voorliggende voorziening. Voor deze kosten is daarom geen bijzondere bijstand mogelijk.

Motivatie:

Actualiseren.

1.6.26 Stookkosten

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie "Voorliggende voorzieningen"). Voor stookkosten zijn er geen voorliggende voorzieningen.

Recht op bijzondere bijstand

Tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan behoren ook de stookkosten. Aangezien de algemene bijstand dan wel een inkomen op bijstandsniveau voorziet in deze kosten kan er in beginsel geen bijstand worden verleend voor deze kosten.

Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er aanleiding zijn bijzondere bijstand te verlenen voor deze kosten. Hiervan is in ieder geval sprake indien:

- er een medische noodzaak is voor het maken van deze kosten. De medische noodzaak van de meerkosten wordt door de medisch adviseur vastgesteld. In de adviesaanvraag wordt aangegeven dat het extra stook- of verwarmingskosten betreft en de naam van de behandelend specialist.

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de voor bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijke kosten onder aftrek van bijvoorbeeld:

- het gemiddelde verbruik zoals opgegeven door het energiebedrijf dan wel
- de van toepassing zijnde stookkosten zoals opgenomen in de NIBUD-Prijzengids.

Op deze voor bijstand in aanmerking komende kosten wordt de (eventueel) aanwezige draagkracht en het (eventueel) van toepassing zijnde drempelbedrag, overeenkomstig de regels opgenomen in "Hoogte en vorm van de bijstand", in mindering gebracht.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt om niet verleend.

Aan de bijzondere bijstand te verbinden verplichtingen

De bijstand moet worden aangewend voor het doel waarvoor zij wordt verstrekt.

Beleidsvoorstel 2020:

Stookkosten behoren tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan behoren. Daarom is er in beginsel geen bijstand mogelijk voor stookkosten.

Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er aanleiding zijn bijzondere bijstand te verlenen voor deze kosten. Hiervan is in ieder geval sprake indien:

- er een medische noodzaak is voor het maken van deze kosten. De medische noodzaak van de meerkosten wordt door de medisch adviseur vastgesteld. In de adviesaanvraag wordt aangegeven dat het extra stook- of verwarmingskosten betreft en de naam van de behandelend specialist.

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de voor bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijke kosten onder aftrek van bijvoorbeeld:

- het gemiddelde verbruik zoals opgegeven door het energiebedrijf dan wel
- de van toepassing zijnde stookkosten zoals opgenomen in de NIBUD-Prijzengids.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.27 Reiskosten woon-werkverkeer (verwervingskosten)

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

De ondersteuning is afgestemd op de mogelijkheden van belanghebbende en kan bestaan uit verschillende vormen die tot inschakeling in de arbeid leiden indien algemeen geaccepteerde arbeid niet voorhanden is en sollicitaties tot onvoldoende resultaat hebben geleid.

De ondersteuning dient bij te dragen tot een spoedige terugkeer naar de reguliere arbeidsmarkt en kan onder meer bestaan uit het aanbieden van overige vergoedingen die kunnen bijdragen aan de arbeidsinschakeling dan wel aan een terugkeer naar de reguliere arbeidsmarkt en die niet door de werkgever worden vergoed (waaronder kinderopvang en reiskosten).

Voorliggende voorziening

Voor de kosten van woon-en werkverkeer wordt geen bijzondere bijstand verleend. Uitvoeringsbesluit re-integratie hetgeen valt onder de Participatiewet. Hierbij aansluiten bij de norm voor vergoeding van reiskosten op basis van openbaar vervoer laagste klasse. Dit moet door middel van vervoersbewijzen aangetoond worden. Indien betrokkene een onkostenvergoeding van de werkgever ontvangt, wordt het reële maximale bedrag hiermee verminderd. Voor autokosten kan slechts bijstand worden verleend wanneer openbaar vervoer niet mogelijk is (0,19 per km).

Voor meer info verwijzen wij naar het uitvoeringsbesluit re-integratie.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren. Zie Beleidsregels re-integratie gemeente Woudenberg.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.6.28 Reiskosten bezoek zieke familieleden

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Afhankelijk van de keuze van de zorgverzekeraar kunnen mogelijk kosten vergoed worden op basis van de ziektekostenverzekering (aanvullende verzekering).

De reiskosten voor het bezoeken van naaste familieleden (1e en 2e graad bloedverwantschap) buiten de eigen woongemeente kunnen zodanig hoog oplopen, dat deze niet meer tot het normale uitgavenpatroon kunnen worden gerekend. Deze kosten zijn dan als bijzondere kosten aan te merken.

In deze situatie kan bijstand verleend worden voor maximaal 4 bezoeken per week voor 2 personen of dagelijks voor 1 persoon. Geen rekening hoeft te worden gehouden met reiskosten die gemaakt worden in verband met het bezoeken van zieke familieleden in de eigen woonplaats, tenzij hiervoor een medische noodzaak aanwezig is.

In zeer bijzondere gevallen kan worden afgeweken van bovengenoemde bezoekfrequentie en kan bijstand worden verleend gerelateerd aan een hogere bezoekfrequentie. Er kan namelijk een dringende behoefte en noodzaak bestaan om familieleden vaker te bezoeken. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het bezoeken van een terminale patiënt. Uit de rapportage zal in voldoende mate de redelijkheid of de noodzaak voor een hogere bezoekfrequentie moeten blijken.

De hoogte van de vergoeding is gelijk aan die van het openbaar vervoer tweede klasse of €0,19 per kilometer indien wordt gereisd met eigen vervoer.

Is echter op medische gronden (niet langdurig) vervoer per taxi noodzakelijk, dan kunnen de hieraan verbonden meerkosten worden vergoed. Hiervoor is echter

wel een medisch advies nodig van een medisch adviseur. Bij langdurig vervoer is 'het keukentafelgesprek' de eerste stap die gezet moet worden.

Betaling van bijzondere bijstand vindt plaats op declaratiebasis na overleggen van betalingsbewijzen. In geval van reizen met eigen vervoer vindt betaling plaats na overleggen van een door belanghebbende ondertekend en gespecificeerd overzicht.

Op de bijstand wordt het bedrag dat ontvangen wordt van de (aanvullende) ziektekostenverzekering in mindering gebracht.

Vorm van de bijzondere bijstand
De bijzondere bijstand wordt verleend om niet.

Beleidsvoorstel 2020:

De reiskosten voor het bezoeken van naaste familieleden (1e en 2e graad bloedverwantschap) in een ziekenhuis of revalidatie instelling buiten de eigen woongemeente kunnen zodanig hoog oplopen, dat deze niet meer tot het normale uitgavenpatroon kunnen worden gerekend. Deze kosten zijn dan als bijzondere kosten aan te merken.

In deze situatie kan bijstand verleend worden voor maximaal 4 bezoeken per week voor 2 personen of dagelijks voor 1 persoon. Geen rekening behoeft te worden gehouden met reiskosten die gemaakt worden in verband met het bezoeken van zieke familieleden in de eigen woonplaats, tenzij hiervoor een medische noodzaak aanwezig is.

In zeer bijzondere gevallen kan worden afgeweken van bovengenoemde bezoekfrequentie en kan bijstand worden verleend gerelateerd aan een hogere bezoekfrequentie. Er kan namelijk een dringende behoefte en noodzaak bestaan om familieleden vaker te bezoeken. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het bezoeken van een terminale patiënt of jong kind. Uit de rapportage zal in voldoende mate de redelijkheid of de noodzaak voor een hogere bezoekfrequentie moeten blijken.

De hoogte van de vergoeding is gelijk aan die van het openbaar vervoer tweede klasse of €0,19 per kilometer indien wordt gereisd met eigen vervoer.

Is echter op medische gronden (niet langdurig) vervoer per taxi noodzakelijk, dan kunnen de hieraan verbonden meerkosten worden vergoed. Hiervoor is echter wel een medisch advies nodig van een medisch adviseur. Bij langdurig vervoer is 'het keukentafelgesprek' de eerste stap die gezet moet worden.

Betaling van bijzondere bijstand vindt plaats op declaratiebasis na overleggen van betalingsbewijzen. In geval van reizen met eigen vervoer vindt betaling plaats na overleggen van een door belanghebbende ondertekend en gespecificeerd overzicht.

Op de bijstand wordt het bedrag dat ontvangen wordt van de (aanvullende) ziektekostenverzekering in mindering gebracht.

Motivatie:

Huidig beleid handhaven met enkele tekstuele aanpassingen.

1.6.29 Reiskosten bezoek Werkplein

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving van de kosten

De kosten voor het vervoer van het woonadres van belanghebbende naar het UWV werkplein.

Voorliggende voorziening

Uitvoeringsbesluit re-integratie hetgeen valt onder de Participatiewet.

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 Participatiewet; zie ook paragraaf B3.3).

Voor zover bekend zijn er geen voorliggende voorzieningen.

Recht op bijzondere bijstand

Tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan behoren ook de kosten van vervoer voor de deelname aan het maatschappelijk verkeer. Hieronder wordt ook begrepen het doen van aanvragen, het komen voor gesprekken e.d. op het werkplein. Aangezien de algemene bijstand dan wel een inkomen op bijstandsniveau voorziet in deze kosten kan er in beginsel geen bijstand worden verleend voor deze kosten.

Beleidsvoorstel 2020:

Tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan behoren ook de kosten van vervoer voor de deelname aan het maatschappelijk verkeer. Hieronder wordt ook begrepen het doen van aanvragen, het komen voor gesprekken e.d. bij het UWV en/of de gemeente. Aangezien de algemene bijstand, dan wel een inkomen op bijstandsniveau voorziet in deze kosten kan er in beginsel geen bijstand worden verleend voor deze kosten.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.30 Suppletie GKB-lening

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving van de kosten

De kosten die verbonden zijn aan een lening bij de GKB en die uitgaan boven het van toepassing zijnde aflossingsbedrag.

Voorliggende voorziening

Voor de kosten van een suppletie van een GKB-lening is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijstand

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand voor suppletie van een lening.

In de situaties waarin belanghebbende de (totaal) benodigde geldlening voor incidenteel voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan niet tot stand kan brengen bij een (normale) kredietverlenende instantie omdat de door de kredietverlenende instantie berekende aflossingscapaciteit van belanghebbende ontoereikend is, verleent het college bijstand voor de (totale) kosten van de incidenteel voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan. De (normale) kredietverlenende instantie is dan namelijk geen voorliggende voorziening meer

omdat belanghebbende er niet daadwerkelijk gebruik van kan maken (zie B3.2.3).

Bovendien is dit voor belanghebbende en de gemeente goedkoper omdat geen rente hoeft te worden betaald. Zie voor het beleid ten aanzien van duurzame gebruiksgoederen B7.13.

Let op: aangezien de gemeente Woudenberg zelf leningen verstrekt en belanghebbende dan ook geen lening bij de GKB hoeft af te sluiten wordt er voor deze kosten geen bijzondere bijstand verstrekt.

Beleidsvoorstel 2020:

Voor de kosten die verbonden zijn aan een lening bij de Gemeentelijke Kredietbank (GKB) en die uitgaan boven het van toepassing zijnde aflossingsbedrag bestaat geen recht op bijzondere bijstand.

In die situaties waarin belanghebbende de (totaal) benodigde geldlening voor incidenteel voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan niet tot stand kan brengen bij een (normale) kredietverlenende instantie omdat de door de kredietverlenende instantie berekende aflossingscapaciteit van belanghebbende ontoereikend is, verleent het college bijstand voor de (totale) kosten van de incidenteel voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan. De (normale) kredietverlenende instantie is dan namelijk geen voorliggende voorziening meer omdat belanghebbende er niet daadwerkelijk gebruik van kan maken. Bovendien is dit voor belanghebbende en de gemeente goedkoper omdat geen rente hoeft te worden betaald.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen om de leesbaarheid te vergroten.

1.6.31 Kosten schuldhulpverlening

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving van de kosten

De kosten die verbonden zijn aan het oplossen van een schuldenprobleem.

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie "paragraaf B3.3"). Denk in dit geval aan:

- de schuldhulpverlening door de gemeente Woudenberg
- de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP).

Bijstandsverlening voor schulden is in beginsel niet mogelijk. Daar met de inwerkingtreding van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) de uitvoering van schuldhulpverlening een gemeentelijke taak is, moet schuldhulpverlening gezien worden als een voorliggende voorziening. Zie ook Beleidsnotitie Gemeentelijke Schuldhulpverlening (Woudenberg) 2013-2016.

De gemeente Woudenberg ondersteunt inwoners bij het ontwikkelen van financiële zelfredzaamheid en het oplossen en/of stabiliseren van schulden zodat geldzorgen geen belemmering voor (arbeids)participatie vormen. De gemeente

kiest voor een integrale benadering, omdat schulden meestal samen met andere problemen komen.

Uit deze hoofddoelstelling volgen onderstaande subdoelstellingen:

1. Preventie/vroegsignalering: door bewustwording voorkomen dat mensen financiële verplichtingen aangaan die ze niet kunnen nakomen. Mensen inzicht geven in het eigen gedrag, de waarde van geld en gevolgen van het aangaan van financiële verplichtingen. Door het signaleren en oplossen van financiële problemen in een vroeg stadium wordt erger voorkomen.
2. Stabilisatie: financiële stabiliteit en rust creëren door te voorkomen dat schulden verder oplopen en er een crisissituatie ontstaat. Stabiliteit ontstaat door directe inzet van inkomensbeheer, eventueel gecombineerd met inschakeling van flankerende hulpverlening (maatschappelijk werk, verslavingszorg, GGZ).
3. Schulden oplossen: een schuldenvrije toekomst geven door het treffen van een passend traject (betalingsregeling, krediet etc).
4. Nazorg: borgen dat het bereikte resultaat blijvend is door terugval in oude gedragspatronen te voorkomen.

Recht op bijstand

Er wordt geen bijzondere bijstand verleend voor de schuldhulpverlening of schuldsanering, omdat de voorliggende voorziening als passend en toereikend wordt beschouwd. Zie ook de beleidsregels schuldhulpverlening 2015.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren. Zie Beleidsregels schuldhulpverlening gemeente Woudenberg.

Motivatie:

Geen meerwaarde om beleid te formuleren

1.6.32 Kosten van sociaal culturele en educatieve activiteiten

Huidig beleid vastgesteld 26-3-2018:

De regeling is gesplitst in regelingen voor (gezinnen met) kinderen en een regeling voor volwassenen.

Voor gezinnen met kinderen is er het Kindpakket:

Regeling Kindpakket

In de regeling Kindpakket zijn de voormalige regeling voor Indirecte schoolkosten schoolgaande kinderen en de regeling voor sport- en culturele activiteiten opgenomen. Om maatwerk te kunnen bieden aan alle inwoners is er sprake van keuzevrijheid bij de besteding van de middelen uit het Kindpakket.

Om in aanmerking te komen voor deze regeling geldt per gezin een maximaal inkomen, hetgeen gelijk of minder is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de Participatiewet. Tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm geldt een lager budget. Daarnaast is de vermogenstoets van toepassing. De regeling is bedoeld voor kinderen tot 18 jaar.

Binnen de regeling Kindpakket worden de volgende kosten vergoed:

- Indirecte schoolkosten basisschool zoals: kosten voor ouderbijdragen aan het schoolfonds, schoolreisjes, schoolbenodigdheden, schoolkampen,

- excursies en daarmee vergelijkbaar te stellen activiteiten voor kinderen op de basisschool;
- Indirecte schoolkosten middelbare school zoals: kosten voor een schooltas, huur schoolkluisje, schoolreisjes, excursies, vakantiecampen voor kinderen op de middelbare school;
 - Kosten voor verenigingsactiviteiten zoals: contributie volkstuin of deelname aan een speel-o-theek;
 - De bijbehorende kosten om een sport- of culturele activiteit uit te voeren zoals onder andere sportkleding, een muziekinstrument of een sporttas;
 - Kosten van een zwembadabonnement of zwembadenkaart van een der gemeentelijke zwembaden in de omgeving van Woudenberg;
 - Lesgeld voor muziekonderwijs;
 - Een Cultureel Jongerenpaspoort en museumkaart;
 - Een fiets;
 - Reparatiekosten van een fiets en accessoires als verlichting en fietspomp;
 - Een mobiele telefoon tot een maximum van € 250,-;
 - Een abonnement voor internet, televisie of (mobiele) telefoon;
 - Kaartjes van een dagje uit zoals het museum, theater, de dierentuin, een pretpark of de bioscoop;
 - De reiskosten voor een dagje uit;
 - Kosten voor het aanvragen van een paspoort of identiteitsbewijs, evenals de kosten voor het maken van pasfoto's;
 - Eventuele overige kosten van kinderen die passen binnen de beleidsdoelstellingen.

Toelichting

De maximale vergoeding op grond van het Kindpakket geldt per kalenderjaar en kan gedurende het hele kalenderjaar worden aangevraagd, tot uiterlijk 1 februari van het jaar volgend op het jaar waarin de kosten zijn gemaakt. In het kalenderjaar dat een kind naar de middelbare school zal gaan, kan het bedrag voor middelbare scholieren worden verstrekt.

De vergoeding voor het Kindpakket aan personen met een bijstandsuitkering wordt toegekend voor de duur van de uitkeringsperiode of tot aan de 18e verjaardag van het kind. De eerste € 100,- wordt standaard uitbetaald nadat inwoners bij aanvraag een indicatie hebben gegeven waaraan ze dit bedrag willen besteden. Voor het overige bedrag wordt een verantwoording gevraagd door middel van een ingevuld declaratieformulier. Betalingsbewijzen dienen één kalenderjaar bewaard te worden, deze kunnen worden opgevraagd.

De te declareren bedragen verschillen voor kinderen op de basisschool en kinderen op de middelbare school. Om een grotere groep kinderen in (verborgen) armoede te bereiken, is de regeling ook toegankelijk voor kinderen uit gezinnen met een inkomen tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm. Wel geldt voor de kinderen uit gezinnen met een inkomen van 110 tot 120% een lager budget dan voor kinderen uit gezinnen met een inkomen tot 110%. In onderstaande tabel zijn deze bedragen zichtbaar.

	Basisschool	Middelbare school tot 18 jaar
Inkomen tot 110%	€ 600,-	€ 700,-
Inkomen tussen 110 en 120%	€ 300,-	€ 350,-

Peuterspeelzaal

De peuterspeelzaal wordt niet langer vergoed omdat stichting Jeugdfonds de Boom hierin voorziet.

Zwemles

De kosten van een zwemlesabonnement voor het A/B diploma bedragen circa € 750,-. In het dichtstbijzijnde zwembad (Leusden) is het niet mogelijk alleen zwemles voor diploma A te volgen. Het is van belang dat kinderen goed kunnen zwemmen. De scholen bieden geen schoolzwemmen meer aan. Hoewel het enerzijds als verantwoordelijkheid van de ouders gezien kan worden, is anderzijds duidelijk dat de kosten van zwemles voor minima niet of nauwelijks op te brengen zijn. De kosten van het zwemlesabonnement kunnen dan ook eenmalig per kind voor vergoeding in aanmerking komen naast het Kindpakket.

Computerregeling

1. Aan een gezin met schoolgaande, ten laste komende kinderen, in de leeftijd van 8 tot 16 jaar, met een inkomen, welke gelijk is of minder bedraagt dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm kan een desktop, laptop of tablet inclusief printer worden verstrekt.
2. Eenmaal per 60 maanden kan maximaal één desktop, laptop of tablet inclusief printer per gezin worden verstrekt.
3. De vergoeding voor een desktop, laptop of tablet inclusief printer bedraagt maximaal € 400,-.
4. Er bestaat geen recht op een desktop, laptop of tablet als er in de afgelopen vijf jaren voorafgaand aan de aanvraag al een desktop, of laptop of tablet is verstrekt op basis van deze of een andere gemeentelijke regeling.

Voor volwassenen geldt de regel:

Om in aanmerking te komen voor één of meerdere van onderstaande regelingen geldt voor zowel een gezin als alleenstaande een maximaal inkomen, hetgeen gelijk of minder is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de Participatiewet. Daarnaast is de vermogenstoets van toepassing zoals genoemd in deze beleidsregels.

Regeling Verenigings- en aanverwante activiteiten

1. De vergoeding voor deelname aan verenigingsactiviteiten is gelijk aan de kosten van de contributie, bijdrage of daarmee gelijk te stellen kosten.
2. De maximale bijdrage per deelnemer per kalenderjaar bedraagt € 215 per gezinslid vanaf 18 jaar.
3. De vergoeding voor deelname aan verenigingsactiviteiten aan personen met een bijstandsuitkering wordt toegekend voor de duur van de uitkeringsperiode. Uitbetaling vindt plaats na declaratie van betalingsbewijzen.

Regeling Culturele activiteiten

1. Aan belanghebbende en/of diens partner kunnen vergoedingen worden verleend voor de kosten van:
 - a. lesgeld muziekonderwijs per schooljaar tot een maximum van € 390 per gezinslid in de leeftijd vanaf 18 jaar;
 - b. een Cultureel Jongerenpaspoort;
 - c. een Museumkaart;
 - d. het lidmaatschap van de Bibliotheek in de gemeente Woudenberg.
2. De vergoeding voor deelname aan verenigingsactiviteiten aan personen met een bijstandsuitkering wordt toegekend voor de duur van de uitkeringsperiode. Uitbetaling vindt plaats na declaratie van betalingsbewijzen.

Beleidsvoorstel 2020:

De regeling is gesplitst in regelingen voor (gezinnen met) kinderen en een regeling voor volwassenen.

Voor gezinnen met kinderen is er het Kindpakket:

Regeling Kindpakket

In de regeling Kindpakket zijn de voormalige regeling voor Indirecte schoolkosten schoolgaande kinderen en de regeling voor sport- en culturele activiteiten opgenomen. Om maatwerk te kunnen bieden aan alle inwoners is er sprake van keuzevrijheid bij de besteding van de middelen uit het Kindpakket.

Om in aanmerking te komen voor deze regeling geldt per gezin een maximaal inkomen, hetgeen gelijk of minder is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de Participatiewet. Tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm geldt een lager budget. Daarnaast is de vermogenstoets van toepassing. De regeling is bedoeld voor kinderen tot 18 jaar.

Binnen de regeling Kindpakket worden de volgende kosten vergoed:

- Indirecte schoolkosten basisschool zoals: kosten voor ouderbijdragen aan het schoolfonds, schoolreisjes, schoolbenodigdheden, schoolkampen, excursies en daarmee vergelijkbaar te stellen activiteiten voor kinderen op de basisschool;
- Indirecte schoolkosten middelbare school zoals: kosten voor een schooltas, huur schoolkluisje, schoolreisjes, excursies, vakantiekampen voor kinderen op de middelbare school;
- Kosten voor verenigingsactiviteiten zoals: deelname aan creatieve workshop; lidmaatschap van een speel-o-theek; vergelijkbare activiteiten.
- De bijbehorende kosten om een sport- of culturele activiteit uit te voeren zoals onder andere sportkleding (maximaal € 100,- per jaar voor kleding en maximaal € 75,- per jaar voor sportschoenen), een sporttas of een muziekinstrument;
- Kosten van een zwembadabonnement of zwembadenkaart van een der gemeentelijke zwembaden in de omgeving van Woudenberg;
- Lesgeld voor muziekonderwijs;
- Een Cultureel Jongerenpaspoort en museumkaart;
- Een fiets (maximaal 1 fiets per kind per 3 jaar);
- Reparatiekosten van een fiets en accessoires als verlichting en fietspomp;
- Een mobiele telefoon tot een maximum van € 250,- vanaf 10 jaar;
- Een abonnement voor internet, televisie of (mobiele) telefoon;
- Kaartjes van een dagje uit zoals het museum, theater, de dierentuin, een pretpark of de bioscoop (eten en drinken wordt niet vergoed);
- De reiskosten voor een dagje uit;
- Kosten voor het aanvragen van een paspoort of identiteitsbewijs, evenals de kosten voor het maken van pasfoto's;
- Eventuele overige kosten van kinderen die passen binnen de beleidsdoelstellingen.

Toelichting

De maximale vergoeding op grond van het Kindpakket geldt per kalenderjaar en kan gedurende het hele kalenderjaar worden aangevraagd, tot uiterlijk 1 februari van het jaar volgend op het jaar waarin de kosten zijn gemaakt. In het kalenderjaar dat een kind naar de middelbare school zal gaan, kan het bedrag voor middelbare scholieren worden verstrekt.

De vergoeding voor het Kindpakket aan personen met een bijstandsuitkering wordt toegekend voor de duur van de uitkeringsperiode of tot aan de 18e

verjaardag van het kind. De eerste € 100,- wordt standaard uitbetaald nadat inwoners bij aanvraag een indicatie hebben gegeven waaraan ze dit bedrag willen besteden. Voor het overige bedrag wordt een verantwoording gevraagd door middel van een ingevuld declaratieformulier. Betalingsbewijzen dienen één kalenderjaar bewaard te worden, deze kunnen worden opgevraagd.

De te declareren bedragen verschillen voor kinderen op de basisschool en kinderen op de middelbare school. Om een grotere groep kinderen in (verborgen) armoede te bereiken, is de regeling ook toegankelijk voor kinderen uit gezinnen met een inkomen tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm. Wel geldt voor de kinderen uit gezinnen met een inkomen van 110 tot 120% een lager budget dan voor kinderen uit gezinnen met een inkomen tot 110%. In onderstaande tabel zijn deze bedragen zichtbaar.

	Basisschool	Middelbare school tot 18 jaar
Inkomen tot 110%	€ 600,-	€ 700,-
Inkomen tussen 110 en 120%	€ 300,-	€ 350,-

Peuterspeelzaal

De peuterspeelzaal wordt niet vergoed omdat stichting Jeugdfonds de Boom hierin voorziet.

Zwemles

De kosten van een zwemlesabonnement voor het A/B diploma bedragen circa € 810,-. In het dichtstbijzijnde zwembad (Leusden) is het niet mogelijk alleen zwemles voor diploma A te volgen. Het is van belang dat kinderen goed kunnen zwemmen. De scholen bieden geen schoolzwemmen meer aan. Hoewel het enerzijds als verantwoordelijkheid van de ouders gezien kan worden, is anderzijds duidelijk dat de kosten van zwemles voor minima niet of nauwelijks op te brengen zijn. De kosten van het zwemlesabonnement kunnen dan ook eenmalig per kind voor vergoeding in aanmerking komen naast het Kindpakket. Daarbij geldt een minimale leeftijd van 6 jaar. Vergoeding van zwemles voor jongere kinderen is mogelijk via stichting Jeugdfonds de Boom in Leusden.

Computerregeling

1. Aan een gezin met schoolgaande, ten laste komende kinderen, in de leeftijd van 8 tot 16 jaar, met een inkomen, welke gelijk is of minder bedraagt dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm kan een desktop, laptop of tablet inclusief printer worden verstrekt.
2. Eenmaal per 60 maanden kan maximaal één desktop, laptop of tablet inclusief printer per gezin worden verstrekt.
3. De vergoeding voor een desktop, laptop of tablet inclusief printer bedraagt maximaal € 400,-.
4. Er bestaat geen recht op een desktop, laptop of tablet als er in de afgelopen vijf jaren voorafgaand aan de aanvraag al een desktop, of laptop of tablet is verstrekt op basis van deze of een andere gemeentelijke regeling.

Voor volwassenen geldt de regel:

Om in aanmerking te komen voor één of meerdere van onderstaande regelingen geldt voor zowel een gezin als alleenstaande een maximaal inkomen, hetgeen gelijk of minder is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de Participatiewet. Daarnaast is de vermogenstoets van toepassing zoals genoemd in deze beleidsregels.

Regeling Verenigings- en aanverwante activiteiten

1. De vergoeding voor deelname aan verenigingsactiviteiten is gelijk aan de kosten van de contributie, bijdrage of daarmee gelijk te stellen kosten.
2. De maximale bijdrage per deelnemer per kalenderjaar bedraagt € 215 per gezinslid vanaf 18 jaar.
3. De vergoeding voor deelname aan verenigingsactiviteiten aan personen met een bijstandsuitkering wordt toegekend voor de duur van de uitkeringsperiode. Uitbetaling vindt plaats na declaratie van betalingsbewijzen.

Regeling Culturele activiteiten

1. Aan belanghebbende en/of diens partner kunnen vergoedingen worden verleend voor de kosten van:
 - a. lesgeld muziekonderwijs per schooljaar tot een maximum van € 390 per gezinslid in de leeftijd vanaf 18 jaar;
 - b. een Cultureel Jongerenpaspoort;
 - c. een Museumkaart;
 - d. het lidmaatschap van de Bibliotheek in de gemeente Woudenberg.
2. De vergoeding voor deelname aan verenigingsactiviteiten aan personen met een bijstandsuitkering wordt toegekend voor de duur van de uitkeringsperiode. Uitbetaling vindt plaats na declaratie van betalingsbewijzen.

Motivatie:

Huidig beleid op hoofdlijnen handhaven. Bij het Kindpakket is het volgende gewijzigd:

- Voorbeeld lidmaatschap volkstuin vervangen door ander voorbeeld
- Verstrekking sportkleding en -schoenen wordt gemaximeerd
- Verstrekking fiets maximaal 1 per 3 jaar per kind
- Verstrekking mobiele telefoon pas vanaf 8 jaar
- Zwemles wordt vergoed vanaf 6 jaar. Dat gebeurde altijd al, maar was bij de regeling Kindpakket per ongeluk weggevallen.

1.6.33 Bewassing en kledingslijtage

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Algemeen

Met ingang van 1 januari 2015 is het (weer) mogelijk om bijzondere bijstand te verstrekken voor de bewassingskosten van chronisch zieken en gehandicapten. Reden: afschaffen van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten. Een deel van de kosten wordt gecompenseerd door de nieuwe collectieve verzekering, maar deze bewassingskosten vallen daar buiten.

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB; zie "Voorliggende voorzieningen"). Voor de kosten van bewassing en ten gevolge van slijtage zijn er geen voorliggende voorzieningen. Ter voorkoming van extra bewassing bestaat er op grond van de Regeling hulpmiddelen 1996 wel recht op incontinentie-absorptiemiddelen.

Recht op bijzondere bijstand

Tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan behoren ook kosten van bewassing en ten gevolge van slijtage. Aangezien de algemene

bijstand dan wel een inkomen op bijstandsniveau voorziet in deze kosten kan er in beginsel geen bijstand worden verleend voor deze kosten.

Voor extra noodzakelijk kosten kan, mits de noodzaak middels een (medisch) advies is vastgesteld, bijzondere bijstand worden verstrekt. Voor bepaling van de extra kosten wordt uitgegaan van de advisering waarbij, ook voor het onderhoud van bedragen, zoveel mogelijk aansluiting wordt gezocht bij de Geïndexeerde GMD-lijst 2019.

De noodzaak van reinigingskosten wordt aangenomen indien betrokkene wordt behandeld met cignoline, alphosyl, salicyl of teerzalf.

Bewassingskosten als gevolg van incontinentie komen in beginsel niet voor vergoeding in aanmerking omdat het geen noodzakelijke kosten zijn als gebruik gemaakt kan worden van incontinentiemiddelen. nd van individuele omstandigheden kan van dit principe worden afgeweken.

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de voor bijzondere bijstand in aanmerking komende

- waskosten wordt bepaald aan de hand van: de NIBUD–Prijzengids.
- meerkosten van kleding wordt bepaald aan de hand van de AAW–norm onder aftrek de richtprijs voor een kledingpakket op grond van de NIBUD–Prijzengids bij een inkomen op bijstandsniveau resp.het voor de andere inkomensklasse gebruikelijke bedrag voor kleding op grond van het NIBUD–Budgethandboek.

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt om niet verleend.

Aan de bijzondere bijstand te verbinden verplichtingen

Aan de verlening van de bijzondere bijstand wordt de bestedingsverplichting verbonden (artikel 55 PW).

Medisch advies

Zo nodig kan er medisch advies te worden ingewonnen

Beleidsvoorstel 2020:

Algemeen

Kosten van aanschaf, vervanging, reiniging en onderhoud van kleding en beddengoed behoren in principe tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Er zijn echter situaties denkbaar die deze kosten voor de betrokkene bijzonder maken. Te denken valt aan extra kosten voor kleding als gevolg van een handicap aan het bewegingsapparaat en/of extra kosten omdat kleding vaker gewassen moet worden.

Indicatie

Voor het vaststellen van de noodzaak en de hoogte van de extra kosten moet een medisch advies worden gevraagd. De hoogte van de bijstand wordt bepaald door de noodzaak en bijzondere omstandigheden. De draagkrachtberekening (incl. vermogen) moet worden toegepast. Er is slechts bijstand mogelijk voor de meerkosten. Zie voor berekening van de meerkosten de Nibud prijzengids. Verder moet bij de hoogte van de toe te kennen bijzondere bijstand rekening worden gehouden met het feit of betrokkene een teruggave van de Belastingdienst krijgt vanwege het af kunnen trekken van deze kosten.

De noodzaak van reinigingskosten wordt aangenomen indien betrokkene wordt behandeld met cignoline, alphosyl, salicyl of teerzalf.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen.

1.6.34 Bijzondere bijstand voormalig alleenstaande ouders

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie B3.2).

Omschrijving van de kosten

Vanaf 1 januari 2015 kent de bijstandswet slechts twee bijstandsnormen: de norm voor alleenstaande en de norm gehuwden. De verhoging die de alleenstaande ouders vóór 1 januari 2015 via de bijstand ontvingen in verband met de verzorging van kinderen –de zogenaamde alleenstaande ouder kop-, wordt vanaf 1 januari 2015 door de Belastingdienst uitbetaald middels een verhoging van het kindgebonden budget.

Er bestaat overgangsrecht voor alleenstaande ouders in de bijstand, die door het verschillende partnerbegrip in de bijstand en de belastingdienst per 1 januari 2015 geen aanspraak meer kunnen maken op een verhoging van het kindgebonden budget. Deze groep behoudt tot 1 januari 2016 het "oude recht" via de bijstand.

Alleenstaande ouders die na 1 januari 2015 instromen in de Participatiewet en huidige bijstandsgerechtigden die na 1 januari 2015 alleenstaande ouder worden en die door het andere partnerbegrip geen recht hebben op de alleenstaande ouder-kop behoren ook tot de doelgroep van het overgangsrecht. Op advies van het Ministerie worden gemeenten gevraagd om aanvullende inkomensondersteuning te bieden via de bijzondere bijstand. Daarom wordt via de nieuwe beleidsregels geregeld dat deze belanghebbenden die tussen wal en schip vallen vanwege het afwijkende partnerbegrip via de bijzondere bijstand een compensatie ontvangen welke even hoog is als het gemis aan het verhoogde kindgebonden budget via de Belastingdienst. Op deze wijze wordt voorkomen dat sommige alleenstaande ouders door verschillen in regelgeving aangegeven zouden zijn op een inkomen dat lager is dan het sociaal minimum.

Recht op bijstand

1. Het college verstrekt bijstand indien een alleenstaande ouder geen recht heeft op de alleenstaande-ouderkop op het kindgebonden budget van de belastingdienst en daarbij niet onder het overgangsrecht van artikel XII lid 2 Overgangsrecht Algemene Kinderbijslagwet valt.
2. De hoogte van de bijstand bedraagt het verschil tussen de toepasselijke bijstandsnorm voor de alleenstaande ouder en de toepasselijke norm (inclusief toeslag) indien belanghebbende wél onder genoemd overgangsrecht zou vallen.
3. Dit artikel vervalt per 1 januari 2016.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren. Zie ook de richtlijn Bijstand voor gemis aan ALO-kop.

Motivatie:

Deze beleidsregel is reeds per 1 januari 2016 komen te vervallen. Zie 1.5.7 Bijstand voor gemis aan ALO-kop.

1.6.35 Kosten van scholing en opleiding

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Voor de kosten van noodzakelijk geachte scholing wordt in beginsel geen bijzondere bijstand verleend. Indien nodig kan het college re-integratiemiddelen inzetten ter dekking van deze kosten, zie het Uitvoeringsbesluit re-integratie.

Mensen met een handicap kunnen onder voorwaarden in aanmerking komen voor een individuele studietoelage op basis van de Participatiewet (voorliggende voorziening).

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren. Zie de actuele Integrale verordening sociaal domein en de beleidsregels Re-integratie gemeente Woudenberg.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.6.36 Verwervingskosten (algemeen)

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

In beginsel wordt de inzet van re-integratiemiddelen vanuit het Participatiebudget als voorliggend beschouwd ten opzichte van verstrekking van bijzondere bijstand. Voor de verwervingskosten is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijstand

Voor algemene verwervingskosten wordt in beginsel geen bijzondere bijstand verleend. Indien nodig kan het college re-integratiemiddelen inzetten ter dekking van deze kosten.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren. Zie de beleidsregels Re-integratie gemeente Woudenberg.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.6.37 Kosten kinderopvang (verwervingskosten)

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Voorliggende voorziening

Als er sprake is van deelname aan een re-integratietraject kan de klant voor de kosten van kinderopvang kinderopvangtoeslag aanvragen bij de belastingdienst. Eventuele resterende kosten kunnen worden vergoed vanuit het re-integratiebudget

Kosten kinderopvang bij werk- en re-integratie

Het vergoeden van kinderopvangkosten via de bijzondere bijstand als sprake is van arbeid en/of re-integratieactiviteiten is dus niet mogelijk. Slechts indien van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt kan worden en er geen aanspraak bestaat op kinderopvangtoeslag is bijzondere bijstand in uitzonderlijke gevallen mogelijk.

Kosten kinderopvang sociaal medische indicatie

Het is mogelijk dat ouders voor hun kind kinderopvang nodig hebben op sociaal medische gronden. De oorzaak hiervan kan zowel liggen bij het kind (het kind zal dan in veel gevallen gaan naar een medisch kinderdagverblijf) als bij de ouders.

In beide gevallen zal een medisch advies moeten worden gevraagd bij TriviumPlus. De kosten van kinderopvang worden op grond van de Verordening tegemoetkoming kosten kinderopvang 2012 toegekend.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren. Zie de beleidsregels Re-integratie gemeente Woudenberg.

Motivatie:

Geen meerwaarde om hier beleid over te formuleren.

1.6.38 Duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten

Huidig beleid vastgesteld 19-3-2015:

Omschrijving kosten

De kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten.

Voorbeelden hiervan zijn: wasmachine, koelkast, huisraad en vloerbedekking.

Voorliggende voorzieningen

In sommige gevallen kan de Wet maatschappelijke ondersteuning een voorliggende voorziening zijn. Denk bijvoorbeeld aan de situatie waarin vloerbedekking moet worden vervangen omdat de belanghebbende last heeft gekregen van Cara (astma).

Recht op bijzondere bijstand

De kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken. Indien de betreffende kosten voorzienbaar waren, versterkt dit het argument dat belanghebbende wordt geacht hiervoor te reserveren.

De volgende omstandigheden kunnen volgens de CRvB niet als bijzonder worden aangemerkt:

- Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met aanwezige schulden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen aan de GSD. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de Abw af te wentelen. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW en CRvB 2-11-1999, nr. 98/973 NABW.
- Het feit dat eerder bijzondere bijstand is toegekend voor de kosten van een kinderbedje. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW.

De volgende omstandigheid kan wel als bijzonder worden aangemerkt:

- Er bestaat een medische noodzaak voor het maken van de kosten
- Eerste verhuizing vanuit een AZC

Hoogte bijzondere bijstand

Bepaal de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand aan de hand van richtprijzen, bijvoorbeeld de Prijzengids van NIBUD.

Voor een volledige woninginrichting gelden de onderstaande maximumbedragen:

- alleenstaande € 3.600
- gehuwden/partners € 4.500
- per kind € 350 extra

Uitgangspunt is dat de genoemde maximale bedragen voor het inrichtingskrediet toereikend zijn voor de gehele woninginrichting. De gemeente gaat er namelijk van uit dat belanghebbende een deel van de inrichting tweedehands kan aanschaffen. Indien de belanghebbende de kosten van de betreffende goederen niet kan voldoen uit bijstand ter hoogte van de richtprijzen kan het nodig zijn om hiervan af te wijken. Een en ander zal uit een nader onderzoek moeten blijken en is gebaseerd op rechtbankjurisprudentie inzake het gebruik van richtprijzen.

Vorm van de bijstand

De bijstand wordt verstrekt in de vorm van een renteloze lening. Uitgangspunt is dat de hoogte van de leenbijstand gelijk staat aan de maximale aflossingscapaciteit van 6% over een periode van 36 maanden, op voorwaarde dat de beslagvrije voet van de klant niet wordt overschreden. Voorts is de aflossingscapaciteit afhankelijk van de gezinssituatie. Het bedrag dat overblijft, vormt het deel om - niet. Het is hierbij van belang de beslagvrije voet te berekenen (via google: rekenprogramma beslagvrije voet). Ook met een aflossing van 6% kan iemand onder deze beslagvrije voet komen (wettelijk niet toegestaan). Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen als iemand een erg hoge huur heeft.

Bestedingsvrijheid

De goederen die kunnen worden aangeschaft zijn te vinden op een uitgebreide inventarislijst. Voor de vaststelling van deze lijst is aansluiting gezocht bij het Nibud.

Wijze van uitbetaling

De toegekende bijzondere bijstand wordt zo mogelijk geheel of gedeeltelijk direct aan de leverancier van de goederen betaald. Dit om te voorkomen dat de bijstand aan andere zaken wordt besteed of dat het een negatief banksaldo aanvult zonder dat de belanghebbende de bijstand ter bestrijding van de bijzondere kosten kan aanwenden. Bij een volledige woninginrichting wordt 2/3 van het totaalbedrag uitbetaald. Na verantwoording van de bestedingen wordt de laatste 1/3 betaald.

Huisbezoek en controle van de besteding

Een huisbezoek om de besteding te controleren wordt niet afgelegd, tenzij dit noodzakelijk is voor het vaststellen van het recht. De controle van de besteding vindt plaats na besteding van 2/3 van het bedrag en na afloop van de besteding van de laatste 1/3. Ten onrechte verstrekte bijstand wordt van de belanghebbende teruggevorderd.

Bestedingstermijn

Het totale beschikbare budget voor inrichtingskosten moet binnen 6 maanden volledig worden besteed.

Opknapkosten

Uit jurisprudentie (uitspraak CRvB 17-02-2004, nr. 01/5559 NABW) blijkt, dat verhuiskosten en de kosten van verf en behang naar hun aard niet als duurzame

gebruiksgoederen kunnen worden aangemerkt. De bijzondere bijstand voor deze kosten kan om niet worden verstrekt.

Voor opknapkosten gelden onderstaande maximumbedragen:

1 kamer	€ 208,00
2 kamers	€ 263,00
3 kamers	€ 318,00
4 kamers	€ 373,00
5 kamers	€ 428,00

Bovenstaande bedragen kunnen dus bovenop het maximumbedrag voor de inrichtingskosten worden verstrekt.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

- De verplichting om uit de toegekende bijzondere bijstand de betreffende kosten te voldoen.
- De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen.
- Specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht bij een complete woninginrichting ident (stil) pandrecht te worden gevestigd.

Draagkrachtpercentage

Bepaal het draagkrachtpercentage conform de hoofdregel (zie "Hoogte en vorm van de bijstand").

Opmerking: met ingang van 1 december 2013 vervalt de verplichting om pandrecht te vestigen voor een lening voor een volledige woninginrichting

Beleidsvoorstel 2020:

Omschrijving kosten

De kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten.

Voorbeelden hiervan zijn: wasmachine, koelkast, huisraad en vloerbedekking.

Recht op bijzondere bijstand

De kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken. Indien de betreffende kosten voorzienbaar waren, versterkt dit het argument dat belanghebbende wordt geacht hiervoor te reserveren.

De volgende omstandigheden kunnen volgens de CRvB niet als bijzonder worden aangemerkt:

- Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met aanwezige schulden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen aan de GSD. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de Abw af te wentelen. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW en CRvB 2-11-1999, nr. 98/973 NABW.
- Het feit dat eerder bijzondere bijstand is toegekend voor de kosten van een kinderbedje. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW.

De volgende omstandigheden kunnen wel als bijzonder worden aangemerkt:

- Er bestaat een medische noodzaak voor het maken van de kosten
- Eerste verhuizing vanuit een AZC

Hoogte bijzondere bijstand

Bepaal de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand aan de hand van richtprijzen, bijvoorbeeld de Prijzengids van NIBUD.

Voor een volledige woninginrichting gelden de onderstaande maximumbedragen:

- alleenstaande € 3.600
- gehuwden/partners € 4.500
- per kind € 350 extra

Uitgangspunt is dat de genoemde maximale bedragen voor het inrichtingskrediet toereikend zijn voor de gehele woninginrichting. De gemeente gaat er namelijk van uit dat belanghebbende een deel van de inrichting tweedehands kan aanschaffen. Indien de belanghebbende de kosten van de betreffende goederen niet kan voldoen uit bijstand ter hoogte van de richtprijzen kan het nodig zijn om hiervan af te wijken. Een en ander zal uit een nader onderzoek moeten blijken en is gebaseerd op rechtbankjurisprudentie inzake het gebruik van richtprijzen.

Vorm van de bijstand en aflossingscapaciteit

De bijstand wordt verstrekt in de vorm van een renteloze lening. Uitgangspunt is dat de hoogte van de leenbijstand gelijk staat aan de maximale aflossingscapaciteit van 6% over een periode van 36 maanden, op voorwaarde dat de beslagvrije voet van de klant niet wordt overschreden. Na 36 maanden wordt beoordeeld of het restant van de lening wordt kwijtgescholden.

Bestedingsvrijheid

De goederen die kunnen worden aangeschaft zijn te vinden op een uitgebreide inventarislijst. Voor de vaststelling van deze lijst is aansluiting gezocht bij het Nibud.

Wijze van uitbetaling en controle van de besteding

Bij een volledige woninginrichting wordt 2/3 van het totaalbedrag uitbetaald. Na verantwoording en controle van de bestedingen wordt de laatste 1/3 betaald. Na afloop van de laatste 1/3 betaling vindt eveneens een controle van de besteding plaats. Ten onrechte verstrekte bijstand wordt van de belanghebbende teruggevorderd.

Bestedingstermijn

Het totale beschikbare budget voor inrichtingskosten moet binnen 6 maanden volledig worden besteed.

Opknapkosten

Uit jurisprudentie (uitspraak CRvB 17-02-2004, nr. 01/5559 NABW) blijkt, dat verhuiskosten en de kosten van verf en behang naar hun aard niet als duurzame gebruiksgoederen kunnen worden aangemerkt. De bijzondere bijstand voor deze kosten kan om niet worden verstrekt.

Voor opknapkosten gelden onderstaande maximumbedragen:

1 kamer	€ 208,00
2 kamers	€ 263,00
3 kamers	€ 318,00
4 kamers	€ 373,00
5 kamers	€ 428,00

Bovenstaande bedragen kunnen dus bovenop het maximumbedrag voor de inrichtingskosten worden verstrekt.

Motivatie:

Actualiseren en tekstueel aanpassen.

1.6.39 Verhuiskosten

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Omschrijving kosten

Kosten in verband met verhuizing, bijvoorbeeld kosten in verband met het transport van de inboedel.

Voorliggende voorzieningen

In sommige gevallen kan de Wet maatschappelijke ondersteuning een voorliggende voorziening zijn. Denk bijvoorbeeld aan de situatie waarin de verhuizing medisch noodzakelijk is in verband met een handicap van de betrokkene.

Recht op bijzondere bijstand

De kosten in verband verhuizing behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken (CRvB 20-04-1999, nr. 97/6694 ABW). Indien de betreffende kosten voorzienbaar waren, versterkt dit het argument dat belanghebbende wordt geacht hiervoor te reserveren. CRvB 01-09-1998 PS Actua 1998 nr. 39 p.7

De volgende omstandigheid kan volgens de CRvB niet als bijzonder worden aangemerkt:

- Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met aanwezige schden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen aan de GSD. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de Abw af te wentelen. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW en CRvB 2-11-1999, ECLI:NL:CRVB:1999:AJ9592.

De volgende omstandigheden kunnen mogelijk wel als bijzonder worden aangemerkt:

- Er bestaat een medische noodzaak voor het maken van de kosten.
- Verhuizing in verband met een verhuisverplichting vanwege het bewonen van een woning met woonkosten die meer bedragen dan de maximale subsidiabele huur naar een woning met lagere lasten;
- Een vrijwillige verhuizing vanwege het bewonen van een woning met woonkosten die meer bedragen dan de toepasselijke aftoppingsgrens (Hsw) naar een woning waarvoor de woonkosten niet meer bedragen dan de kortingsgrens.

Voor de noodzakelijke dubbele huur ten gevolge van een verhuizing als hiervoor bedoeld wordt bijstand om niet verstrekt.

Hoogte bijzondere bijstand

Bepaal de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand aan de hand van de richtprijzen, bijvoorbeeld de Prijzengids van het NIBUD. Indien de

belanghebbende bepaalde kosten niet kan voldoen uit bijstand ter hoogte van de richtprijzen is het nodig om hiervan af te wijken. Een en ander zal uit een nader onderzoek moeten blijken en is gebaseerd op rechtbankjurisprudentie inzake het gebruik van richtprijzen.

Vorm en betaling bijzondere bijstand

Verleen de bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening indien borgtocht niet mogelijk is. Alleen wanneer er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden, is het mogelijk om de bijzondere bijstand om niet te verstrekken. Zie over bijstand in de vorm van een geldlening en borgtocht ook paragraaf 3.3.

Betaal de toegekende bijzondere bijstand zo mogelijk geheel of gedeeltelijk direct aan de leverancier van de goederen. Dit om te voorkomen dat de bijstand aan andere zaken wordt besteed of dat het een negatief banksaldo aanvult zonder dat de belanghebbende de bijstand ter bestrijding van de bijzondere kosten kan aanwenden.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

- De verplichting om uit de toegekende bijzondere bijstand de betreffende kosten te voldoen.
- De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen.
- Specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht.

Draagkrachtpercentage

Bepaal de draagkracht overeenkomstig de hoofdregel (zie "Hoogte en vorm van de bijstand").

Beleidsvoorstel 2020:

Omschrijving kosten

Kosten in verband met verhuizing, bijvoorbeeld het transport van de inboedel.

Recht op bijzondere bijstand

De kosten in verband verhuizing behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken (CRvB 20-04-1999, nr. 97/6694 ABW). Indien de betreffende kosten voorzienbaar waren, versterkt dit het argument dat belanghebbende wordt geacht hiervoor te reserveren. CRvB 01-09-1998 PS Actua 1998 nr. 39 p.7

De volgende omstandigheid kan volgens de CRvB niet als bijzonder worden aangemerkt:

- Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met aanwezige schulden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen aan de GSD. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de Abw af te wentelen. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW en CRvB 2-11-1999, ECLI:NL:CRVB:1999:AJ9592.

De volgende omstandigheden kunnen mogelijk wel als bijzonder worden aangemerkt:

- Er bestaat een medische noodzaak voor het maken van de kosten.
- Verhuizing in verband met een verhuisverplichting vanwege het bewonen van een woning met woonkosten die meer bedragen dan de maximale subsidiabele huur naar een woning met lagere lasten;
- Een vrijwillige verhuizing vanwege het bewonen van een woning met woonkosten die meer bedragen dan de toepasselijke aftoppingsgrens naar een woning waarvoor de woonkosten niet meer bedragen dan de kortingsgrens van de Huurtoeslag.

Voor de noodzakelijke dubbele huur ten gevolge van een verhuizing als hiervoor bedoeld wordt bijstand om niet verstrekt.

Hoogte bijzondere bijstand

Bepaal de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand aan de hand van de richtprijzen, bijvoorbeeld de Prijzengids van het NIBUD. Indien de belanghebbende bepaalde kosten niet kan voldoen uit bijstand ter hoogte van de richtprijzen is het nodig om hiervan af te wijken. Een en ander zal uit een nader onderzoek moeten blijken en is gebaseerd op rechtbankjurisprudentie inzake het gebruik van richtprijzen.

Vorm en betaling bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een geldlening of borgtocht verstrekt. Alleen wanneer er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden, is het mogelijk om de bijzondere bijstand om niet te verstrekken. Zie over bijstand in de vorm van een geldlening en borgtocht ook paragraaf 3.3.

Betaal de toegekende bijzondere bijstand zo mogelijk geheel of gedeeltelijk direct aan de leverancier van de goederen. Dit om te voorkomen dat de bijstand aan andere zaken wordt besteed of dat het een negatief banksaldo aanvult zonder dat de belanghebbende de bijstand ter bestrijding van de bijzondere kosten kan aanwenden.

Motivatie:

Huidig beleid inhoudelijk handhaven, maar actualiseren en tekstueel aanpassen.

1.6.40 Eerste maand huur en administratiekosten

Huidig beleid vastgesteld 1 januari 2019:

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet).

Recht op bijstand

Kosten van eerste maandhuur en administratiekosten behoren in principe tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan welke uit eigen middelen dienen te worden voldaan. Er is in beginsel dan ook géén recht op bijzondere bijstand.

Jurisprudentie

De kosten voor de eerste maand huur voor de nieuwe woning alsmede de verschuldigde administratiekosten komen in beginsel niet in aanmerking voor bijzondere bijstand. Dergelijke kosten maken deel uit van de kosten in verband met een verhuizing, welke behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die, uit het eigen inkomen op bijstandsniveau behoren te worden voldaan (door reservering vooraf of gespreide betaling achteraf). CRvB 22-12-1998, nr. 96/6642 ABW, JABW 1999,33.

Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken (zie CRvB 20-04-1999, nr. 97/6694 ABW).

Bij statushouders/asielzoekers die na het verlaten van een AZC voor het eerst worden gehuisvest is er sprake van een bijzondere omstandigheid.

Gezien het feit dat asielmigranten vanuit het AZC niet in de situatie hebben verkeerd om te kunnen reserveren kan in een dergelijk geval bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van de eerste maand huur, de eventueel in rekening gebrachte administratiekosten en/of waarborgsom. Van de kosten voor de eerste maand huur wordt het bedrag aan (geschatte) huurtoeslag afgetrokken. De bijzondere bijstand wordt rechtstreeks doorbetaald aan de verhuurder.

Hoogte bijzondere bijstand

De huur tot en met de eerste volledige maand huur onder aftrek van de (geschatte) huurtoeslag

De hoogte van de administratiekosten

De hoogte van de waarborgsom

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijstand tot en met de eerste volledige maand huur en de administratiekosten wordt verstrekt om niet. De bijstand voor de waarborgsom wordt verstrekt in de vorm van een lening. De waarborgsom wordt immers aan de huurder terugbetaald bij beëindiging van de huurovereenkomst.

Beleidsvoorstel 2020:

Recht op bijstand

Kosten van eerste maandhuur en administratiekosten behoren in principe tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan welke uit eigen middelen dienen te worden voldaan. Er is in beginsel dan ook géén recht op bijzondere bijstand. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken (zie CRvB 20-04-1999, nr. 97/6694 ABW). Bij statushouders/asielzoekers die na het verlaten van een AZC voor het eerst worden gehuisvest is er sprake van een bijzondere omstandigheid.

Gezien het feit dat asielmigranten vanuit het AZC niet in de situatie hebben verkeerd om te kunnen reserveren kan in een dergelijk geval bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van de eerste maand huur, de eventueel in rekening gebrachte administratiekosten en/of waarborgsom. Van de kosten voor de eerste maand huur wordt het bedrag aan (geschatte) huurtoeslag afgetrokken. De bijzondere bijstand wordt rechtstreeks doorbetaald aan de verhuurder.

Hoogte bijzondere bijstand

De huur tot en met de eerste volledige maand huur onder aftrek van de (geschatte) huurtoeslag

De hoogte van de administratiekosten

De hoogte van de waarborgsom

Vorm van de bijzondere bijstand

De bijstand tot en met de eerste volledige maand huur en de administratiekosten wordt verstrekt om niet. De bijstand voor de waarborgsom wordt verstrekt in de vorm van een lening. De waarborgsom wordt immers aan de huurder terugbetaald bij beëindiging van de huurovereenkomst.

Motivatie:

Tekstuele verheldering

1.6.41 Overbrugging scherpe terugval in inkomen

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet). Voor de kosten van inkomensachteruitgang als gevolg van een scherpe wijziging in het inkomen is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijstand

Artikel 25 van de WWB is komen te vervallen in de Participatiewet. Dit artikel zag toe op een toeslag aan de alleenstaande (ouder) als hij niet of niet geheel de noodzakelijke kosten van het bestaan met een ander kan delen. Het systeem van toeslagen is overbodig geworden. Door het introduceren van de kostendelersnorm, is het niet meer nodig om te regelen wat geldt bij niet geheel of gedeeltelijk kunnen delen van kosten.

Door de inwerkingtreding van de Participatiewet kent deze wet vanaf 1 januari 2015 slechts twee bijstandsnormen: de norm voor alleenstaande en de norm gehuwden. De verhoging die de alleenstaande ouders vóór 1 januari 2015 via de bijstand ontvingen in verband met de verzorging van kinderen –de zogenaamde alleenstaande ouder toeslag-, wordt vanaf 1 januari 2015 door de Belastingdienst uitbetaald middels een verhoging van het kindgebonden budget. Zie ook B097

Het college verstrekt geen bijzondere bijstand ter (gedeeltelijke) compensatie van een (scherpe) inkomensachteruitgang. De bijstandsnorm zoals vermeld in de Participatiewet wordt toereikend geacht voor de voorziening in de algemeen noodzakelijke bestaanskosten.

Beleidsvoorstel 2020:

Het college verstrekt geen bijzondere bijstand ter (gedeeltelijke) compensatie van een (scherpe) inkomensachteruitgang. De bijstandsnorm zoals vermeld in de Participatiewet wordt toereikend geacht voor de voorziening in de algemeen noodzakelijke bestaanskosten.

Motivatie:

Actualiseren

1.6.42 Overige bijzondere kosten

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Bijzondere bijstand voor reiskosten aan (ouders van) leerlingen in het MBO onder de 18 jaar

Wat (en voor wie) is de huidige regeling?

De regeling is een tegemoetkoming in de schoolkosten voor ouders. Ze hebben recht op de tegemoetkoming voor kinderen die jonger zijn dan 18 jaar en een voltijdopleiding volgen in het mbo, voortgezet algemeen volwassenenonderwijs (Vavo) of particulier voortgezet onderwijs.

In het voortgezet algemeen volwassenenonderwijs (vavo) kunnen leerlingen een vmbo-diploma theoretische leerweg, een havo- of een vwo-diploma halen. Dit geldt voor iedereen vanaf 18 jaar die zonder onderbreking voortgezet onderwijs

heeft gevolgd. Ook leerlingen van 16 en 17 jaar kunnen via het vavo hun middelbare school afronden. Bijvoorbeeld omdat een leerling is gezakt en niet het totale laatste jaar wil overdoen. Of omdat een andere leeromgeving met een meer volwassen benadering voor de leerling beter is.

Wat verandert er?

De WTOS (Tegemoetkoming ouders voor schoolgaande kinderen jonger dan 18 jaar) verdwijnt vanaf het schooljaar 2015-2016.

Welk alternatief is er?

In plaats van de tegemoetkoming kunnen ouders met minderjarige kinderen recht hebben op extra kindgebonden budget: € 116 per jaar per kind. Hoeveel kindgebonden budget cliënt krijgt, hangt af van het aantal kinderen dat cliënt heeft, de leeftijd van de kinderen, de hoogte van uw (gezamenlijke) inkomen en van uw vermogen.

•Krijgt cliënt nu kindgebonden budget? Dan geen actie ondernemen.

Belastingdienst/Toeslagen verwerkt de bovenstaande veranderingen automatisch.

•Krijgt cliënt nu geen kindgebonden budget? Dan moet cliënt zelf nagaan of hij/zij in 2015 recht heeft op kindgebonden budget. Maak een proefberekening op toeslagen.nl. Blijkt daaruit dat u in 2015 recht heeft op kindgebonden budget? Dan moet cliënt dit zelf aanvragen via 'Mijn toeslagen' op toeslagen.nl.

Meer informatie

Voor meer informatie ten aanzien van het recht op een kindgebonden budget evenals hoogte van dit budget: zie toeslagen.nl

Situatie tot schooljaar 2015/2016

Bijzondere bijstand voor reiskosten aan (ouders van) leerlingen in het MBO met WTOS onder de 18 jaar

Uit de uitspraak van de Rechtbank Arnhem van 29-01-2008, nr. AWB 07/3591 komt naar voren dat bijzondere bijstand voor reiskosten kan worden verstrekt aan (ouders van) leerlingen in het MBO. De Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS) staat hieraan niet in de weg. Naar de mening van de rechter is de WTOS weliswaar een voorliggende voorziening, maar is geen sprake van een passende en toereikende voorziening, omdat de wetgever destijds (mede vanuit budgettaire overwegingen) heeft gekozen voor een forfaitaire benadering in plaats van een benadering die maatwerk levert. Dit betekent dat bijzondere bijstand kan worden verstrekt in aanvulling op de WTOS indien van bijzondere omstandigheden sprake is. Woudenberg ligt qua geografische ligging gunstig ten opzichte van de onderwijsinstellingen in de directe nabijheid (bijv. Utrecht en Amersfoort). Ouders met kinderen, die jonger zijn dan 18 jaar en aanspraak hebben op een tegemoetkoming op grond van de WTOS kunnen financieel worden ondersteund als er sprake is van bijzondere omstandigheden.

Van bijzondere omstandigheden is sprake als:

a) De dagelijkse reisafstand van de ouderlijke woning naar de onderwijsinstelling (vice versa) de 6 zogenoemde openbaar vervoerzones (OV - zones), zoals die gelden voor de Regiotaxi overschrijdt. De kosten van deze 6 OV - zones (exclusief de opstapzone) tot een bedrag van € 3,00 per rit (vice versa) gelden als eigen bijdrage. Deze kosten komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand.

b) Het onderwijs buiten de gemeente Woudenberg wordt gevolgd.

Het gaat om reiskosten naar de dichtstbijzijnde plaats waar deze vorm van onderwijs wordt gegeven. Dit betekent dat als het onderwijs bijvoorbeeld wordt gevolgd in Groningen terwijl dezelfde vorm van onderwijs wordt gegeven in Utrecht er enkel bijzondere bijstand kan worden verstrekt voor de reiskosten naar Utrecht.

Daarnaast kan bijzondere bijstand worden verstrekt als er stage wordt gelopen op 1 of meerdere dagen per week. Als er sprake is van een stagevergoeding voor deze reiskosten moet dit bedrag in mindering worden gebracht op de te verstrekken bijzondere bijstand.

Uitgangspunt is dat als de dagelijkse reisafstand van de ouderlijke woning naar de stage instelling (vice versa) de 6 OV - zones overschrijdt. Ook hiervoor geldt dat de kosten van de 6 OV-zones tot een bedrag van € 3,00 waarin gebruik wordt gemaakt van het openbaar vervoer gelden als de eigen bijdrage. Deze kosten komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.

De berekening van de reisafstand vindt plaats aan de hand van de afgelegde zones op basis van het openbaar vervoer. Eén zone staat gelijk aan circa 5 kilometer. Het bedrag voor de kosten van de zone is ambtshalve vastgesteld op € 0,50.

Beleidsvoorstel 2020:

De WTOS is sinds schooljaar 2015/2016 vervallen. Sinds die tijd kunnen ouders in aanmerking komen voor een hoger kindgebonden budget. Daardoor is er in beginsel geen bijzondere bijstand mogelijk voor deze kosten.

Motivatie:

Actualiseren.

1.6.43 In aanmerking te nemen middelen voor draagkracht

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Bij de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand wordt een reeds toegekende individuele inkomenstoelage (voorheen langdurigheidtoelage) buiten beschouwing gelaten, voor wat betreft de vaststelling van de draagkracht.

Vaststelling van het inkomen

Het voor de draagkracht in aanmerking te nemen inkomen wordt bepaald aan de hand van het - meest waarschijnlijke - inkomen gedurende de draagkrachtperiode (zie onderdeel 4 van deze paragraaf). Daarbij wordt rekening gehouden met voorzienbare wijzigingen in het inkomen.

In aanmerking te nemen inkomen

1. Van het in aanmerking te nemen inkomen worden de middelen bedoeld in artikel 31 lid 2 Participatiewet en artikel 33 lid 5 Participatiewet niet tot het inkomen van belanghebbende gerekend. De middelen als bedoeld in genoemde artikelen worden dus ook voor de bijzondere bijstand vrijgelaten; dit deel van het inkomen wordt niet in aanmerking genomen als draagkrachtinkomen. Het inkomen wordt dus op dezelfde wijze vastgesteld als bij de algemene bijstand.

Inkomsten uit arbeid van ten laste komende kinderen (artikel 31 lid 2 onderdeel h Participatiewet) worden dus alleen vrijgelaten, indien het bijzondere bijstand betreft voor een ander in de bijstand begrepen persoon dan het minderjarig kind met inkomsten uit arbeid. Betreft het een aanvraag

voor het minderjarige kind zelf dan moeten deze inkomsten wel worden meegenomen.

2. Op het inkomen als bedoeld in punt 1 worden eventueel van toepassing zijnde buitengewone lasten in mindering gebracht voor zover - indien van toepassing - voor deze kosten niet reeds bijstand of belastingteruggave is verleend. Denk daar bij aan:
 - a. Bijdrage Wet Langdurige Zorg;
 - b. het huurtoeslagnadeel, zijnde het verschil tussen de daadwerkelijk ontvangen huurtoeslag en de huurtoeslag die zou zijn ontvangen bij een inkomen op bijstandsniveau;
 - c. de kosten van alimentatie- of onderhoudsverplichtingen;
 - d. buitengewone verwervingskosten;
 - e. kosten voor studie en opleiding.
3. Het inkomen na toepassing van punt 3 is het draagkrachtinkomen op basis waarvan de draagkracht wordt berekend. zie hiervoor onderdeel 3 van deze paragraaf.

In aanmerking te nemen vermogen

Voor draagkrachtbepaling wordt uitgegaan van dat deel van het vermogen dat uitstijgt boven de vermogensgrens als genoemd in artikel 34 Participatiewet.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.6.44 Berekening woonkostentoeslag huurders

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

De berekening van de woonkostentoeslag in het handboek is te vinden in: "Hoogte van de woonkostentoeslag".

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor de extra woonkosten is gelegen in artikel 35 lid 1 Participatiewet.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar het oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen) of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht.

Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 Participatiewet). Ten aanzien van extra woonkosten moet de Wet op de huurtoeslag als voorliggende voorziening worden aangemerkt.

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, ECLI:NL:CRVB:2002:AJ9942; zie "Recht op bijzondere bijstand").

1. Betreft het (aantoonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?
De kosten van het wonen in een passende woonruimte -dat wil zeggen: niet ruimer of duurder dan nodig is en passend bij de situatie van

belanghebbende- moeten worden aangemerkt als noodzakelijke kosten van het bestaan.

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?
Belanghebbende wordt geacht uit zijn inkomen de woonkosten tot de basishuur (zie "Basishuur") te kunnen betalen. De basishuur is dat deel van de huur dat iemand, rekening houdend met de hoogte van zijn inkomen, zelf geacht wordt te kunnen betalen. Voor mensen met een inkomen op het niveau van het minimum (bijstandsniveau dus) is dat per maand € 229,64. Opmerking: voor een eenpersoons 65+ huishouden geldt een basishuur van € 227,82 en voor een meerpersoons 65+ huishouden geldt een basishuur van € 226,01. Genoemde bedragen gelden per 1 januari 2013.
De meerkosten die verbonden zijn aan een passende woonruimte komen in aanmerking voor bijstandsverlening.
3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?
Indien belanghebbende een woning bewoont met hoge woonkosten maar op zoek is naar een woning waaraan woonkosten zijn verbonden die meer in overeenstemming met diens financiële situatie zijn, en hij het aannemelijk kan maken dat hij die woonruimte nog niet gevonden heeft, is sprake van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten (zie CRvB 27-02-2001, ECLI:NL:CRVB:2001:AJ9757).
4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelenstoets)

Toetsen bijzondere bijstand

Woonkostentoeslag voor woonkosten beneden de huurtoeslaggrens:

1. Indien een woning wordt bewoond waarvan de woonkosten niet hoger zijn dan het van toepassing zijnde bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 van de Wet op de huurtoeslag, en nog geen aanspraak op huurtoeslag bestaat, wordt een toeslag verleend;
2. De toeslag bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het bedrag van de huurtoeslag ingevolge de Wet op de huurtoeslag, die in de laagste inkomenscategorie voor de woonkosten per maand zou worden ontvangen;
3. Het college kan nadere regels vaststellen voor de vaststelling van de woonkostentoeslag ingeval er sprake is van inwonende verdienende medebewoners dan wel onderhuur;
4. Bij de berekening van de woonkostentoeslag wordt rekening gehouden met de bovengenoemde kostendelersnorm.

Woonkostentoeslag voor woonkosten boven de huurtoeslaggrens:

1. Indien een woning wordt bewoond waarvan de woonkosten hoger zijn dan het bedrag genoemd in artikel 13 van de Wet op de huurtoeslag, wordt een toeslag verleend;
2. De toeslag bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het bedrag van de woonkosten, verminderd met het bedrag dat maximaal voor eigen rekening van de belanghebbende zou blijven indien zijn woonkosten de maximale huurgrens in het kader van de Wet op de huurtoeslag zouden bedragen;
3. Aan de verlening van de toeslag als bedoeld in dit artikel wordt de voorwaarde verbonden dat de belanghebbende actief omziet naar huisvesting waarvan de woonkosten niet meer bedragen dan de maximale huurgrens volgens de Wet op de huurtoeslag;
4. De toeslag ingevolge dit artikel wordt verstrekt voor de duur van maximaal één jaar;

5. In bijzondere individuele omstandigheden kan worden afgezien van de voorwaarde als bedoeld in het derde lid, dan wel de termijn genoemd in het vierde lid worden verlengd.

Beleidsvoorstel 2020:

De berekening van de woonkostentoeslag in het handboek is te vinden in: "Hoogte van de woonkostentoeslag".

Toetsen bijzondere bijstand

Woonkostentoeslag voor woonkosten beneden de huurtoeslaggrens:

1. Indien een woning wordt bewoond waarvan de woonkosten niet hoger zijn dan het van toepassing zijnde bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 van de Wet op de huurtoeslag, en nog geen aanspraak op huurtoeslag bestaat, wordt een toeslag verleend;
2. De toeslag bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het bedrag van de huurtoeslag ingevolge de Wet op de huurtoeslag, die in de laagste inkomenscategorie voor de woonkosten per maand zou worden ontvangen;
3. Het college kan nadere regels vaststellen voor de vaststelling van de woonkostentoeslag ingeval er sprake is van inwonende verdienende medebewoners dan wel onderhuur;
4. Bij de berekening van de woonkostentoeslag wordt rekening gehouden met de bovengenoemde kostendelersnorm.

Woonkostentoeslag voor woonkosten boven de huurtoeslaggrens:

1. Indien een woning wordt bewoond waarvan de woonkosten hoger zijn dan het bedrag genoemd in artikel 13 van de Wet op de huurtoeslag, wordt een toeslag verleend;
2. De toeslag bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het bedrag van de woonkosten, verminderd met het bedrag dat maximaal voor eigen rekening van de belanghebbende zou blijven indien zijn woonkosten de maximale huurgrens in het kader van de Wet op de huurtoeslag zouden bedragen;
3. Aan de verlening van de toeslag als bedoeld in dit artikel wordt de voorwaarde verbonden dat de belanghebbende actief omziet naar huisvesting waarvan de woonkosten niet meer bedragen dan de maximale huurgrens volgens de Wet op de huurtoeslag;
4. De toeslag ingevolge dit artikel wordt verstrekt voor de duur van maximaal één jaar;
5. In bijzondere individuele omstandigheden kan worden afgezien van de voorwaarde als bedoeld in het derde lid, dan wel de termijn genoemd in het vierde lid worden verlengd.

Motivatie:

Tekstueel aanpassen.

1.6.45 Berekening woonkostentoeslag eigenaren

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Stap 1: woonkosten

De woonkosten van eigenaren die in aanmerking komen voor woonkostentoeslag zijn:

- De *rente* die verband houdt met de woning.
 - Het gaat hier meestal om hypotheekrente. Het is niet van belang of de eigenaar de hypotheekrente ook daadwerkelijk betaalt. Verder

- o geldt dat jaarlijks te ontvangen rijkssubsidie die betrekking heeft op de verschuldigde hypotheekrente hierop in mindering moet worden gebracht.
 - o Hypotheekrente voor leningen anders dan voor de woning, bijvoorbeeld voor een auto of caravan, mogen niet worden meegeteld.
 - o De aflossing van de hypotheek telt niet mee, dit geldt dus ook voor de premies van zogenaamde spaarhypotheken.
- *Zakelijke lasten* in verband met het hebben van eigendom, zoals:
 - o rioolrechten;
 - o eigenaarsdeel waterschapslasten;
 - o erfpachtcanon;
 - o premies van verzekeringen tegen brand- en stormschade (alleen voor de opstallen);
 - o eigenaarsdeel onroerende zaakbelasting (dus niet het gebruikersdeel).
- Een naar omstandigheden vast te stellen *bedrag voor onderhoud*
 - o Alleen kosten van groot onderhoud komen in aanmerking voor woonkostentoeslag. Bedoeld zijn de onderhoudskosten die in geval van bewoning van een huurhuis voor rekening van de verhuurder komen (bijvoorbeeld buitenschilderwerk).
 - o Kosten van klein onderhoud moeten worden voldaan uit de bijstandsnorm of het daarmee vergelijkbare inkomen. Voor kosten van ingrijpende reparaties moet afzonderlijk bijstand worden verleend.

Als richtlijn voor de kosten van *groot onderhoud* gelden de bedragen die zijn opgenomen in het [actuele overzicht van normen en bedragen](#). Deze bedragen zijn door het ministerie van VROM vastgesteld. Afwijking van deze bedragen kan alleen in bijzondere omstandigheden. Niet als een bijzondere omstandigheid kan gelden dat de betrokkene een zeer grote woning bewoont en derhalve hogere onderhoudskosten heeft. De bovengemiddelde kosten zijn niet-noodzakelijk en komen daarom niet in aanmerking voor bijstandsverlening.

Stap 2

De toeslag ingevolge dit artikel wordt verstrekt voor de duur van maximaal één jaar.

Beleidsvoorstel 2020:

Huidig beleid handhaven

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot wijzigingen.

1.6.46 Extra kosten chronisch zieken, gehandicapten en ouderen

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

De Wmo fungeert naast de Zorgverzekeringswet als voorliggende voorziening.

De gemeente biedt via Menzis de Collectieve ziektekostenverzekering voor minima (CZM) aan (basisverzekering, aanvullende verzekering en aanvullende tandverzekering). Zie hiervoor de beleidsregels minimabeleid, onderdeel CZM. Daarnaast kunnen personen met een inkomen van maximaal 110% van de bijstandsnorm onder voorwaarden een beroep doen op de Wmo-regeling chronisch zieken en gehandicapten vanwege het afschaffen van de WTCG en CER. Uitgangspunt is het verstrekken van een forfaitaire (vaste) vergoeding.

Beiden zien wij als een voorliggende voorziening.

Aan schrijvende gevallen kan bij wijze van grote uitzondering bijzondere bijstand worden verstrekt.

Verzoeken voor specifieke kosten worden op individuele basis beoordeeld. Daarbij dient rekening gehouden te worden met voorliggende voorzieningen die personen met een beperking financieel compenseren voor de generieke meerkosten. Denk in dit verband aan:

- Collectieve Ziektekostenverzekering Minima;
- Wmo-regeling chronisch zieken en gehandicapten;
- Regeling specifieke zorgkosten (fiscale aftrek).

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren, zie ook de beleidsregel Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering.

Motivatie:

Het bovenstaande beleid is reeds komen te vervallen en is herzien in de beleidsregel 1.6.9: Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering

1.6.47 Dieetkosten

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie paragraaf B3.3). Onder voorliggende voorzieningen dient de teruggaaf van de Belastingdienst gezien te worden. Deze wordt meestal achteraf vastgesteld, dus bij vaststelling gedurende het jaar dienen de kosten voor bijzondere bijstand terugvorderbaar gesteld te worden.

Recht op bijstand

Onder dieetkosten worden de meerkosten ten opzichte van de kosten van normale gezonde voeding verstaan, die voortvloeien uit het volgen van een (medisch noodzakelijk) dieet. Met de term voedingssupplementen worden diverse pillen, tabletten, capsules, druppels en poeders aangeduid die als aanvulling op de dagelijkse voeding bedoeld zijn.

Voor dieetkosten en voedingssupplementen kan bijzondere bijstand worden verstrekt als er sprake is van (aantoonbare) medische noodzakelijke kosten én van meerkosten ten opzichte van normale voeding. Deze meerkosten zijn kosten die de kosten van een dieet volgens de Prijzengids van het NIBU overschrijden.

Uit de jurisprudentie kan worden afgeleid dat onderstaande diëten en voedingssupplementen medisch niet noodzakelijk worden geacht:

1. een Myalgisch Encephalomyelitis (M.E.) dieet
2. Candida dieet, voorgeschreven door een orthomoleculair therapeut
3. voedingssupplementen voorgeschreven door een osteopaat.

Daarnaast kan uit de jurisprudentie worden afgeleid dat aan een diabetesdieet geen meerkosten zijn verbonden.

Beleidsvoorstel 2020:

Onder dieetkosten worden de meerkosten ten opzichte van de kosten van normale gezonde voeding verstaan, die voortvloeien uit het volgen van een (medisch noodzakelijk) dieet. Met de term voedingssupplementen worden diverse pillen, tabletten, capsules, druppels en poeders aangeduid die als aanvulling op de dagelijkse voeding bedoeld zijn.

Voor dieetkosten en voedingssupplementen kan bijzondere bijstand worden verstrekt als er sprake is van (aantoonbare) medische noodzakelijke kosten én van meerkosten ten opzichte van normale voeding. Deze meerkosten zijn kosten die de kosten van een dieet volgens de Prijzengids van het NIBU overschrijden.

Uit de jurisprudentie kan worden afgeleid dat onderstaande diëten en voedingssupplementen medisch niet noodzakelijk worden geacht:

1. een Myalgisch Encephalomyelitis (M.E.) dieet
2. Candida dieet, voorgeschreven door een orthomoleculair therapeut
3. voedingssupplementen voorgeschreven door bv. een osteopaat.

Daarnaast kan uit de jurisprudentie worden afgeleid dat aan een diabetesdieet geen meerkosten zijn verbonden.

Motivatie:

Het huidige beleid geeft geen aanleiding tot inhoudelijke wijzigingen. De tekst over voorliggende voorziening is verwijderd omdat voorliggende voorzieningen standaard getoetst worden. Aan punt 3 is het woordje 'bv.' toegevoegd.

1.6.48 Zelfzorgmiddelen bij een chronische aandoening

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie paragraaf B3.3). Onder voorliggende voorzieningen dient de teruggaaf van de Belastingdienst gezien te worden als een voorliggende voorziening. Deze wordt meestal achteraf vastgesteld, dus bij vaststelling gedurende het jaar dienen de kosten voor bijzondere bijstand terugvorderbaar gesteld te worden.

Recht op bijstand

Het college verleent in beginsel geen bijzondere bijstand voor de kosten van zelfzorgmiddelen, tenzij het kosten betreft van een chronisch gebruik van deze middelen. Een chronisch gebruiker is degene die het middel langer dan 6 maanden gebruikt. Dit chronisch gebruik dient te worden vastgesteld door de arts. Op het recept van de arts staat dan "voor chronisch gebruik" (CG). Als het chronisch gebruik wordt vastgesteld moet worden nagegaan wat de Zorgverzekeraar vergoed. Resteert een eigen bijdrage dan kan hiervoor bijzondere bijstand worden verleend, onder aftrek van een bedrag dat aanvrager had kunnen ontvangen op basis van een andere voorliggende voorziening.

Beleidsvoorstel 2020:

Een medisch zelfzorgmiddel is een middel bedoeld om te gebruiken voor zelfzorg ter diagnose, preventie, bewaking, behandeling of verlichting van ziekten. Het wordt doorgaans gebruikt zonder recept. In de praktijk wordt de term gebruikt voor zowel zelfzorgmiddelen als zelfzorgproducten.

Voorbeelden van zelfzorgmiddelen zijn neussprays tegen hooikoorts en zalven tegen spierpijn, maar ook hartslagmeters en vitaminepillen.

Recht op bijstand

Het college verleent in beginsel geen bijzondere bijstand voor de kosten van zelfzorgmiddelen, tenzij het kosten betreft van een chronisch gebruik van deze middelen. Een chronisch gebruiker is degene die het middel langer dan 6 maanden gebruikt. De noodzaak van dit chronisch gebruik dient te worden vastgesteld door de arts. Op het recept van de arts staat dan "voor chronisch gebruik" (CG). Als het chronisch gebruik wordt vastgesteld moet worden nagegaan wat de Zorgverzekeraar vergoed. Resteert een eigen bijdrage dan kan hiervoor bijzondere bijstand worden verleend.

Motivatie:

Actualiseren en tekstuele verduidelijking.

1.6.49 Tandheelkundige hulp

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

De Collectieve Zorgverzekering Minima van Menzis fungeert als voorliggende voorziening, waarbij Garant Tand Verzorgd 2 (oftewel 650) als uitgangspunt dient. Zie ook de pakketinformatie en het vergoedingenoverzicht van Menzis.

Indien kosten niet vergoed zouden worden op basis van Tandverzekering 2 kunnen noodzakelijke kosten tot een maximumbedrag van € 225,-- via de bijzondere bijstand vergoed worden (=buitenwettelijk beleid).

Let op: als mensen zich niet -aanvullend collectief- verzekerd hebben, kan alleen het meerdere boven dit maximumbedrag (zoals genoemd bij Tand Verzorgd 650) vergoed worden. Aan iemand die niet -aanvullend collectief- is verzekerd kan geen vergoeding worden verstrekt voor dat deel van de kosten dat bij deelname aan de -aanvullend collectieve verzekering- door Menzis zou zijn vergoed! (danwel eigen zorgverzekering met aanvullende tandverzekering).

Ten aanzien van een kunstgebit biedt Menzis de zogenaamde 1P tandartsverzekering aan. Deze afzonderlijke verzekering kan elk moment van het jaar afgesloten worden (wanneer sanering noodzakelijk is). Deze verzekering kan bij Menzis worden afgesloten via bijvoorbeeld klantmanagers sociale zaken of de overstapcoach van Menzis.

Beleidsvoorstel 2020:

In principe is er geen bijzondere bijstand mogelijk voor de kosten van tandheelkundige hulp, omdat de Zorgverzekeringwet als een passende en toereikende voorliggende voorziening wordt beschouwd. Een uitzondering geldt voor de eigen bijdrage van een gebitsprothese, voor deze kosten kan bijzondere bijstand worden verleend. De vergoeding van de zorgverzekering wordt in mindering gebracht op de te verlenen bijzondere bijstand. Zie ook de beleidsregel: Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering.

Motivatie:

Actualiseren. Zie ook de beleidsregel 1.6.9: Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering.

1.6.50 Geneeskundige geestelijke gezondheidszorg

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Uitgangspunt is dat de basisverzekering een passende en toereikende voorliggende voorziening is. Het is de eigen verantwoordelijkheid van betrokkenen om zich adequaat te verzekeren. Woudenberg biedt de CZM, maar men is vrij om zich op andere wijze adequaat te verzekeren tegen (specifieke) medische kosten.

Er geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB). De Zvw geldt in het kader van de Participatiewet als een voorliggende voorziening die passend en toereikend is voor de kosten van psychotherapie. Er bestaat derhalve voor deze kosten geen recht op bijzondere bijstand (zie ook CRvB 19-10-2010, ECLI:NL:CRVB:2010:BO2002).

Woudenberg verstrekt bijstand voor kosten psychotherapie als voortzetting van de behandeling medisch noodzakelijk is (vast te stellen door medisch adviseur).

Huisartsenzorg met extra ondersteuning voor psychische problematiek
De huisarts krijgt sinds 2014 extra geld om samen met andere hulpverleners mensen te kunnen helpen. Hij werkt bijvoorbeeld samen met een gespecialiseerde praktijkondersteuner (POH-GGZ) of een psycholoog die adviseert. Als een POH-GGZ de cliënt helpt, blijft de huisarts wel inhoudelijk verantwoordelijk voor uw behandeling.

Kan de huisarts of POH-GGZ cliënt onvoldoende behandelen? Dan kan hij cliënt doorverwijzen naar een zorgaanbieder binnen de Basis GGZ (in 2013 de eerstelijns psychologische zorg). Maar hij kan ook meteen doorverwijzen naar de gespecialiseerde GGZ (in 2013 de tweedelijns GGZ). Bedrijfsartsen en jeugdartsen mogen ook doorverwijzen naar de Basis of gespecialiseerde GGZ.

Basis GGZ voor lichte tot matige psychische aandoeningen

Sinds 2014 valt de zorg voor mensen met een lichte tot matige psychische aandoening onder de Basis GGZ. Een behandeling binnen de Basis GGZ kan bestaan uit:

Gesprekken met onder andere een psycholoog, psychotherapeut of psychiater.

Een vorm van e-Health (e-Health zijn programma's op internet).

Een combinatie van gesprekken en e-Health.

Niet alle zorg wordt vergoed. Welke GGZ-zorg verzekerd is, staat op de website van het Zorginstituut Nederland.

Vergoeding behandelingen Basis GGZ

Sinds 2014 worden de behandelingen bij de psycholoog vergoed via de zorgverzekering. De eigen bijdrage van € 20 per consult is in 2014 verdwenen. De meeste behandelingen in de Basis GGZ zijn opgenomen in het basispakket van de zorgverzekering. Voor zorg uit de Basis GGZ geldt wel het eigen risico van de zorgverzekering.

Gespecialiseerde GGZ

De gespecialiseerde GGZ is bedoeld voor patiënten met zware, ingewikkelde psychische aandoeningen. Hulp van huisarts en praktijkondersteuner vallen onder de basisverzekering. Hiervoor betaalt men geen eigen risico (of bijdrage).

Het verplichte eigen risico van de zorgverzekering voor gespecialiseerde GGZ bedraagt in 2015 € 375,-. Dit betekent dat de deelnemer de eerste € 375,- aan

zorgkosten zelf moet betalen. Pas daarna komt men in aanmerking voor vergoeding van een zorgverzekering.

Let op: chronisch zieken en gehandicapten waaronder mensen met psychische of psychosociale problemen kunnen onder voorwaarden in aanmerking komen voor een bijdrage vanuit de Wmo regeling chronisch zieken en gehandicapten (wanneer zij langer dan drie maanden onder begeleiding zijn van een regulier hulpverlener).

Beleidsvoorstel 2020:

Er is geen bijzondere bijstand mogelijk voor de kosten van psychotherapie, omdat de Zorgverzekeringswet als een passende en toereikende voorliggende voorziening wordt beschouwd.

Motivatie:

Actualiseren

1.6.51 Fysiotherapie en oefentherapie

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Voorliggende voorziening

Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet; zie paragraaf B3.3). Onder voorliggende voorzieningen dient de teruggaaf van de Belastingdienst gezien te worden als een voorliggende voorziening. Deze wordt meestal achteraf vastgesteld, dus bij vaststelling gedurende het jaar dienen de kosten voor bijzondere bijstand terugvorderbaar gesteld te worden.

De Zorgverzekeringswet fungeert als voorliggende voorziening. De gemeente biedt via Menzis de Collectieve ziektekostenverzekering voor minima (CZM) aan (basisverzekering, aanvullende verzekering en aanvullende tandverzekering). Zie hiervoor de beleidsregels minimabeleid, onderdeel CZM.

Geen bijzondere bijstand

Voor (aanvullende) kosten voor fysiotherapie en oefentherapie is in principe geen bijzondere bijstand mogelijk.

Individualisering

Slechts in zeer dringende situaties kan er op individuele gronden worden afgeweken van de uitgangspunten. In dat geval moet er goed gemotiveerd worden waarom wordt afgeweken. Als een aanvraag om bijzondere bijstand voor kosten fysiotherapie en oefentherapie op bovenstaande gronden toch in behandeling wordt genomen moet een onafhankelijk advies worden gevraagd aan Trivium Plus.

Uitgangspunt is dat de vergoeding voor paramedische zorg (fysiotherapie en aanverwante therapieën) toereikend is. Wanneer echter de medische noodzaak voor meer behandelingen (en dus overschrijding van het maximaal te vergoeden bedrag) aangetoond is (middels een gemotiveerd medisch advies) kan bijzondere bijstand voor deze extra kosten worden verstrekt.

Let op: als mensen zich niet -aanvullend collectief- verzekerd hebben, kan alleen het meerdere boven dit maximumbedrag vergoed worden. Aan iemand die niet -aanvullend collectief- is verzekerd kan geen vergoeding worden verstrekt voor dat deel van de kosten dat bij deelname aan de -aanvullend collectieve

verzekering- door Menzis zou zijn vergoed! (danwel eigen zorgverzekering met aanvullende dekking.

Beleidsvoorstel 2020:

In principe is er geen bijzondere bijstand mogelijk voor de kosten van fysio- en oefentherapie, omdat de Zorgverzekeringswet als een passende en toereikende voorliggende voorziening wordt beschouwd. Zie ook de beleidsregel: Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering.

Motivatie:

Geen beleid formuleren, zie ook de beleidsregel 1.6.9: Standaard aanvullende of collectieve ziektekostenverzekering.

1.6.52 Eigen risico

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

De onder een vrijwillig gekozen (hoger) eigen risico vallende kosten zijn niet af te wentelen op de gemeente door het verlenen van bijzondere bijstand. Het betreft hier niet noodzakelijke kosten.

Verplicht eigen risico

De onder het verplicht eigen risico vallende kosten vormen weliswaar noodzakelijke kosten van het bestaan, maar aangezien het verplicht eigen risico een algemene maatregel betreft die voor alle Nederlanders geldt, is er geen sprake van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke bestaanskosten.

Recht op bijzondere bijstand

In beginsel is daarom geen ruimte voor bijzondere bijstandsverlening voor onder het eigen risico van de Zvw vallende kosten. Hooguit bij zeer dringende (lees: levensbedreigende) omstandigheden zou de gemeente toch tot bijstandsverlening kunnen besluiten (artikel 16 lid 1 Participatiewet).

Beleidsvoorstel 2020:

Verplicht eigen risico

Het verplicht eigen risico van de zorgverzekering komt niet voor bijzondere bijstand in aanmerking. De reden hiervoor is dat dit verplicht eigen risico een algemene maatregel betreft die voor alle Nederlanders geldt. Daardoor is er geen sprake van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke bestaanskosten.

Vrijwillig hoger eigen risico

Op vrijwillige basis kan een hoger eigen risico bij de zorgverzekering worden afgesproken. Voor de kosten die hieruit voortkomen kan geen bijzondere bijstand worden verleend, omdat het geen noodzakelijke kosten betreft.

Motivatie:

Tekstuele verduidelijking.

1.6.53 Kosten mentorschap

Huidig beleid vastgesteld 23-3-2015:

Voor de kosten van mentorschap is er géén sprake van een voorliggende voorziening.

Recht op bijzondere bijstand

Er is géén recht op bijzondere bijstand.

De algemene bijstand voorziet niet in de kosten van mentorschap. In het kader van de bijzondere bijstand is van belang te beoordelen of de kosten zich daadwerkelijk voordoen. Als de kantonrechter geen beloning heeft vastgesteld voor de werkzaamheden van de mentor, is belanghebbende de mentor geen beloning verschuldigd. De kosten doen zich dan dus niet voor en er is geen aanleiding bijzondere bijstand te verlenen.

Vanaf 2015 wordt de vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind vastgelegd in een ministeriële regeling. Het betreft de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren, zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2014 nr. 32149, gedateerd 10 november 2014).

Beleidsvoorstel 2020:

De vergoeding voor mentorschap (en curatele en bewind) komt voor bijzondere bijstand in aanmerking. Zie ook de beleidsregel kosten bewindvoering.

Vanaf 2015 wordt de vergoeding voor mentorschap en curatele en bewind vastgelegd in een ministeriële regeling. Het betreft de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren, zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2014 nr. 32149, gedateerd 10 november 2014). De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de door de rechter in de beschikking vastgestelde kosten van bewindvoering of de door de bewindvoerder in rekening gebrachte voorschotten. Overeenkomstig de jurisprudentie van de CRvB met betrekking tot bewindvoering moet de noodzaak van het mentorschap in beginsel worden aangenomen als de rechter een mentor heeft benoemd.

Dit betekent dat de kosten die noodzakelijk voortvloeien uit het mentorschap in beginsel ook als noodzakelijk moeten worden gezien in het kader van de bijzondere bijstand.

Motivatie:

Actualiseren en afstemmen op de beleidsregel voor kosten bewindvoering (1.6.14).

1.7 Inkomens- en studietoeslag

1.7.1 Beoordeling arbeidsinspanning voor langdurigheidstoeslag (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld 14-2-2006:

Een belanghebbende dient - om geacht te kunnen worden voldoende getracht te hebben algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen - tenminste gedurende de periode van 60 maanden geen verlaging of maatregel wegens een schending van een arbeidsplicht te hebben gehad. (beleidsuitgangspunt 9 van het beleids- en visieplan)

Beleidsvoorstel 2020:
Geen beleid formuleren

Motivatie:

De Langdurigheidstoeslag bestaat niet meer. Deze is vervangen door de Individuele Inkomenstoeslag (zie Integrale verordening sociaal domein)

1.7.2 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoeslag (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld 4-8-2008:

De klant is verantwoordelijk om zoveel mogelijk gegevens / bewijsstukken in te leveren:

- van alle inkomsten van de maanden januari en juli in de afgelopen 60 maanden (vanaf peildatum).
- van het vermogen op het moment van de peildatum. Bewijsvoering alleen over de drie maanden vóór de peilperiode. Het vermogen wordt vastgesteld per peildatum. Als het om een bekende klant gaat, dan is het bij het laatste heronderzoek vastgestelde vermogen voldoende.

Let op: beoordeling vindt plaats aan de hand van het netto-inkomen. Als het gaat om slechts geringe afwijking (in verband met waarschijnlijk afrondingsverschillen) van de netto-inkomsten ten opzichte van de bijstandsnorm - dan bruto inkomsten vergelijken. Komt het bruto inkomen (100%) overeen met de brutobijstandnorm dan komt belanghebbende in aanmerking voor de ldt.

Bij op medische gronden volledig arbeidsongeschikte personen en ook bij personen die reeds geruime tijd een volledige Anw-uitkering ontvangen, kan worden aangenomen dat er voor zover op het moment van aanvraag geen arbeidsperspectieven zijn, er ook in de afgelopen 60 maanden geen arbeidsinspanningen (kunnen) zijn geweest.

Procedure

1. Een klant vraagt voor het eerst LDT aan bij de balie-FZO.
2. FZO traceert of de klant bekend is.
3. Bekende klant (=Abw/WWB-uitkering van onafgebroken vijf jaar of langer van de gemeente Barneveld en er worden geen inkomsten gekort) à FZO registreert klant in contactregistratie à maakt een afspraak voor gesprek met klantmanager à FZO geeft een aanvraag-/inlichtingenformulier mee.
4. Niet-bekende klant (= overige) à FZO registreert klant in contact registratie à maakt een afspraak voor gesprek met achtergrondwerker, die vaste klantmanager wordt à FZO geeft een aanvraag-/inlichtingenformulier mee.
5. De vervolgaanvragen worden behandeld door FZO.

Afwerking

Bekende klant: FZO controleert bewijsstukken, voegt aanvullende gegevens toe, maakt rapport en beschikking.

Niet bekende klant: achtergrondwerker controleert de bewijsstukken, voegt aanvullende gegevens toe, maakt rapport en beschikking.

Vervolgaanvraag: FZO controleert bewijsstukken, voegt aanvullende gegevens toe, maakt rapport en beschikking.

Onder inkomsten uit of in verband met arbeid wordt verstaan loon/salaris, maar ook een uitkering op grond van de WW of de ZW, of een WAO/Waz/Wajong-uitkering met een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%. Onder omstandigheden kan het ontvangen van een vergoeding uit het Persoons Gebonden

Budget (PGB) van een derde voor verleende verzorgende diensten ook hieronder vallen.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren

Motivatie:

De Langdurigheidstoeslag bestaat niet meer. Deze is vervangen door de Individuele Inkomenstoeslag (zie Integrale verordening sociaal domein)

1.7.3 Beoordeling geringe inkomsten (vervallen)

Huidig beleid vastgesteld 5-3-2007:

Aan de belanghebbende die gedurende de referteperiode van 60 maanden niet meer inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen dan het normbedrag langdurigheidstoeslag voor gehuwden kan een langdurigheidstoeslag worden verstrekt. Als het bedrag aan inkomsten uit of in verband met arbeid hoger is dan bovengenoemd normbedrag bestaat geen recht op een langdurigheidstoeslag. Deze uitvoeringsrichtlijn gaat met terugwerkende kracht in per 1 januari 2006.

Beleidsvoorstel 2020:

Geen beleid formuleren

Motivatie:

De Langdurigheidstoeslag bestaat niet meer. Deze is vervangen door de Individuele Inkomenstoeslag (zie Integrale verordening sociaal domein)

1.7.4 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake individuele inkomenstoeslag

Huidig beleid vastgesteld 16-3-2018:

Recht op individuele inkomenstoeslag bestaat voor de belanghebbende die gedurende een onafgebroken periode van 36 maanden is aangewezen geweest op een gemiddeld inkomen per maand dat niet uitkomt boven 101% van de toepasselijke bijstandsnorm, mits wordt voldaan aan de overige voorwaarden van artikel 36, eerste lid WWB. De regelgeving is opgenomen in de Integrale verordening Sociaal Domein.

Hoogte Individuele inkomenstoeslag

De individuele inkomenstoeslag wordt jaarlijks verhoogd, als gevolg van de verhoging van de bijstandsnormen. De actuele bedragen staan opgenomen in de Integrale verordening Sociaal Domein, welke jaarlijks opnieuw wordt vastgesteld.

Zicht op inkomensverbetering

Niet voor de individuele inkomenstoeslag komt in aanmerking de belanghebbende die een opleiding volgt als bedoeld in de WTOS, dan wel een studie als genoemd in de WSF 2000. De belanghebbende die gedurende de referteperiode een bijdrage heeft ontvangen op grond van deze regelingen heeft in beginsel uitzicht op inkomensverbetering.

Belanghebbenden die deelnemen aan een re-integratie traject met behoud van uitkering, hebben gedurende dit traject nog recht op de individuele inkomenstoeslag.

Beleidsvoorstel 2020:
Geen beleid formuleren

Motivatie:
Het beleid met betrekking tot de Individuele Inkomenstoeslag is vastgelegd in de Integrale verordening sociaal domein.

1.7.5 Gemeentelijke regels inzake individuele studietoeslag

Huidig beleid vastgesteld:
Geen beleid geformuleerd tot nu toe

Beleidsvoorstel 2020:
Geen beleid formuleren

Motivatie:
Het beleid met betrekking tot de Individuele Studietoeslag is vastgelegd in de Integrale verordening sociaal domein.

Bijlage uitgebreide inhoudsopgave

Zie bijlage